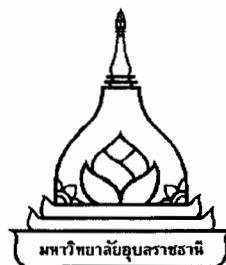

การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและ
การออกแบบการทดลอง

เกียรติวิทย์ สมทอง

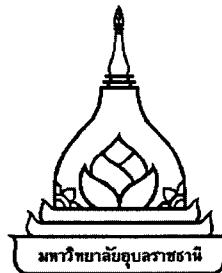
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

DEVELOPMENT OF CHINESE SAUSAGE PRODUCT USING QUALITY
FUNCTION DEPLOYMENT AND DESIGN OF EXPERIMENT

KIATTIWIT SOMTHONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ENGINEERING
MAJOR IN INDUSTRIAL ENGINEERING
FACULTY OF ENGINEERING
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2016
COPYRIGHT OF UBON RATCHATHANI UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว
คณะวิศวกรรมศาสตร์

เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบ
การทดลอง

ผู้วิจัย นายเกียรติวิทย์ สมทอง
คณะกรรมการสอบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ สินธุเชawan	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลิน เพียรทอง	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.นุชสรา เกรียงกรղู	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอนุมา ลาสุนทร์	กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลิน เพียรทอง)

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กุลเชษฐ์ เพียรทอง)

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อริยาภรณ์ พงษ์รัตน์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีการศึกษา 2558

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบทดลองฉบับนี้สามารถดำเนินการได้ดี ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ แก่ข้าพเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลิน เพียรทอง ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ สินธุเซawan ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.นุชสรา เกรียงกรกู กรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุมา ลาสุนนท์ กรรมการสอบ ผู้วิจัยครรชกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ประกอบการกรณีศึกษาโรงงานชมดี และคุณจารุณี ทีฆะทิพย์สุกุล เจ้าของโรงงาน ชมดี ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลงานวิจัยและคำปรึกษาเรื่องผลิตภัณฑ์เชียงตันแบบและวิธีการนำประกอบอาหารอย่างถูกวิธี และขอบคุณนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ กลุ่มเกียร์ล้อมโลก ที่เคยสนับสนุนส่งเสริมด้านการลงพื้นที่ และการทดสอบด้านความชอบทางประสาทสัมผัสและรสชาติ

ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ และญาติพี่น้องทุกๆ คน ที่เคยส่งเสริมทางด้านการเรียน สนับสนุนกำลังทรัพย์ คอยให้กำลังใจ และคอยช่วยเหลือในทุกๆ อย่างมาโดยตลอด ขอบคุณอาจารย์ทุกๆ ท่าน ที่สั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และคำแนะนำดีๆ ขอบคุณเพื่อนๆ และตลอดจนผู้มีพระคุณที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ไม่สามารถล่าวได้หมด ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและกำลังใจอันดี ยิ่งจากทุกท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

เกียรติวิทย์ สมทอง

ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

เรื่อง	: การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลอง
ผู้วิจัย	: เกียรติวิทย์ สมทอง
ชื่อปริญญา	: วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: วิศวกรรมอุตสาหการ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นลิน เพียรทอง
คำสำคัญ	: การกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ, การออกแบบการทดลอง, การพัฒนาผลิตภัณฑ์, อาหาร, กุนเชียง

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและวิธีการออกแบบการทดลอง โดยการนำแนวคิดการออกแบบการทดลองมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการออกแบบส่วนผสมให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า โดยการดำเนินการวิจัยเริ่มจากการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มลูกค้าจากนั้นทำการหาแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ออกแบบส่วนผสมด้วยเทคนิค Mixture design ในแบบอีกทึบเริ่มเวอร์ทิส เพื่อปรับปรุงความชอบทางประชาทสัมผัสและรสชาติให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า

ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นได้ว่าการใช้วิธีการประยุกต์เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพสามารถทำให้เห็นถึงความต้องการของลูกค้าได้อย่างชัดเจน ซึ่งระดับความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อแต่ละปัจจัยสามารถถูกได้จากค่าน้ำหนักของข้อกำหนดทางเทคนิค สามารถจัดอันดับ 5 อันดับแรกได้คือ 1) วัตถุดิบ ที่ค่าคะแนนร้อยละ 15.35 2) รส ที่ค่าคะแนนร้อยละ 13.58 3) ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ที่มีค่าคะแนนร้อยละ 13.57 4) ตรา註冊 ความปลอดภัย ที่ค่าคะแนนร้อยละ 8.12 และ 5) ราคาก็จัดจำหน่ายสินค้า ที่ค่าคะแนนร้อยละ 7.70 ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่าวัตถุดิบและรส มีค่าคะแนนที่มากกว่าปัจจัยอื่นซึ่งในปัจจัยทั้งสองอย่างนี้สามารถถูกควบคุมและปรับเปลี่ยนตามอัตราส่วนของส่วนผสมได้ จึงนำวิธีการออกแบบส่วนผสมมาออกแบบการทดลองเพื่อวิเคราะห์ส่วนผสมของวัตถุดิบ และเครื่องปรุง ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์การทดสอบความชอบทางประชาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏ ซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต่อมันหมู เฉลี่ยร้อยละ 70 ต่อ 30 ใน การทดสอบความชอบทางประชาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัส ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต่อมันหมู เฉลี่ยร้อยละ 80 ต่อ 20 ใน การทดสอบความชอบทางประชาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต่อมันหมู เฉลี่ยร้อยละ 70 ต่อ 30 แต่ใน การทดสอบความชอบทางประชาทสัมผัสด้านรสชาติ ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักไม่มีผลต่อความชอบทางประชาทสัมผัสด้านรสชาติของกุนเชียง และในการทดสอบความชอบทางรสชาติ ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักในส่วนของเครื่องปรุงมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของกุนเชียงอยู่ที่สูตรส่วนผสมน้ำตาลต่อเกลือ เฉลี่ยร้อยละ 72.5 ต่อ 27.5 ทำให้เห็นว่าเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลองสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบของผลิตภัณฑ์อาหาร

(กุนเชียง) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยให้ตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างตรงจุดและสร้างความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กรณีศึกษาได้ดียิ่งขึ้นด้วย

ABSTRACT

TITLE : DEVELOPMENT OF CHINESE SAUSAGE PRODUCT USING QUALITY
FUNCTION DEPLOYMENT AND DESIGN OF EXPERIMENT

AUTHOR : KIATTIWIT SOMTHONG

DEGREE : MASTER OF ENGINEERING

MAJOR : INDUSTRIAL ENGINEERING

ADVISOR : ASST. PROF. NALIN PIANTHONG, Ph.D.

KEYWORDS : QUALITY FUNCTION DEPLOYMENT, EXPERIMENTAL DESIGN, PRODUCT
DEVELOPMENT, FOOD, CHINESE SAUSAGE

The objective of this research was to study the development of Chinese sausage products to conform to customer's expectations using quality function deployment (QFD) and experimental design. Experimental design was used as a tool to determine proportions of ingredients. The research began by studying the customer' needs by the accidental sampling method. Then the house of quality (HOQ) was used to determine the product capabilities. The extreme vertices design was the mixture design techniques used to design the formulation to improve sensory preferences and tastes of Chinese sausage. Results of this study showed that a QFD technique was an effective tool for improving the product. The five main customers' needs were: 1) raw materials (15.35%), 2) taste (13.58%), 3) product safety (13.57%), 4) standard certification (8.12%), and 5) price (7.70%). The raw material and taste factors can be controlled and adjusted by the ratio of ingredients. Therefore, ten ingredient formulations were produced and sensory tested. For the overall appearance, the proportion of lean pork and fat at 70:30 gave the highest test result. For the gestation, the proportion of sugar and salt at 72.5:27.5 gave the highest satisfaction. The results showed the QFD and experimental design were effective tools to improve food products to conform to customers' expectations.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตในการศึกษา	2
1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกุนเชียง	5
2.2 เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ	8
2.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างและขนาดตัวอย่าง	21
2.4 การออกแบบการทดลอง	24
2.5 การทดสอบทางประสาทสัมผัส	30
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	
3.1 การประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพเพื่อหา ความต้องการของลูกค้า	42
3.2 การประยุกต์ใช้การออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสม ของผลิตภัณฑ์กุนเชียง	54
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ผลการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ	59
4.2 ผลการประยุกต์ใช้การออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสม ของผลิตภัณฑ์กุนเชียง	76

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๕ สรุปผลการทดลองและอภิปรายผล	
5.1 สรุปผลการทดลองการประยุกต์เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ	106
5.2 สรุปผลการประยุกต์ใช้การออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสม ของผลิตภัณฑ์กุนเชียง	107
5.3 ข้อเสนอแนะ	109
เอกสารอ้างอิง	112
ภาคผนวก	
ก ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ความต้องการของลูกค้า	117
ข ตัวอย่างแบบสอบถาม	119
ค สรุประดับคะแนนแบบสอบถาม	125
ง ตัวอย่างแบบประเมินความชอบ	130
จ สรุประดับคะแนนแบบประเมินความชอบ	134
ฉ รายชื่อผู้เข้าทดสอบความชอบทางประชาทสัมพันธ์	138
ช รายชื่อผู้เข้าทดสอบความชอบทางรสชาติ	141
ประวัติผู้วิจัย	144

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับค่าแนะนำความชอบทางประสาทสัมผัส ด้านความชอบโดยรวม	94
4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับค่าแนะนำความชอบทางประสาทสัมผัส ด้านความชอบโดยรวมของสูตรที่มากที่สุดกับระดับค่าแนะนำของสูตรดังเดิม	95
4.18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการคาดถอย และความแปรปรวน ของระดับค่าแนะนำความชอบทางประสาทสัมผัส	96
4.19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับค่าแนะนำความชอบทางประสาทสัมผัส ของสูตรที่มากที่สุดกับระดับค่าแนะนำของสูตรดังเดิม	97
4.20 ส่วนผสมของเครื่องปรุงที่ออกแบบด้วยทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบอีกทรีมเวอร์ทิส	99
4.21 การสุ่มจัดลำดับการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส	100
4.22 แสดงระดับค่าแนะนำในการทดสอบความชอบทางรสชาติของกุนเชียง	102
4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าค่าแนะนำความชอบทางรสชาติ	104
4.24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับค่าแนะนำความชอบทางรสชาติของ สูตรที่มากที่สุดกับระดับค่าแนะนำของสูตรดังเดิม	105
4.25 สูตรส่วนผสมที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความชอบมากที่สุด	105
5.1 ตารางแสดงค่าน้ำหนักของข้อกำหนดทางเทคนิค (ร้อยละ) สูงสุด 5 อันดับแรก	106
5.2 ส่วนผสมของวัตถุติดหลักที่ออกแบบด้วยทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบอีกทรีมเวอร์ทิส	107
5.3 ตารางสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลความชอบทางประสาทสัมผัส	108
5.4 ส่วนผสมของเครื่องปรุงที่ออกแบบด้วยทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบอีกทรีมเวอร์ทิส	108
5.5 สูตรส่วนผสมที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความชอบมากที่สุด	109

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพแบบ Four-Phase Model	10
2.2 เมตริกซ์การวางแผนผลิตภัณฑ์หรือบ้านแห่งคุณภาพ	11
2.3 แผนภาพของคานอ (Kano's Diagram)	14
2.4 แผนผังกลุ่มเชื่อมโยง (Affinity Diagram)	16
2.5 แผนผังความสัมพันธ์ (Relation Diagram)	17
2.6 ตัวอย่างแผนผังต้นไม้ (Tree Diagram)	19
2.7 ผังการสู่ระบบแบ่งชั้น	23
2.8 สิ่งทดลองการทดลองแบบ Scheffé Simplex-Lattice ที่มี 3 ตัวแปร ^{แต่ละตัวเปรียบ 2 ระดับ และ 3}	25
2.9 แสดงวิธีการออกแบบส่วนผสมชิมเพล็กซ์เซนทรอยด์	26
2.10 สิ่งทดลองสำหรับแผนการทดลอง แบบ Simplex Axial	26
2.11 ตัวอย่างภาพการกระจายซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง X และ Y	28
3.1 ภาพรวมของกรอบงานวิจัย	41
3.2 ขั้นตอนการผลิตกุนเชียงของผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา	43
3.3 บดวัตถุดิบหลัก (เนื้อแดงและไขมันหมู) ให้ละเอียด	44
3.4 ทำการผสมวัตถุดิบด้วยเครื่องตีผสม	45
3.5 เครื่องกรอกกุนเชียง	45
3.6 รavaสำหรับใช้ตากหรืออบกุนเชียง	46
3.7 ห้องอบกุนเชียง	46
3.8 ห้องตากกุนเชียง	47
3.9 เครื่องซั่งน้ำหนักกุนเชียงแบบเข็ม	47
3.10 เครื่องปิดผนึกหีบห่อ	48
3.11 บ้านแห่งคุณภาพของกุนเชียง	54
4.1 แผนผังเชื่อมโยงคุณลักษณะของกุนเชียง (ก่อนจัดเรียงใหม่)	62
4.2 แผนผังเชื่อมโยงคุณลักษณะของกุนเชียง (หลังจัดเรียงใหม่)	63
4.3 แผนผังเชื่อมโยงบรรจุภัณฑ์ (ก่อนจัดเรียงใหม่)	64
4.4 แผนผังเชื่อมโยงบรรจุภัณฑ์ (หลังจัดเรียงใหม่)	65
4.5 แผนผังเชื่อมโยงการตลาด (ก่อนจัดเรียงใหม่)	66
4.6 แผนผังเชื่อมโยงการตลาด (หลังจัดเรียงใหม่)	67
4.7 แผนภูมิต้นไม้คุณลักษณะของกุนเชียง	68
4.8 แผนภูมิต้นไม้บรรจุภัณฑ์	69
4.9 บ้านแห่งคุณภาพของกุนเชียง	75

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในประเทศไทยถือเป็นอุตสาหกรรมสำคัญอีกประเภทหนึ่งที่ coy ขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของประเทศไทย สามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการและเกษตรกรโดยตรงและยังถือเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าทางการเกษตรและยังสามารถพัฒนาให้เป็นสินค้าส่งออกได้ด้วย อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปยังเป็นอุตสาหกรรมอีกประเภทที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและยังสามารถใช้วัตถุดิบในการแปรรูปที่ได้จากภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่จึงถือว่าเป็นอีกหนึ่งประเภทในอุตสาหกรรมที่สำคัญของไทย เนื่องจากสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตจากภาคการเกษตร ทำให้ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2557 (มกราคม-มิถุนายน) อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยกว่า 5-6 แสนล้านบาท (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและย่อม, 2554) ซึ่งอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะจัดอยู่ในกลุ่มการดำเนินกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ซึ่งถือว่าสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย สามารถเห็นได้ว่า การดำเนินกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีอยู่ถึงร้อยละ 99.8 ของวิสาหกิจทั้งหมด และมีการจ้างงานถึงร้อยละ 78 ของการจ้างงานทั้งประเทศ สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนและสร้างรายได้ให้กับประเทศ มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย อีกทั้งมีส่วนช่วยกระจายความเจริญไปสู่ส่วนชนบทต่างๆตามภูมิภาค และเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้นอีกด้วย แต่ด้วยในปัจจุบันอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปมีการแข่งขันสูงและความต้องการของผู้บริโภคนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาสืบเนื่องจากเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อีกทั้งทางด้านผู้บริโภคยังเป็นผู้กำหนดทิศทางที่มีผลต่อความต้องการในด้านต่างๆของสินค้าและผลิตภัณฑ์มากขึ้นด้วย

ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปประเภทกุนเชียงเป็นอีกผลิตภัณฑ์หนึ่งที่เป็นการนำผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมาแปรรูป สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สร้างรายได้แก่ชุมชน ซึ่งในปัจจุบันมีการแข่งขันในห้องตลาดสูงมากเนื่องจากมีการผลิตที่หลายสูตร หลายรูปแบบตามลักษณะของห้องถิ่นและภูมิภาคนั้นๆและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทั้งวิธีการปรุงรส ส่วนผสม ตลอดจนวิธีการบรรจุภัณฑ์และการจัดจำหน่าย ประกอบกับในปัจจุบันทางด้านผู้บริโภคได้เริ่มใส่ใจในเรื่องสุขภาพมากขึ้น และตระหนักถึงการเลือกบริโภคสินค้าที่ตรงตามความต้องการ ถูกสุขลักษณะ มีมาตรฐาน ดังนั้นผลิตภัณฑ์กุนเชียงจึงมีข้อเปรียบเทียบทางการตลาดในด้านต่างๆ มากขึ้นตามไปด้วย

จากปัญหาข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาเกิดแนวคิดที่จะประยุกต์เอาเทคนิคทางวิศวกรรมที่สามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้าขึ้นก็คือ เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (Quality Function Deployment: QFD) ซึ่งเป็นเทคนิคทางวิศวกรรมที่ใช้สำหรับพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีการตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป็นหลักอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วย

ระบุความต้องการของลูกค้าให้ชัดเจนขึ้น โดยอาศัยหลักการแปลงความต้องการของกลุ่มลูกค้าที่รวมไว้ด้วยเทคนิคเชิงวิศวกรรมและประเมินคุณลักษณะเพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ในประเทศไทยได้มีการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพกับผลิตภัณฑ์มากมาย อาทิเช่น การออกแบบ อุปกรณ์สำหรับการเฝ้าระวังผู้ป่วยให้ตอบสนองต่อกลุ่มผู้ใช้งานอุปกรณ์ และเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาอุปกรณ์ในอนาคตให้สอดคล้องต่อความต้องการของผู้ใช้งานอุปกรณ์และวิธีการพยาบาลผู้ป่วยที่ต้องเฝ้าระวัง (นภิสพร มีมงคล, 2555) การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบื้องมุงหลังคาดินเผาให้ตรงต่อความต้องการของลูกค้า เพื่อพัฒนาความแข็งแรงทนทานของผลิตภัณฑ์ การพัฒนาสีของผลิตภัณฑ์ การพัฒนาผิวน้ำข้างของผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการปรับปรุงราคาขาย (วัฒนัย วรรรณจันทร์, 2554) การพัฒนาผลิตภัณฑ์สบู่เหลวจากเมล็ดลำไยโดยใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพแบบ 4 เฟสและการออกแบบการทดลองในส่วนของวิธีการหาสูตรที่เหมาะสม Mixture design เพื่อให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าที่ต้องการความปลอดภัยจากสารเคมีและต้องการความสะอาดควบคู่กับการมีมาตรฐานการผลิตด้วยกัน ซึ่งผลที่ได้คือผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างดีและไม่ส่งผลอันตรายต่อกลุ่มลูกค้าแต่อย่างไร (อารีย์วัล แสนสนิท, 2553) พัฒนาผลิตภัณฑ์จากข้าวโดยใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลองในส่วนของวิธีการหาสูตรที่เหมาะสม Mixture design ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าและหาค่าที่เหมาะสมในการผลิตด้วยกระบวนการผลิตแบบເອກົ້າຫຼູ້ຂັ້ນ การประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ เพื่อหาความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าที่มีต่อขนาดเบี้ยวเพื่อสุขภาพ (นฤญา สาตแฟง, 2550)

เนื่องจากการนำเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพสามารถเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้าได้เป็นอย่างดีและตรงต่อกลุ่มเป้าหมายชัดเจน และสามารถประยุกต์ใช้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้ศึกษาสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปประเภทกุนเชียง โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลองในส่วนของวิธีการหาสูตรส่วนผสมที่เหมาะสม มาใช้ในการหาความต้องการของลูกค้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปประเภทกุนเชียงเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคโดยตรง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงโดยหาสูตรส่วนผสมที่เหมาะสมและตรงต่อความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค

1.2.2 เพื่อนำแนวคิดการใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลอง มาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์

1.3 ขอบเขตในการศึกษา

การกำหนดขอบเขตงานวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการออกแบบผลิตภัณฑ์กุนเชียงและการพัฒนากระบวนการผลิตด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลอง เป็นดังต่อไปนี้

- 1.3.1 ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพถึงระดับที่ 1 เพื่อกำหนดรูปแบบของผลิตภัณฑ์
 - 1.3.2 ออกแบบการทดลองด้วยวิธีออกแบบส่วนผสม เพื่อวิเคราะห์สูตรส่วนผสม
 - 1.3.3 ใช้สถานที่ทำการทดลองวิจัยผลิตต้นแบบผลิตภัณฑ์กุนเชียง ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 - 1.3.4 กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรในอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีที่ใช้สำหรับศึกษาวิจัยคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์กุนเชียง

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ระยะเวลาในการทำวิจัย 3 ภาคการศึกษา ปีการศึกษา 2558 และ ปีการศึกษา 2559 มีแผนการทำงานดังนี้

ตารางที่ 1.1 ระยะเวลาในการทำวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ได้แนวทางในการนำเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลองมาประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์กุนเชียง
- 1.5.2 ได้รูปแบบผลิตภัณฑ์กุนเชียงที่ตรงกับความต้องการของลูกค้า

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลอง ได้นำทฤษฎีที่จะนำมาใช้เพื่อการอ้างอิงเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิจัย โดยมีรายละเอียดตามหัวข้อหลักดังต่อไปนี้

- 2.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกุนเชียง
- 2.2 เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ
- 2.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างและขนาดตัวอย่าง
- 2.4 การออกแบบการทดลอง
- 2.5 การทดสอบทางประสาทสัมผัส
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

2.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกุนเชียง

2.1.1 ความหมายของกุนเชียง

กุนเชียง (Chinese Sausage) หมายถึง ไส้กรอกชนิดหนึ่งที่ทำจากเนื้อหมูและไขมันหมู ที่นำมาบดหยาบแล้วผสมเครื่องปรุง เช่น น้ำตาล เกลือ และส่วนประกอบอื่นที่เหมาะสม เช่น เครื่องเทศ และสมุนไพร ซึ่งวิธีนำไปบรรจุได้โดยอาจหมักก่อนบรรจุหรือไม่ก็ได้ แล้วทำให้แห้ง

กุนเชียงเป็นไส้กรอกแห้งมีต้นกำเนิดจากประเทศจีน จัดเป็นไส้กรอกดหยาบ (Coarse Ground Sausage) ซึ่งกุนเชียงที่จำหน่ายในท้องตลาดมีอยู่ 2 แบบ

2.1.1.1 กุนเชียงแบบกว้างตั้ง

กุนเชียงแบบกว้างตั้ง มีส่วนผสมของเนื้อแดงมาก มีไขมันน้อย ส่วนผิวนอกจะเที่ยวย่น เมื่อจับดูจะรู้สึกค่อนข้างแห้ง มีรสเค็มมากกว่าหวาน เมื่อนำมาประกอบอาหารจะแข็งกว่าแบบอื่นๆ ราคาก็แพงกว่า

2.1.1.2 กุนเชียงแบบแท็เจิ่ว

กุนเชียงแบบแท็เจิ่ว มีส่วนผสมของเนื้อแดงน้อยกว่าแบบกุนเชียงแบบกว้างตั้ง จึงทำให้ผิวเรียบเนียนเมื่อจับดูจะรู้สึกนุ่มเมื่อ มีรสหวานนำเดิม เมื่อนำมาประกอบอาหารจะไม่แข็ง ราคาก็ถูกกว่า

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกุนเชียง (2532) ได้ให้ความหมายของกุนเชียงว่า กุนเชียง หมายถึง ไส้กรอกอย่างหนึ่งที่ทำจากเนื้อหมูหรือไก่ ผสมมันแข็งและเครื่องปรุง แล้วบรรจุใส่โดยหมักก่อนที่จะบรรจุหรือไม่ก็ได้ แล้วทำให้แห้ง ก่อนรับประทานต้องทำให้สุก ผลิตภัณฑ์กุนเชียง ได้รับความนิยมมานานแล้วโดยเฉพาะกุนเชียงที่ทำจากเนื้อหมูเนื่องจากเนื้อหมูเป็นวัตถุดีบีที่妨害ย

ราคามิ่งแพงและเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการอยู่ค่อนข้างสูงโดยเฉพาะอาหารประเภทโปรตีนซึ่งจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย (ฉบับรวมและคงะ, 2551)

2.1.2 วัตถุดิบในการผลิตกุนเชียง

2.1.2.1 เนื้อแดง (Red Meat) เนื้อแดงที่ใช้ในการผลิตกุนเชียงนั้นมักจะใช้เนื้อหมูเป็นหลัก โดยเลือกในส่วนที่ไม่มีกระดูกอ่อนปะปน ไม่มีจุดเลือดที่คั่งอยู่ โดยส่วนมากที่นิยมนำมาผลิตจะเลือกบริเวณสะโพก เพราะเป็นบริเวณที่มีมัดกล้ามเนื้อขนาดใหญ่ มีปริมาณเนื้อ พังผืดและไขมันแทรกตัวอยู่น้อยมาก

โปรตีนในเนื้อแบ่งตามหน้าที่และการละลายได้ 3 ชนิดคือ

สารโคเพลาสมิกโปรตีน (Sachoplastic Protein) สกัดออกจากเส้นใยกล้ามเนื้อทำหน้าที่เป็นตัวประสานกับไขมันได้ดี แต่อิมัลชันที่ได้ไม่คงตัว

ไมโอไฟบริลลาโปรตีน (Myofibrillar Protein) เป็นโปรตีนโครงสร้างที่ลักษณะได้ในเกลือเข้มข้น ดังนั้นในขณะสับนวดควรเติมเกลือก่อนเพื่อจะได้สกัดไมโอซิน (Myosin) แอคติน (Actin) ออกจากเส้นใย เพื่อทำหน้าที่ห่อหุ้มหรือประสานรอบๆ หยดน้ำมัน (Fat Droplet) เพื่อให้เกิดสภาพอิมัลชันที่คงตัวอยู่ได้นานจนกว่าจะได้รับความร้อน ซึ่งทำให้เนื้อไส้กรอกคงตัว (Forrest, 1975)

สโตรมาโปรตีน (Stroma Protein) คือ โปรตีนที่ได้จากเนื้อเยื่อเกี่ยวพัน ประกอบด้วยคอลลาเจนเป็นส่วนใหญ่ไม่ละลายในการด่างและเกลือ จะหาด้วยมาเมื่อได้รับความร้อน และเปลี่ยนสภาพเป็นวุ้น (Gelatin) ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ไขมันรวมตัวกันมากซึ่งจะเห็นได้จากการอย่าง หรือ รูภายในไส้กรอก นอกจากนั้นโปรตีนประเภทนี้ยังขาดกรดอะมิโนที่มีกำมะถันจึงต้องเสริมด้วยทริบโตünและซิสเดอün เพื่อให้มีกรดอะมิโนที่จำเป็นครบถ้วน ซึ่งเป็นการยุ่งยากดังนั้นควรหลีกเลี่ยงการใช้ในปริมาณมาก (ลักษณา, 2533)

2.1.2.2 ไขมันแข็ง เป็นส่วนผสมที่ค่อยช่วยลดตันทุนในการผลิตกุนเชียง เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไขมันสัตว์ พบว่าการนำไขมันแข็งมาใช้ในการผลิตกุนเชียงจะส่งผลให้ผลิตกุนเชียงมีลักษณะกลิ่น รส สี และการยอมรับที่ดีที่สุด โดยกุนเชียงมีความนุ่ม ความชุ่มฉ่ำ รสชาติดี และสามารถลดตันทุนในการผลิตลงด้วย (ลักษณา, 2533)

2.1.2.3 เกลือ (Salt) เป็นแร่ธาตุทางโภชนาการชนิดหนึ่ง โดยหลักแล้วคือโซเดียมคลอไรด์ (เกลือแกง) ซึ่งสามารถสกัดได้จากสัตว์และพืช แต่เกลือจากพืชบางครั้งอาจเป็นพิษ เกลือบริโภคสามารถผลิตได้จากน้ำทะเลหรือดินเค็ม เป็นเครื่องปัจจัยอาหารที่ให้รสเค็มที่มีมาตั้งแต่โบราณ สามารถใช้กอนอมอาหาร

เกลือมี 3 ประเภทที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์เนื้อ คือ

เกลือสมุทร (Solar Salt) ได้จากการปล่อยน้ำทะเลเข้ามาในพื้นที่ที่กักไว้ แสงแดดจะเป็นตัวการระเหยน้ำออกไปเมื่อความเข้มข้นได้ระดับเกลือจะตกผลึกออกมาก

เกลือสินເຮົວ (Bock Salt) ได้จากส่าดินหรือผลึกเกลือจากธรรมชาติโดยการใช้น้ำละลายออกมารีดเป็นรูปหินและเกลือได้ เกลือนี้มักขาดร้าดได้

เกลือที่ได้จากการทำแห้งแบบสูญญากาศ (Vacuum Dried Salt) ได้จากการละลายผลึกเกลือจากธรรมชาติ แล้วสูบเข้ามาในรูปสารละลายจึงทำให้เข้มข้นมากขึ้นในเครื่องมือระเหยแบบสูญญากาศ (ลักษณา, 2533)

2.1.2.4 ในไตรท (NO₂) สารในไตรทที่ใช้ส่วนมากใช้ในรูปโซเดียมไนไตรท (NaNO₂) โดยใช้ร่วมกับเกลือจุดประสีงค์ที่ใช้ในไตรท คือเพื่อให้ได้สีซามพูที่มีความคงตัวทำให้ผลิตภัณฑ์เนื้อมีรสชาติดีและมีผลในเรื่องการเกิดของจุลินทรีย์โดยเฉพาะจุลินทรีย์พาก Clostridium สารในไตรทมีผลในเรื่องสชาติโดยไนไตรಥ่องทำหน้าที่เป็นสารกันทึนและกันการเกิดการเหม็นทึนในไขมันของผลิตภัณฑ์ (ลักษณา, 2533)

2.1.2.5 น้ำตาล (Sugar) เป็นวัตถุดิบให้ความหวานแก่ผลิตภัณฑ์เป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีผลในการเป็นอาหารของยีสต์ในส่วนผสมของนมปั่น ทำให้มีลักษณะเหมาะสมที่ช่วยในการอุ่มน้ำให้สีน้ำตาลรวมทั้งกลิ่นและรสชาติของผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับแก่ผู้บริโภค คุณสมบัติดังกล่าวของน้ำตาล จะมีมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับชนิดของน้ำตาล ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือน้ำตาลทั่วไป ได้แก่ กลูโคส ฟรุกโตส และแลคโตส เป็นต้น และน้ำตาลหลายขั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำตาลสองชั้นหรือน้ำตาลโมเลกุลคู่ ได้แก่ ซูโครส มอลโทส และกาแลคโตส เป็นต้น ซึ่งน้ำตาลเหล่านี้อาจเป็นวัตถุดิบในรูปสารสังเคราะห์ทางเคมีที่มีความบริสุทธิ์มากหรือเป็นองค์ประกอบของสารที่ให้ความหวานตามธรรมชาติ เช่น น้ำผึ้ง น้ำอ้อย เป็นต้น โดยมีลักษณะเป็นผงละเอียด เป็นเกล็ด เป็นเม็ด ผลึกน้ำตาลหรือเป็นของเหลวแก้วได้ (Charley, 1982)

บทบาทของน้ำตาลที่มีต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ คือ
น้ำตาลทำให้ผลิตภัณฑ์มีรสอ่อนนุ่มขึ้นโดยที่น้ำตาลจะไปลดรสเค็มและป้องกันน้ำบางส่วนจากเนื้อสัตว์ที่จะถูกดึงออกมากทำให้ความชื้นบางส่วนของเนื้อมีรสชาติขึ้น และไม่แห้งแข็งกระด้าง

น้ำตาลจะทำปฏิกิริยากับกรดอะมิโนของโปรตีนเมื่อผ่านความร้อนทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดมีสีน้ำตาลที่ผิวน้ำ มองดูน่ารับประทาน

น้ำตาลช่วยเร่งการเปลี่ยนแปลงของโซเดียมไนเตรทเป็นไนตริกออกไซด์ทำให้ปริมาณสารในเตรทที่เหลืออยู่ในผลิตภัณฑ์น้อย

2.1.2.6 น้ำ (Water) น้ำเป็นส่วนผสมที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์สักรอก และเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งการเพิ่มน้ำมีความสำคัญในการทำผลิตภัณฑ์สักรอกที่ต้องการให้เกิดลักษณะเป็นสารแขวนลอย เพื่อช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีลักษณะอ่อนน้ำ รสชาติ และลักษณะเนื้อสัมผัสที่ดี การเพิ่มน้ำในปริมาณที่ถูกต้องย่อมมีความสำคัญในการทำให้ไขมันและน้ำรวมทั้งส่วนผสมอื่นเข้ากันได้ (จิตราและศิริกาญจน์, 2547)

2.1.2.7 ไส้ (Casing) สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท

ไส้เทียม (Artificial Casing) นิยมมากในโรงงานผลิตไส้กรอก เนื่องจากผลิตได้ในปริมาณมาก ราคาถูกมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางให้เลือกได้ตามความต้องการสำหรับและเก็บรักษาได้ง่าย มี 2 แบบ คือ

ไส้เทียมรับประทานได้ ทำจากหนังสัตว์ (Regenerated Collagen) ส่วนคงสกัดด้วยสารละลายด่างล้างน้ำทำปฏิกิริยากับกรดเกิดการพองตัวและเหลวข้นเป็นเนื้อดียกันนำเข้าแบบและผ่านด่างทำให้แห้งใช้กันมากกับไส้ที่มีขนาดเล็ก

ไส้เทียมที่รับประทานไม่ได้ ทำจากเซลลูโลสที่สกัดจากเมล็ดฝ้ายคอลลาเจนที่บริโภคไม่ได้และพลาสติกไส้เทียมประเภทนี้มีตั้งแต่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5-15 เซนติเมตรมีความแข็งแรงทนทาน

ไส้ธรรมชาติหรือไส้แท้ ได้จากไส้หมู ไส้แแกะ ไส้วัว กระเพาะหมู ไส้ติ่งหัว มีขนาดไม่สม่ำเสมอเป็นอย่างง่าย ฉีกขาดง่าย เก็บรักษายาก ราคาแพง เมื่อบรรจุกุนเชียงจะมีราชติอ้วร้อยกรอบและเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ (จิตรา และศิริกาญจน์, 2547)

2.2 เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ

เทคนิคการกระจายหน้าที่ทางคุณภาพ (QFD) ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกในประเทศญี่ปุ่น โดย Prof. Shigeru Mizuno และ Dr. Yoji Akao ได้พัฒนาวิธีการที่จะพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการของลูกค้าก่อนที่จะผลิตจริง ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้เป็นครั้งแรกกับผลิตภัณฑ์ถังเก็บน้ำมันที่อู่ต่อเรือของบริษัท Kobe Shipyards of Mitsubishi Heavy Industries Ltd. เนื่องจากแผนภูมิเหตุและผลไม่สามารถตอบโจทย์ของปัญหาระหว่างเหตุและผลได้ และในเวลาต่อมาบริษัทโตโยต้าได้นำมาประยุกต์ใช้จนกระทั่งแพร่หลาย โดยต่อมาริษัทโตโยต้าได้บังคับให้ผู้ผลิตซึ่งส่วนที่ส่งผลิตภัณฑ์เข้า บริษัทโตโยต้าทั้งหมดใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่ทางคุณภาพ เพื่อช่วยควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ทำให้ปัจจุบันนี้เทคนิคการกระจายหน้าที่ทางคุณภาพ ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมต่างๆ

2.2.1 ความหมายของเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ

เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ เป็นเทคนิคทางวิศวกรรมที่ใช้สำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ต้องสนองต่อความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป็นหลักอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยระบุความต้องการของลูกค้าให้ชัดเจนขึ้น โดยอาศัยหลักการแปลงความต้องการของกลุ่มลูกค้าที่รวมไว้ด้วยเทคนิคเชิงวิศวกรรมและประเมินคุณลักษณะเพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้เป็นอย่างดี

2.2.2 จุดประสงค์ในการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ

2.2.2.1 เพื่อใช้ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยเน้นที่การตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง

2.2.2.2 เพื่อช่วยลดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการออกแบบ ต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้น และระดับความไม่แน่นอนในการออกแบบ เป็นต้น

2.2.2.3 เพื่อช่วยให้การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้อง และแม่นยำมากยิ่งขึ้น

2.2.2.4 เพื่อช่วยให้การรวบรวมความต้องการ และการประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้าสามารถทำได้ง่ายและเป็นระบบมากขึ้น

2.2.2.5 เพื่อทำให้บุคลากรในองค์กรมองเห็นภาพรวมของการทำงาน และทราบวิธีที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง

2.2.2.6 เพื่อช่วยสร้างและจัดการกับโครงสร้างในระบบสารสนเทศ เนื่องจากต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าในการเก็บรวบรวมความต้องการ

2.2.2.7 เพื่อให้การทำงานของฝ่ายต่างๆ ในองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะฝ่ายผลิต ฝ่ายการตลาด และฝ่ายพัฒนาและวิจัยผลิตภัณฑ์

2.2.3 ประโยชน์ของเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ

สมาคมด้านการควบคุมคุณภาพของญี่ปุ่น (The Japanese Society for Quality Control: JSQC) ได้สรุปผลของการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ ในประเทศญี่ปุ่น มีดังนี้ (Yoji Akao, 1997)

2.2.3.1 ช่วยวางแผนด้านคุณภาพและการออกแบบ

2.2.3.2 เป็นการเปรียบเทียบเชิงวิเคราะห์ด้านผลิตภัณฑ์กับคู่แข่ง

2.2.3.3 องค์กรสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยวิเคราะห์จากคู่แข่งได้เป็นการวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากตลาด

2.2.3.4 เป็นการสื่อสารด้านคุณภาพเกี่ยวกับข้อมูลของกระบวนการถัดมาเป็นการกระจายข้อมูลด้านการออกแบบสู่ฝ่ายผลิต

2.2.3.5 สามารถชี้ปัจจุบันคุณภาพที่สำคัญสำหรับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2.2.3.6 ลดปัญหาเรื้อรังที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ

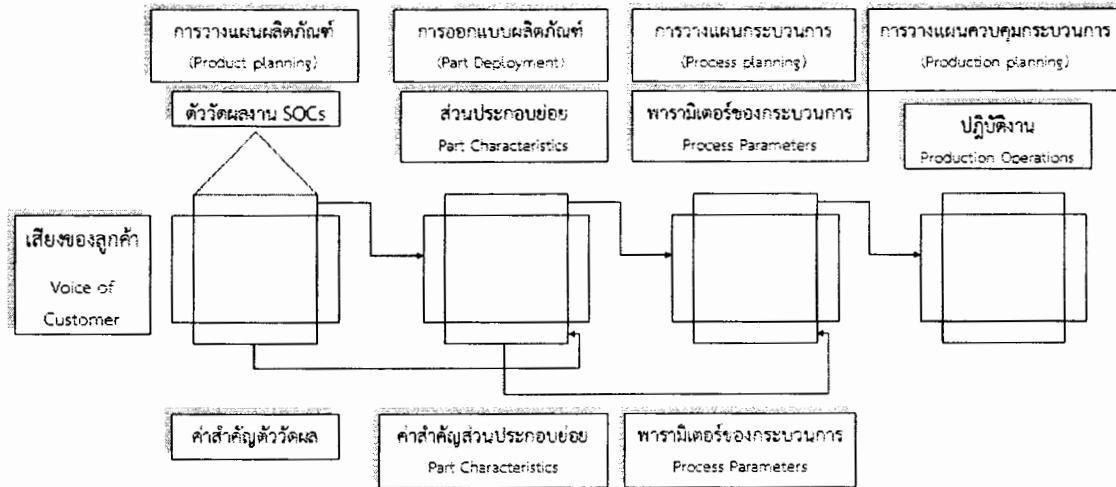
2.2.3.7 ลดการเปลี่ยนแปลงด้านการออกแบบ

2.2.3.8 ลดเวลาในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และลดต้นทุนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

2.2.3.9 ทำให้ส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพยังช่วยให้องค์กรหรือบริษัทที่ดำเนินการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพมาประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์ขององค์กรหรือบริษัทนั้นได้รับประโยชน์ดังนี้

เน้นความสำคัญที่ลูกค้าเป็นหลัก เนื่องจากเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพได้นำข้อมูลความต้องการจากลูกค้ามาศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าออกมา ทำให้ความผิดพลาดในเรื่องผลิตภัณฑ์ใหม่มีคุณภาพไม่ตรงกับความต้องการของลูกค้าลดลง และสามารถลดเวลาการเข้าสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากช่วยจัดการเกี่ยวกับความไม่แน่นอนในการออกแบบ ทำให้ปัญหาความล่าช้าในการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ลดลง มีส่วนช่วยจัดโครงสร้างของข้อมูล เนื่องจากเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพจะช่วยการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับซึ่งจะสามารถนำมาใช้ได้โดยง่าย และยังยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากโครงสร้างของข้อมูล ทำให้เกิดการทำงานเป็นทีม เนื่องจากการตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับเสียงส่วนใหญ่ทั้งเสียงของลูกค้าและเสียงของคณะกรรมการจึงเกิดเป้าหมายร่วมกันเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ พร้อมทั้งทำให้เกิดการจัดการสารสนเทศ เนื่องจากเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพจะช่วยการจัดการเกี่ยวกับจัดโครงสร้างเกี่ยวกับสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ได้ โดยการเขียนข้อมูลจำนวนมากลงฐานข้อมูลเดียวในการทำการวิเคราะห์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงระบบสารสนเทศภายในตัว และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรในบริษัทหรือองค์กร เพิ่มความเชื่อมั่นได้ว่าใช้ทรัพยากรไปในการเพิ่มความพอใจของลูกค้าในผลิตภัณฑ์

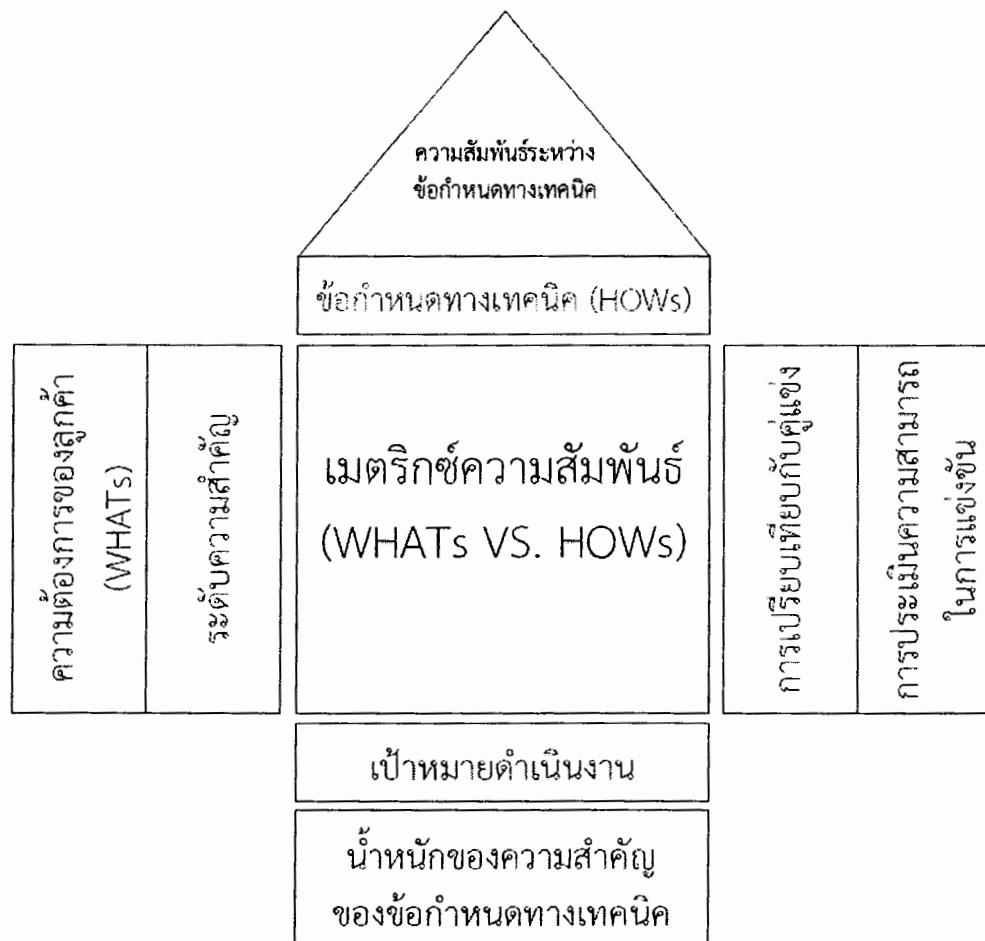

ภาพที่ 2.1 เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพแบบ Four-Phase Model
ที่มา: อรสิริ ทุติยภาค (2549: 6)

2.2.4 เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพแบบ Four-Phase Model

โดยทั่วไปกระบวนการของเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบหลัก คือ แบบ Matrix of Matrices ซึ่งรูปแบบนี้จะเป็นที่นิยมในประเทศญี่ปุ่นโดยลักษณะเด่นของรูปแบบนี้คือจะครอบคลุมข้อมูลในส่วนของ การวิเคราะห์ต้นทุน การควบคุมคุณภาพ วิศวกรรมคุณค่า วิศวกรรมความน่าเชื่อถือ เป็นต้น ส่วนอีกแบบคือ Four-Phase Model ซึ่งปัจจุบันเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมตริกซ์ 4 เมตริกซ์ ซึ่งจะแบ่งการออกแบบผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตออกเป็นอย่างๆ 4 ขั้น รูปแบบพื้นฐานของ QFD ประกอบด้วย 4 เฟส หรือ 4 เมตริกซ์หลักตามภาพที่ 2.1 ซึ่งมีดังนี้

2.2.4.1 เมตริกซ์การวางแผนผลิตภัณฑ์ (Product Planning) ซึ่งนักวิจัยบางท่านเรียกว่า บ้านแห่งคุณภาพ House of Quality: HOQ) ซึ่งเป็นส่วนที่ใช้สำหรับแปรความต้องการของลูกค้าที่ได้มาให้อยู่ในรูปของความต้องการทางด้านเทคนิค (Technical Requirement) ซึ่งเป็นลักษณะหรือคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ โดยจะใช้ตัววัดสมรรถนะ (Performance Measures) แทนคุณลักษณะทางคุณภาพ ซึ่งจะแสดงในรูปของผลลัพธ์ที่สามารถวัดค่าได้และจัดลำดับความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ (Statistical Quality Control: SQC) โดยมีการตั้งเป้าหมายของการปรับปรุง (Target Value) คำนวณค่าความสำคัญของตัววัดผลงาน (Performance Measure Technical Importance) ซึ่งทั้ง SQC และค่าความสำคัญของตัววัดผลงานจะนำไปใช้ต่อไปในส่วนต่อไปตามภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 เมตริกซ์การวางแผนผลิตภัณฑ์หรือบ้านแห่งคุณภาพ

ที่มา: อรสิริ ทุติยภาค (2549: 7)

2.2.4.2 เมตริกซ์การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Part Deployment หรือ Design Deployment) เป็นส่วนการกระจายหรือแยกส่วนประกอบของสินค้าหรือบริการที่พิจารณาอาจต้องอาศัย แผนภูมิต้นไม้ (Tree Diagram) ช่วยในการแยกดังกล่าวซึ่งจะทราบได้ว่าคุณลักษณะที่สำคัญของสินค้าหรือบริการอยู่ที่ชั้นส่วนย่อยส่วนไหน (Part Characteristics) โดยมีความสำคัญต่อการออกแบบและมีการคำนวณค่า Part Characteristics Importance ซึ่งเป็นตัววัดผลคุณลักษณะเหล่านั้นว่ามีผลลัพธ์เป็นอย่างไร ทั้ง Part Characteristics และ Part Characteristics Importance จะถูกนำไปใช้ในส่วนต่อไป

2.2.4.3 เมตริกซ์การวางแผนกระบวนการ (Process Planning หรือ Manufacturing Planning) เป็นส่วนที่ใช้ในขั้นตอนการแปรความต้องการหรือคุณสมบัติทางด้านส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้อยู่ในรูปของความต้องการหรือคุณสมบัติทางด้านกระบวนการ (Key Process Operations) และเป็นขั้นตอนการระบุพารามิเตอร์ของกระบวนการ (Process Parameters) ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนการผลิตเพื่อให้ผลลัพธ์ที่ได้อยู่ในรูปของพารามิเตอร์ของกระบวนการ โดยจะเริ่มต้นจากกระบวนการหลักและหางกระบวนการย่อยที่

จำเป็นในการป้อนข้อมูลเข้าสู่กระบวนการผลิต และระบุขั้นตอนการปฏิบัติงานของกระบวนการย่อย แต่ละชั้นส่วนลงในตารางเมตริกซ์ และระบุพารามิเตอร์ที่สำคัญของกระบวนการซึ่งจะมีความสัมพันธ์ กับชั้นส่วนย่อยโดยผลลัพธ์ที่ได้เป็นพารามิเตอร์ที่มีความสำคัญต่อกระบวนการซึ่งนำไปใช้ในส่วน สุดท้าย

2.2.4.4 เมตริกซ์การวางแผนควบคุมกระบวนการ (Production planning หรือ Production Operations planning) เป็นการสร้างตารางหรือเป็นเอกสารชุดสุดท้ายที่สร้างขึ้น เพื่อ ตรวจสอบเนื้อหาที่จะพิจารณาควบคุมการปฏิบัติงาน เช่น การตั้งค่าเครื่องจักร เอกสารควบคุมอื่นๆ การอบรมพัฒนา เป็นต้น

2.2.5 การสำรวจความต้องการของลูกค้า

การสำรวจความต้องการของลูกค้าเป็นขั้นตอนแรกในการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจาย หน้าที่เชิงคุณภาพป้อนเข้าสู่เมตริกซ์แรก ซึ่งก็คือการหาเสียงของลูกค้า (Voice of Customers) มี หลักการดังนี้ (อมรรัตน์ ปินตา, 2545)

2.2.5.1 ทำการระบุว่าจะทำการสำรวจความต้องการจากใคร จะเริ่มต้นด้วยการกำหนด กลุ่มเป้าหมายซึ่งจะเป็นส่วนที่บอกว่าควรไปสำรวจความคิดเห็นของใคร โดยจะต้องพิจารณาถึงการหา กลุ่มตลาดเป้าหมาย (Determine the Target Market) ต้องทำการเริ่มสำรวจตลาดเป้าหมายที่ ต้องการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ศึกษาข้อมูลของประชากร (Demographics Need to be Established) คือ การศึกษาโดยการสุ่ม ซึ่งจะสามารถบอกได้ว่าแนวโน้มในการซื้อในอนาคตจะเป็นอย่างไร ซึ่งสิ่งที่ ต้องการทราบได้แก่ อายุ ระดับรายได้ เป็นต้น

การศึกษาทางภัยภพ (Determine the Geographical Distribution) คือ การพิจารณาถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์ เนื่องจากลักษณะที่แตกต่างกันอาจส่งผลต่อความต้องการที่ แตกต่างกัน

องค์กรที่ทำหน้าที่ในการสำรวจต้องไม่เกี่ยวข้องกัน (Use a Nonaffiliated Survey Organization) เพื่อไม่ให้ข้อมูลที่ได้มีทัศนคติที่ไม่ดีหรือดีเกินไปเจ็บไม่ควรใช้องค์กรที่มีความ เกี่ยวข้องต่อกัน อาจใช้องค์กรที่ทำหน้าที่สำรวจความต้องการตลาดเข้ามาทำหน้าที่ โดยจะต้องมี ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริหารเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการสัมภาษณ์ สูงสุด

การสำรวจบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับองค์กร (Survey People External to the Organization) การสำรวจจากบุคคลภายนอกองค์กรจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นองค์กรส่วนมาก จะใช้คนภายในองค์กรเป็นแหล่งที่ใช้หาถ้อยคำ หรือเสียงของลูกค้า หรือคำติชมจากลูกค้าแทน เพื่อ หลีกเลี่ยงทัศนคติที่ไม่ดีหรือดีเกินไปของคนภายในองค์กร เนื่องจากคนภายในใกล้ชิดกับผลิตภัณฑ์และ แนวคิดขององค์กรมากเกินไป

การสำรวจโดยใช้หรือไม่ใช้ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ในปัจจุบัน (Survey with or without Samples of the current product) การเลือกขึ้นอยู่กับลักษณะของผลิตภัณฑ์นั้นๆ เช่น แมมพู สนบู หรือผลิตภัณฑ์ที่มีต้นทุนการผลิตต่ำอาจสามารถที่จะทำการสำรวจความต้องการได้โดยการ มีตัวอย่าง ในขณะที่รอดนิร์ หรือ ผลิตภัณฑ์ที่มีต้นทุนการผลิตสูงไม่สามารถทำได้

2.2.5.2 วิธีการรวบรวมความต้องการของลูกค้า

การเก็บข้อมูล หรือรวบรวมข้อมูลด้านความต้องการของลูกค้า เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาจทำได้หลายๆ วิธี โดยสามารถจำแนกประเภทของการเก็บข้อมูลเป็นดังนี้

การจัดตามกลุ่ม (Focus Groups) เป็นการจัดกลุ่มสนทนากลุ่มละประมาณ 8-12 คน เพื่อพูดคุยกับลูกค้าที่มีความสนใจความหลากหลายทำหน้าที่อำนวยการสนทนาร่วมกัน ซึ่งขั้นตอนนี้จะช่วยในการสร้างคำถามและวิธีที่ใช้ในการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ (Interview) ใช้การคุยระบบ 1 ต่อ 1 กับลูกค้า ซึ่งอาจทำได้ทั้งทางตรงหรือทางโทรศัพท์

การใช้แบบสอบถามจัดส่งทางไปรษณีย์ (Mail Questionnaires) วิธีนี้จะมีประสิทธิภาพค่อนข้างน้อย เนื่องจากอัตราการตอบรับและส่งคืนมีน้อย คือประมาณ 15-50% ของแบบสอบถามที่ส่งไป ทั้งนี้จะขึ้นกับความพยายามของแบบสอบถามและความน่าสนใจ

การจัดตั้งคลินิกผลิตภัณฑ์ (Product Clinics) เป็นวิธีจะช่วยให้เห็นถึงมุมมองที่แตกต่างไปจากการใช้คำถามที่เฉพาะเจาะจง

การสังเกตการณ์ (Personal Observation) ให้คนที่ทำหน้าที่ประจำอยู่ในที่แสดงสินค้ารับฟังความคิดเห็นของลูกค้า

อย่างไรก็ได้ในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์ไม่គุรณาด้วยคำถามขึ้นนำ เพราะข้อมูลความต้องการของลูกค้าที่ได้จะมีทศนคติที่ไม่ดีหรือดีเกินไปเนื่องจากผู้สัมภาษณ์เอง และบางครั้งผู้สัมภาษณ์ควรต้องระมัดระวังในการเก็บข้อมูลความต้องการที่แท้จริง เนื่องจากบางครั้งลูกค้าจะบอกรายละเอียดว่าควรทำการผลิตอย่างไร หรือออกแบบอย่างไรซึ่งเป็นการขึ้นนำผู้สัมภาษณ์ด้วย

2.2.5.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของลูกค้า

จากภาพที่ 2.3 ตามแบบจำลองของ Kano สามารถแบ่งกลุ่มความต้องการของลูกค้าได้ดังนี้

สิ่งที่ทำให้ลูกค้าไม่พอใจ (Dissatisfiers)

Dissatisfiers เป็น Expected Quality ลูกค้าจะคาดหวังว่าจะต้องมี เมื่อไม่มีจะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจ แต่จะไม่ก่อให้เกิดความพึงพอใจเพิ่มขึ้น เพราะคิดว่า เป็นสิ่งที่ต้องมีเป็นปกติซึ่งลูกค้าจะไม่บ่นแต่อาจรู้สึกว่า Customer's Complaints เช่น รถยนต์ที่ซื้อมาใหม่จะต้องไม่มีรอยขีดข่วนที่ผิด ถ้ามีรอยขีดข่วนและลูกค้าสังเกตเห็นจะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจ

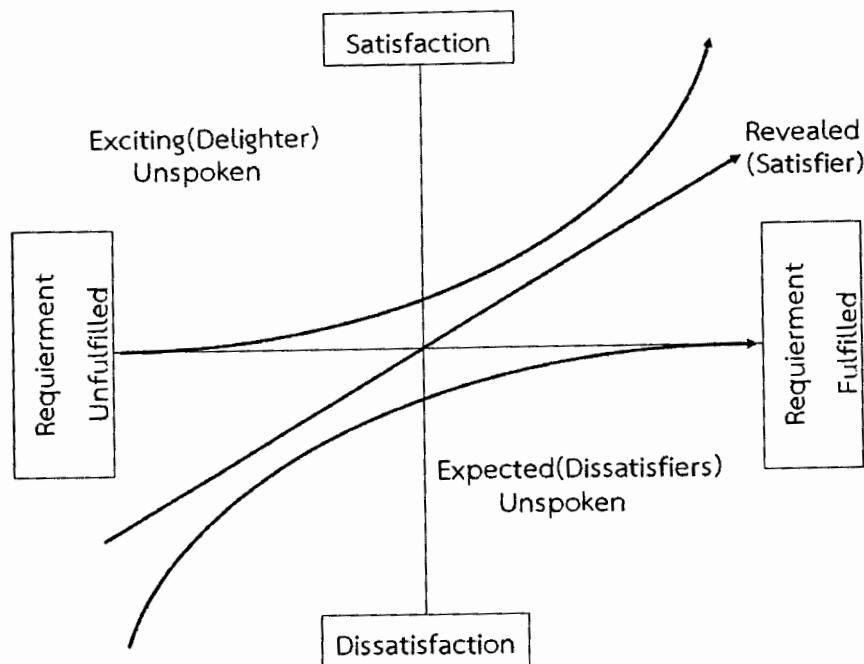
สิ่งที่ทำให้ลูกค้าพอใจ (Satisfiers)

Satisfiers เป็น Desire Quality เป็นสิ่งที่ลูกค้าต้องการและมักบอกกับผู้ผลิตซึ่งลักษณะนี้เมื่อเพิ่มขึ้น (เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น) จะก่อให้เกิดความพึงพอใจของลูกค้ามากขึ้น เช่น การประหยัดน้ำมันของรถยนต์ยิ่งรถประหยัดน้ำมันมากเท่าไรลูกค้าจะพึงพอใจมากขึ้นเท่านั้น

สิ่งที่ทำให้ลูกค้าเบิกบานใจ (Delighters)

Delighters เป็น Exciting Quality หรือ Unexpected Quality เป็นสิ่งที่ลูกค้าไม่ได้คาดหวังแต่ถ้ามีจะก่อให้เกิดความพึงพอใจอย่างมาก และมักจะก่อให้เกิดตลาดใหม่ เมื่อเวลาผ่านไปคุณสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะใกล้เคียงกับลักษณะที่เป็น Delighters ลูกค้าจะเกิดความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ควรมี และลักษณะนั้นจะเปลี่ยนเป็น Satisfiers เมื่อเกิดขึ้นแล้ว เช่น เดิม

เมื่อมีระบบ Central Lock ภายในรถยนต์ลูกค้าจะรู้สึกพอใจอย่างมากซึ่งการมีระบบ Central Lock เป็น Delighters มาเป็น Satisfiers และต่อมาถ้ารถยนต์ไม่มีระบบ Central Lock จะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อลูกค้าเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 2.3 แผนภาพของคาโน (Kano's Diagram)

ที่มา: อรรถกิจ เก่งพล (2548: 33)

2.2.5.4 การจัดการกับความต้องการของลูกค้า

จากการสัมภาษณ์ลูกค้ามักจะบอกถึงความต้องการโดยไม่บอกถึงเหตุผลว่าทำไมจึงต้องมีความต้องการอย่างนั้น ดังนั้นผู้สัมภาษณ์จึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของลูกค้า โดยผู้สัมภาษณ์จะต้องพยายามจดทุกคำพูดของลูกค้า โดยอาจใช้การอัดเทปเสียงเพื่อความรวดเร็ว หรือทำการบันทึกย่อความต้องการโดยจะต้องพยายามให้มีเนื้อหาครบถ้วนเข้าใจง่าย และทำการรวบรวมความต้องการที่เหมือนกันแต่ใช้คำพูดคนละแบบไว้เดียวกัน

2.2.5.5 การจัดกลุ่มความต้องการ

หลังจากได้ความต้องการของลูกค้ามาแล้ว สามารถนำเอามาจัดกลุ่มความต้องการของลูกค้าเพื่ออธิบายให้บุคคลที่ไม่ได้ลงพื้นที่สัมภาษณ์หรือบุคคลที่ไม่มีความเข้าใจตรงกัน ก็จะดำเนินการดังนี้

เขียนความต้องการแต่ละความต้องการลงบนกระดาษ โดยใช้กระดาษ 1 ชิ้นต่อ 1 ความต้องการ แล้วจัดกลุ่มความต้องการที่คล้ายกันไว้ด้วยกัน ให้สมาชิกคนถัดไปหรือผู้ร่วมวิจัยย้ายกลุ่มของความต้องการจนกระทั่งไม่มีการย้ายกลุ่ม ในกรณีที่มีความต้องการบางอย่างที่สมาชิกหรือผู้ร่วมวิจัยเห็นว่าควรอยู่มากกว่า 1 กลุ่มให้สร้างกลุ่มความต้องการเพิ่มโดยเขียนใส่กระดาษแผ่นใหม่

ต่อจากนั้นทำการจัดกลุ่มที่คล้ายกันไว้ด้วยกัน และกำหนดหรือตั้งชื่อกลุ่มความต้องการที่จัดไว้แต่ละกลุ่มเอง

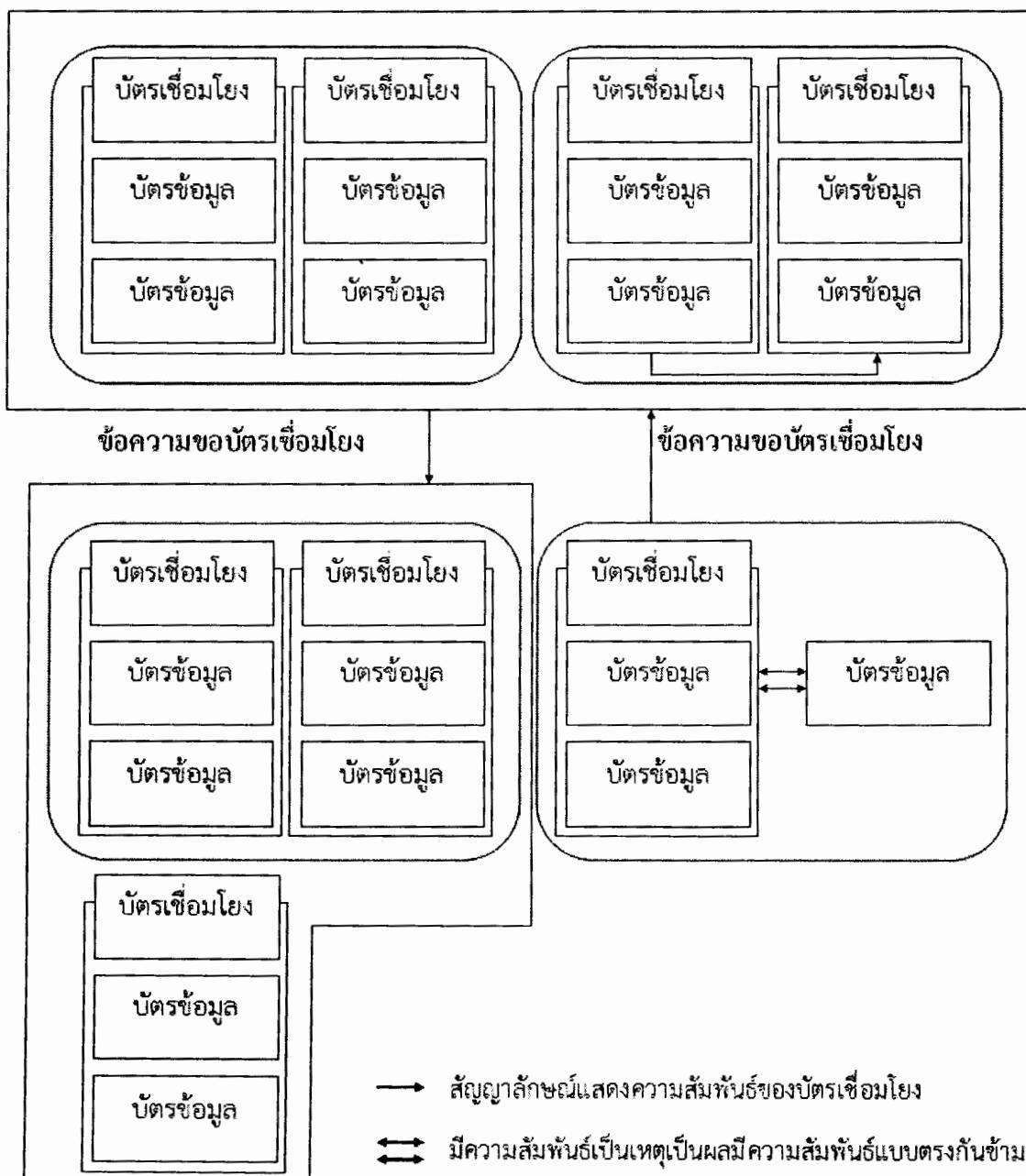
2.2.6 เครื่องมือพื้นฐานที่ช่วยในการจัดข้อมูลในเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ

2.2.6.1 แผนผังกลุ่มเชื่อมโยง (Affinity Diagram)

แผนผังกลุ่มเชื่อมโยงหรือ KJ Method (เรียกตาม Kawakita Jiro ผู้คิดค้น) เป็นเครื่องมือที่ช่วยจัดการข้อมูลเชิงคุณภาพใช้ในการแก้ไขความสับสน เพื่อจับประเด็นปัญหาต่างๆ ที่มีความสับซับซ้อน ยุ่งเหยิง ให้เป็นกลุ่ม เป็นระบบ และการนำปัญหามาสร้างให้เกิดภาพที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งเป็นหนทางในการจัดวาง จัดโครงสร้างของปัญหา และกำหนดกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม ซึ่งจะมีลักษณะตามภาพที่ 2.4

วิธีการสร้างแผนผังกลุ่มเชื่อมโยง (วิชูรย์ สิงโขคดี, 2553)

- 1) เลือกหัวข้อ หรือปัญหาที่ต้องการแก้ไข
- 2) ระบุสาเหตุ ปัญหาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดลงใน บัตรสาเหตุ หรือ บัตรข้อมูล
- 3) จัดกลุ่มของบัตรสาเหตุ บัตรข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกันมากที่สุดให้เป็นกลุ่มเดียวกัน
- 4) ตั้งชื่อเรื่องแต่ละกลุ่ม แล้วเขียนลงบัตรใหม่แล้วให้ชื่อว่า บัตรเชื่อมโยง (Affinity Card)
- 5) นำบัตรเชื่อมโยงมาจับคู่กับบัตรข้อมูลกลุ่มเดิม โดยถือว่าบัตรชุดนี้มีข้อมูลชุดเดียวกัน
- 6) คัดเลือกคู่ของบัตรต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าระดับของการเชื่อมโยงจะลดลง เรื่อยๆ กระทั่งเหลือบัตรที่มีความกันไม่เกิน 5 ใบ (อาจมีบัตรข้อมูลที่ไม่มีการเชื่อมโยงก็ให้ปล่อยไว้ เช่นนั้น)
- 7) จัดบัตรของกลุ่มเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกันด้วยลูกศร

ภาพที่ 2.4 แผนผังกลุ่มเชื่อมโยง (Affinity Diagram)

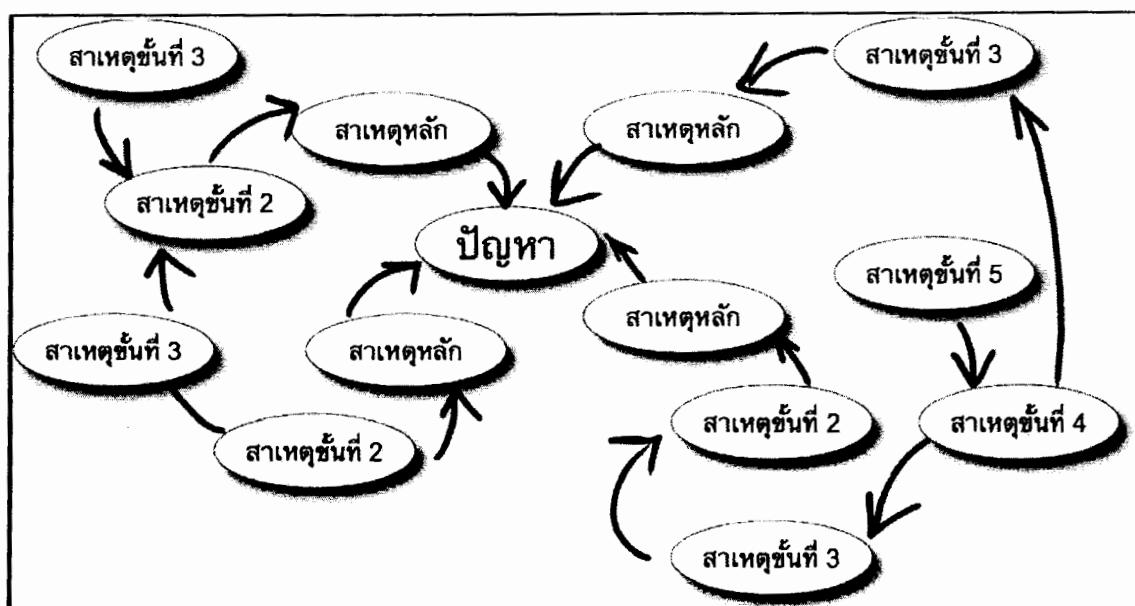
ที่มา: ออมรัตน์ ปินดา (2545: 18)

2.2.6.2 แผนผังความสัมพันธ์ (Relation Diagram)

แผนผังความสัมพันธ์ มีลักษณะคล้ายกับแผนผังเหตุและผล (Cause and Effect Diagram) เป็นเครื่องมือที่ช่วยจัดการข้อมูลสำหรับแก้ไขเรื่องที่ยุ่งยากโดยการคลံคลายการเชื่อมโยงกันอย่างมีเหตุผล ระหว่างเหตุและผลซึ่งเกี่ยวข้องกัน หรือ แผนผังที่นำข้อมูลความรู้สึกที่ได้จากการระดมสมอง มาอธิบายให้เป็นเหตุเป็นผลที่มีความเป็นตรรกะมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีลักษณะตามภาพที่ 2.5

วิธีการสร้างแผนผังความสัมพันธ์

- 1) นำปัญหาที่ต้องการหาสาเหตุมาไว้ที่จุดกึ่งกลาง
- 2) ระบุสาเหตุของปัญหานั้น ว่าเบื้องต้นเกิดจากอะไรบ้าง
- 3) เขียนแต่ละสาเหตุลงบนบัตรใบหนึ่ง หรือกรอบที่ใช้ทำแผนผัง
- 4) ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นที่เขียน หรือระบุขั้นต้นให้ผู้ร่วมทำแผนผัง เช้าใจว่าปัญหาข้างต้นแต่ละปัญหาเกิดจากสิ่งใด
- 5) รวมบัตรที่มีลักษณะเดียวกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน
- 6) ใช้แผนผังก้างปลาอย่างที่มาของปัญหาเพื่อหาที่มาของปัญหา และแบ่งลำดับความสำคัญเป็นลำดับขั้นตอนและแบ่งระดับความสำคัญของปัญหา

ภาพที่ 2.5 แผนผังความสัมพันธ์ (Relation Diagram)

ที่มา: ประชาสรรค์ แสนภักดี (2548)

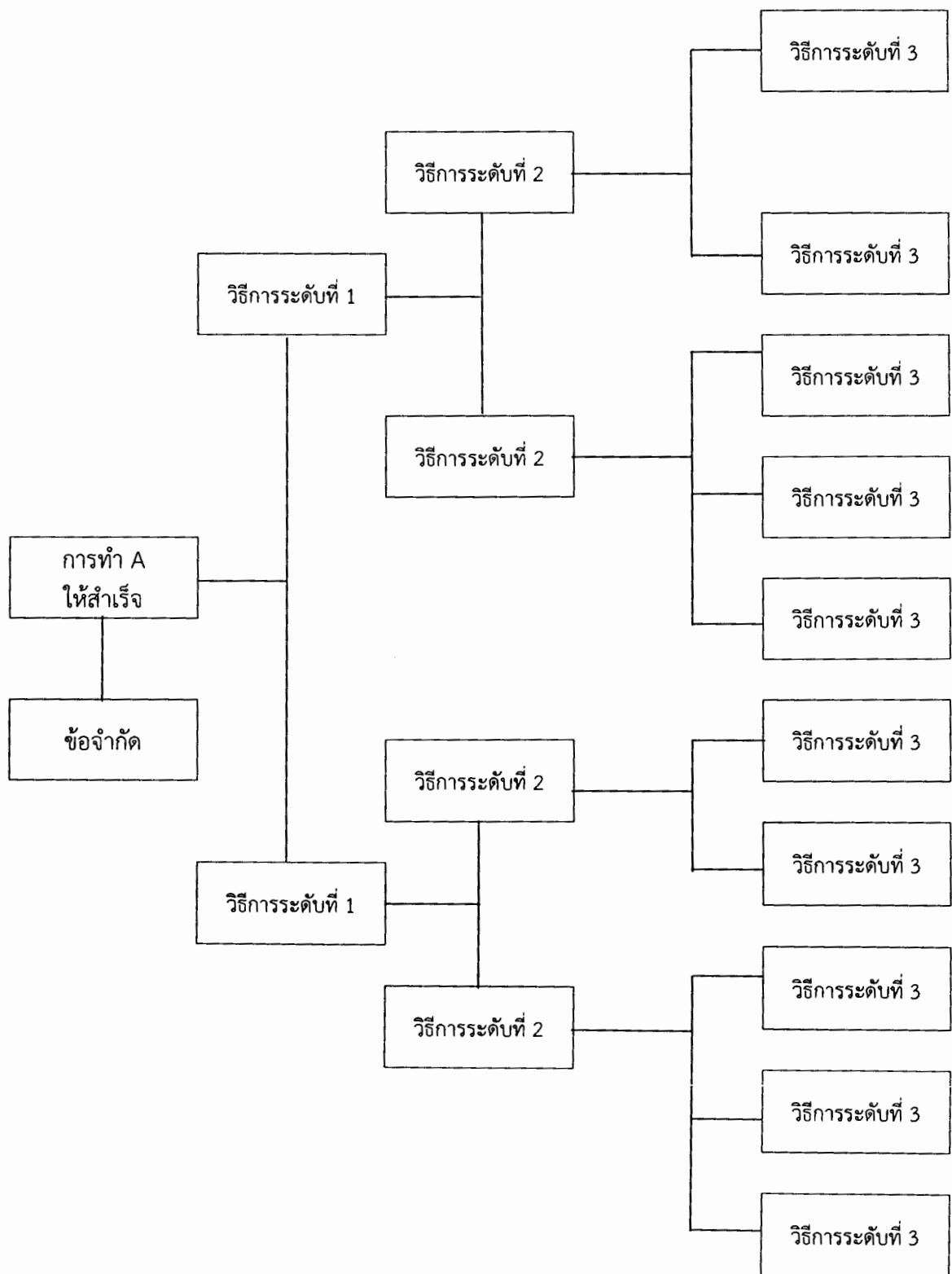
2.2.6.3 แผนผังต้นไม้ (Tree Diagram)

แผนผังต้นไม้ เป็นเครื่องมือที่ถูกพัฒนามาจากการวิเคราะห์หน้าที่งานใน Value Engineering เริ่มจากการตั้งวัตถุประสงค์ แล้วดำเนินการพัฒนากลยุทธ์สืบต่อไปเรื่อยๆ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ทำให้มีกลยุทธ์สำหรับแก้ปัญหาเป็นระบบ หรือ เป็นตัวกลางในการบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งถูกพัฒนาอย่างมีระบบและมีเหตุผล ทำให้รายการที่สำคัญอันได้อันหนึ่งไม่ตกหล่น ซึ่งจะมีลักษณะตามภาพที่ 2.6

วิธีการสร้างแผนผังต้นไม้

- 1) เขียนเรื่องที่ต้องการแก้ไข หรือ เป้าหมายที่คัดเลือกมาจากการแผนผังความสัมพันธ์ลงในบัตรวัตถุประสงค์ (Objective Card)
- 2) ระบุข้อจำกัดต่างๆ ที่ขัดขวางไม่ให้บรรลุวัตถุประสงค์

- 3) หาวิธีการที่เป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยระบบไปใน บัตรวิธีการ กลยุทธ์ระดับแรกนี้เรียกว่าวิธีการลำดับแรก (Primary Means)
- 4) นำ “บัตรวิธีการลำดับแรก” แต่ละอันมาเป็นวัตถุประสงค์ต่อไปเขียนกลยุทธ์ต่างๆ ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งเรียกว่า วิธีการลำดับที่ 2
- 5) จัดเรียงบัตรวิธีการตามลำดับ จากซ้ายไปขวาหรือบนลงล่าง และ ลากเส้นเชื่อมต่อกัน
- 6) เขียนแผนผังขยายต่อไปจนถึงระดับที่ 4 โดยทบทวนแต่ละวิธีการกลับไปกลับมา (From Objective to Means and Means to Objective)
- 7) เพิ่มการดให้มากขึ้นถ้าจำเป็น

ภาพที่ 2.6 ตัวอย่างแผนผังต้นไม้ (Tree Diagram)
ที่มา: ออมรัตน์ ปันตา (2545: 22)

2.2.7 กระบวนการแก้ปัญหาทั่วไป (The General Problem Solving Process)

กระบวนการแก้ปัญหาทั่วไป มีความสำคัญต่อการออกแบบวิธีการทำงานเมื่อมีการออกแบบหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์นั้นๆ ซึ่งมี 5 ขั้นตอนที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็นระบบและสมเหตุผลในการแก้ปัญหา

2.2.7.1 การกำหนดปัญหา (Problem Definition)

การกำหนดปัญหา ใน การกำหนดปัญหา จะต้องมองปัญหาที่เกิดขึ้นให้ชัดเจน เสียก่อน ลักษณะของปัญหาจะต้องเป็นรูปธรรม มีตัวชี้วัดที่แน่นอน ลักษณะปัญหาสามารถแยกแยก ข้อมูลได้ และไม่กำหนดลักษณะปัญหาในลักษณะที่กว้างเกินไป เพราะทำให้ไม่สามารถเห็นปัญหาที่แท้จริงได้

2.2.7.2 การวิเคราะห์ปัญหา (Analysis of the Problem)

การวิเคราะห์ปัญหาเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา การวิเคราะห์ ต้องครอบคลุมสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ในการวิเคราะห์ปัญหาต่าง อาจอาศัยหลักการของการควบคุมคุณภาพ มาใช้ได้โดยเฉพาะในเรื่องของแผนภูมิของเหตุและผล (Cause and Effect Diagram) หรือที่เรียกว่า แผนภูมิก้างปลา (Fish Bone Diagram)

พิจารณาสาเหตุหลักของปัญหาในแต่ละด้าน เมื่อพิจารณาจนครบถ้วนแล้ว หลักแล้วอาจพบว่า จากสาเหตุเหล่านั้น สาเหตุใดเป็นสาเหตุที่แท้จริงปริมาณมากน้อยแค่ไหน อาจทำการวัดโดยอาศัยหลักการพาเรโต

ในการเลือกแก้ปัญหาจากสาเหตุใดก็ตาม เกณฑ์ที่นิยมใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือก ก็คือ ต้องจ่ายค่าแรงต่ำที่สุด ค่าใช้จ่ายหั้งหมวดต่ำที่สุด ลงทุนน้อย หรือความต้องการในลักษณะที่ว่าใช้ พื้นที่ส่วนที่เป็นพื้นที่น้อยที่สุด หรือใช้วัสดุอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด

2.2.7.3 การหาวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ (Search for Possible Solutions)

หลังจากการวิเคราะห์ปัญหาแล้ว ต้องหาวิธีการแก้ปัญหานั้นๆ ให้ตรงจุดที่เกิด ปัญหา และจะต้องหาวิธีการที่หลากหลาย โดยที่ทุกวิธีล้วนแต่มีความเป็นไปได้ จากนั้นนำแต่ละวิธีมา เปรียบเทียบเพื่อเลือกเอาริทึ่ดที่ดีที่สุด

หลักการ คือ ไม่ควรมองจากระบบการทำงานแบบเดิมเพียงอย่างเดียวหรือ พัฒนาจากวิธีการเดิมเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาขึ้นอีก

2.2.7.4 การประเมินและเลือกวิธีการแก้ปัญหา (Evaluation of Alternatives)

เมื่อรับรู้วิธีการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ทั้งหมดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการ ประเมินทางเลือกที่มีหั้งหมวดเพื่อทำการเลือกสรรหาทางเลือกที่คิดว่าเหมาะสมที่สุด ในการประเมิน ทางเลือกนี้จะต้องคำนึงถึงหลายสิ่งหลายอย่างที่เป็นข้อจำกัด

คำตอบและวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้มีการเลือกไว้ 3 ลักษณะ คือ

- 1) คำตอบในอุดมคติ
- 2) คำตอบที่สามารถนำไปใช้ได้ทันที
- 3) คำตอบที่สามารถนำไปใช้ได้ในอนาคตหรือภายใต้เงื่อนไขต่างๆ เช่น ว่าธุรกิจนี้

เหมาะสมสำหรับกรณีที่ผลผลิตรายปีเพิ่มขึ้น หรือกรณีที่คุณภาพของวัสดุสม่ำเสมอ หรือกลุ่มคนงานได้รับ การฝึกอบรมมาอย่างดี

2.2.7.5 การเสนอวิธีการแก้ปัญหาเพื่อปฏิบัติ (Recommendation for Action)

จะต้องมีการซึ่งแจงหรือสื่อสารไปยังบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องถึงแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อนำไปปฏิบัติ รายงานที่เขียนจะเป็นข้อความหลักของการให้คำแนะนำที่เพียบพร้อมด้วยข้อมูล การบรรยายจะต้องทำความเข้าใจได้ง่ายและเร็ว บางครั้งทำควบคู่กับรายงาน จะต้องมีการเตรียมการด้านสื่อต่างๆ เช่นว่า แผนภูมิต่างๆ แผนภาพต่างๆ รูปภาพแบบจำลอง การบรรยายเป็นวิธีการซึ่งแบบตรงไปตรงมา เป็นวิธีการที่ง่ายและเข้าใจได้เร็วกว่า สามารถแสดงแหล่งข้อมูลต่างๆ อีกทั้งสมมติฐานต่างๆ ได้อย่างชัดเจน แต่ต้องมีเอกสารหรือ รายงานโดยสรุปควบคู่ไปด้วย และมีผู้มีอำนาจในการอนุมัติตรวจสอบข้อความจนเป็นที่เข้าใจก่อนที่จะการสั่งให้ดำเนินการแก้ปัญหาต่อไป

2.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างและขนาดตัวอย่าง

2.3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนนี้ถ้าหากแหล่งผู้ให้ข้อมูลมีจำนวนน้อยและจำเป็นต้องศึกษาทั้งหมดก็ไม่จำเป็นต้องมีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แต่โดยทั่วไปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ส่วนมากแหล่งผู้ให้ข้อมูลจะมีจำนวนมาก และอยู่ระหว่างจัดกระจาย ยกที่จะรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลได้ครบถ้วนทั้งหมด ถึงแม้จะรวบรวมได้แต่ก็ต้องเสียเวลา งบประมาณ และแรงงานมากเกินไป ไม่คุ้มกับผลที่ได้ นอกจากนั้นยังอาจได้ข้อมูลที่ผิดพลาดมากกว่าการใช้กลุ่มตัวอย่างด้วย การวิจัยทางสังคมศาสตร์จึงมักใช้การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแทน การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีประเด็นที่ต้องพิจารณาที่สำคัญ 2 ประการ คือ วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง และขนาดกลุ่มตัวอย่าง (อรรถก. เก่งพล, 2548)

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่าง มี 2 วิธี คือ

2.3.1.1 การเลือกแบบไม่เป็นตัวแทน การเลือกแบบนี้จะเลือกกลุ่มตัวอย่างตามการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ขอบหน่วยประชากร (Unit of Population) ใด หรือหน่วยประชากรใดให้ความสะดวก ก็เลือกหน่วยนั้นมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทุกหน่วยของประชากรจะมีโอกาสได้รับเลือกมาเป็นตัวอย่างไม่เท่ากัน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมามักจะมีความลำเอียง จึงไม่เป็นตัวแทนประชากร ผลการวิจัยที่ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบนี้อธิบายได้เฉพาะกลุ่มไม่สามารถอ้างสรุป (Generalization) ไปถึงประชากรของการวิจัยนั้นได้

การเลือกแบบไม่เป็นตัวแทนมีหลายวิธี เช่น เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเจาะจงตามใจชอบ อย่างได้ใจรักษาเจาะจง เอาเลย หรืออาจจะเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) วันไปเก็บข้อมูลพบใครที่เป็นหน่วยประชากรก็ถือเอาคนนั้น เมื่อได้จำนวนเพียงพอ ก็เลิกหรือจะเลือกแบบ quota (Quota Sampling) ด้วยการกำหนดจำนวนไว้คงที่ในการเลือก เช่น เอา 300 คนแรก หรือ 3 คนเลือก 1 คน โดยจะเลือกคนใดก็ได้ ทำแบบนี้เรื่อยไปจนได้จำนวนตามต้องการ

การเลือกแบบไม่เป็นตัวแทนนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างได้สะดวกสบายมาก ใช้เฉพาะกรณีที่ผู้วิจัยต้องการบรรยายอธิบายผลเฉพาะที่ไม่ต้องการอ้างสรุปถึงประชากร การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบนี้มีข้อจำกัดนอกจากไม่สามารถอ้างสรุปไปยังประชากรได้แล้ว ยังไม่สามารถคำนวณหาความแปรปรวนของการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ ทั้งที่เป็นความแปรปรวนภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่มและความแปรปรวนคลาดเคลื่อน รวมทั้งขาดการควบคุมตัวแปรต่างๆ ที่อาจมีผลต่อการวิจัยนั้นด้วย

2.3.1.1 การเลือกแบบเป็นตัวแทน การเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้มีกระบวนการเลือกเป็นระบบระเบียบแน่นอน ทุกหน่วยประชากรมีโอกาสได้รับการเลือกเท่าๆ กัน สามารถหาความคลาดเคลื่อนของการสุ่มได้ กลุ่มตัวอย่างที่ได้จะเป็นตัวแทนของประชากรที่ใช้ในการวิจัยนั้น การเลือกแบบนี้มีชื่อที่รู้จักกันทั่วไป คือ การสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) ซึ่งแบ่งเป็น 5 วิธี คือ

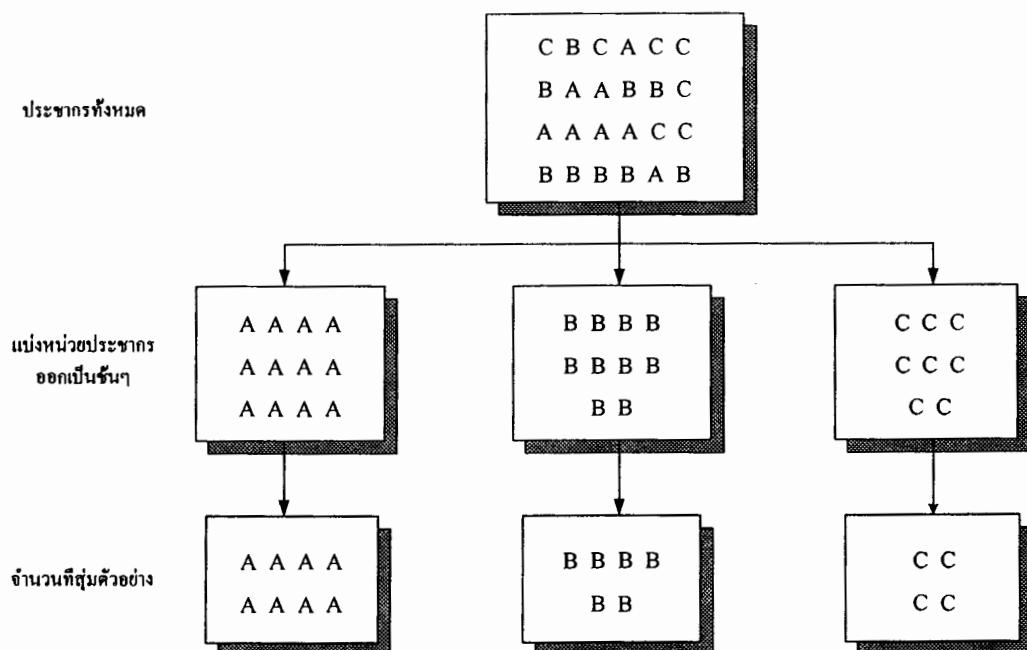
1) การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) วิธีการนี้สุ่มเลือกจากหน่วยประชากรโดยตรง ทำให้ทุกหน่วยประชากรที่สุ่มได้เป็นตัวแทนของประชากร การสุ่มเลือกหน่วยประชากรแบบนี้ทำได้หลายอย่าง วิธีการหนึ่ง คือ การจับสลาก (Lottery Method) เช่น มีหน่วยประชากรอยู่ 100 หน่วย ต้องการสุ่มเลือกมา 10 หน่วย ก็จะเริ่มจากการให้หมายเลขประจำหน่วยประชากรทั้งหมด เริ่มจาก 1, 2, ..., 10 และทำบัตรหรือสลากชั้น 100 ใบเขียนหมายเลขลงในสลากแต่ละใบ แล้วทำการหยับขึ้นมา 10 ใบ หน่วยของประชากรที่ตรงกับหมายเลขที่หยับมาได้ก็ถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการสุ่มตัวอย่างด้วยการจับสลากนี้หมายความกับการสุ่มตัวอย่างที่มีหน่วยประชากรน้อยหรือต้องการจำนวนตัวอย่างน้อยๆ แต่ถ้ามีจำนวนหน่วยประชากรมากๆ หรือต้องการขนาดกลุ่มตัวอย่างมากควรใช้การสุ่มจากตารางเลขสุ่ม (Table of Random Numbers) และหลังจากให้หมายเลขประจำหน่วยประชากรครบแล้ว เปิดตารางชั้นไปบนตัวเลขในตาราง ณ จุดใดก็ได้ จากจุดนั้นจะอ่านตัวเลขไปทางด้านซ้าย ขวา อ่านขึ้น หรืออ่านลงก็ได้ แต่ต้องให้มีจำนวนหลักของตัวเลขเท่ากับหมายเลขประจำหน่วยประชากร ตัวเลขแต่ละชุดที่อ่านได้ถ้ามีตรงกับหมายเลขประจำหน่วยประชากรได้ก็ถือว่าหน่วยประชากรนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่าง อ่านเรื่อยไปจนกว่าจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามต้องการ

2) การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) การสุ่มแบบนี้จะแบ่งหน่วยประชากรทั้งหมดออกเป็นชั้นๆ (Strata) ตามลักษณะบางประการที่ทราบแล้วว่ามีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งอาจจะได้จากทฤษฎีหรือรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ภายใต้แต่ละชั้นที่แบ่งไว้จะมีลักษณะเหมือนๆ กัน (Homogeneous Group) ลักษณะที่ใช้แบ่งโดยทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ-สังคม ระดับการศึกษา ที่อยู่อาศัย ศาสนา เชwan ปัญญา เป็นต้น จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย สุ่มเลือกในแต่ละชั้นมาเป็นสัดส่วนกัน ตัวอย่าง สมมติว่า ประชากรประกอบด้วยหน่วยประชากร A, B และ C จำนวน 30 หน่วย ถ้าต้องการสุ่มมาจำนวน 15 หน่วย จะแบ่งหน่วยประชากรออกเป็น 3 ประเภท คือ A จำนวน 12 หน่วย B จำนวน 10 หน่วย และ C จำนวน 8 หน่วย จากนั้นสุ่มเลือกด้วยกลุ่มเป็นสัดส่วนกันได้ A จำนวน 6 หน่วย B จำนวน 5 หน่วย และ C จำนวน 4 หน่วย ดังภาพที่ 2.7

3) การสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) การสุ่มแบบนี้จะกำหนดระบบหรือเงื่อนไขการสุ่มก่อนว่าจะทำอย่างไร และปฏิบัติตามนั้น โดยทั่วไปจะกำหนดหมายเลขให้กับหน่วยประชากรก่อน และเอาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการหารด้วยจำนวนประชากรทั้งหมด เช่น ถ้ามีหน่วยประชากรทั้งหมด 500 และต้องการสุ่มมา 50 ก็ใช้ 500 หารด้วย 50 จะได้ 10 ตัวเลขนี้จะแสดงว่า ในการสุ่มตัวอย่าง 50 จาก 500 นั้น จะต้องสุ่มเลือกจาก 10 คน สุ่มมา 1 คน การสุ่มแบบเป็นระบบจะสุ่มเลือกเฉพาะ 10 คนแรกเท่านั้นด้วยการสุ่มอย่างง่าย สมมติว่าได้หมายเลข 3 คนต่อไปก็จะเป็นหมายเลข 13, 23, 33, ..., 493 ตามลำดับจนได้ทั้งหมด 50 จำนวน ตามต้องการ

4) การสุ่มแบบยกลุ่ม (Cluster Sampling) การสุ่มแบบนี้จะแบ่งหน่วยประชากรออกเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มยังคงมีลักษณะที่ต้องการศึกษาเหมือนกัน โดยมากจะใช้เกณฑ์การแบ่งตามลักษณะภูมิศาสตร์หรือเขตการปกครองและถ้าว่าแต่ละกลุ่มที่แบ่งนั้นมีลักษณะเหมือนกัน จำนวนจะสุ่มอย่างง่ายเลือกกลุ่มใดกลุ่มนั่นมาศึกษาทุกหน่วยประชากรในกลุ่มนั้น เช่น ใช้หมู่บ้าน เป็นเกณฑ์ในการแบ่งแม่บ้านในตำบลนึง จำนวนสุ่มเลือกด้วยการจับสลากมา 1 หมู่บ้าน และถ้าว่า แม่บ้านทุกคนในหมู่บ้านที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5) การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) การสุ่มแบบนี้เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หลายๆ วิธีผสมกัน เช่น ต้องการสุ่มแม่บ้านอายุ 20-45 ปี ในภาคเหนือมาประมาณ 300 คน ก็แบ่งแม่บ้านดังกล่าวในภาคเหนือออกเป็นจังหวัด จับสลากเลือกมา 2 จังหวัด จำนวนแบ่งเป็นอำเภอ และสุ่มเลือกอำเภอมาเป็นสัดส่วนกันให้ได้ 6 อำเภอ แต่ละอำเภอเลือกด้วยการจับสลากมา 1 ตำบล และแต่ละตำบลจับสลากมา 1 หมู่บ้าน และให้แม่บ้านทุกคนที่อยู่ในหมู่บ้านที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน

ภาพที่ 2.7 ผังการสุ่มแบบแบ่งชั้น
ที่มา: อรรถกฤษฎี (2548)

2.3.2 การเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของการสุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างว่าจะต้องใช้จำนวนมากน้อยเท่าใดจึงจะมากเพียงพอ หรือจะเป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือได้ โดยทั่วไปขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแต่ละเรื่องจะมีจำนวนมากน้อยเพียงใด นั้น จะขึ้นอยู่กับขอบเขตของงานวิจัย งบประมาณ เวลา และกำลังคนที่จะช่วยกันทำงานวิจัย รวมทั้ง ความเหมือน (Homogeneity) ของหน่วยประชากรที่ต้องการศึกษา และจำนวนตัวแปรที่ต้องการศึกษา ซึ่งถ้าในงานวิจัยมีตัวแปรมากหรือแต่ละหน่วยประชากรแตกต่างกันมากก็ควรจะใช้ขนาดของ

กลุ่มตัวอย่างมากเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีสูตรในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่ยอมรับได้ว่ามากเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรได้ และสูตรที่ใช้ในคำนวณมีห้ายสูตร ซึ่งสูตรที่ใช้มีโอกาสเกิด (p) และโอกาสไม่เกิด (q) มีสูตรที่คำนวณได้ง่ายๆ ของ Yamane (อภรณ์กร เก่งพล, 2548) คือ

$$n = \frac{N}{1+Ne^2} \quad (2.1)$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนหน่วยประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

2.4 การออกแบบการทดลอง

การออกแบบการทดลอง (Design of Experiment: DOE) เป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้ในการปรับค่าส่วนของกระบวนการเพื่อให้ได้ผลตอบสนองเป็นไปตามที่ต้องการ ซึ่งข้อแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดระหว่างวิธีการโดยทั่วไปกับเทคนิคของการออกแบบการทดลอง คือ วิธีการโดยทั่วไปมักเป็นการทดลองแบบ ลองผิดลองถูก หรือใช้การทดลองปรับตั้งค่ากระบวนการทีละค่าเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบตามลักษณะซึ่งจะให้เวลาในการคิดวิเคราะห์นานกว่า

2.4.1 วิธีการออกแบบส่วนผสม (Mixture Design)

Myers and Montgomery (2002) ได้ให้คำจำกัดความของวิธีการออกแบบส่วนผสมไว้ว่าเป็นการทดลองวิเคราะห์ค่าผลตอบที่เป็นรูปแบบของเปอร์เซ็นต์สัดส่วนประกอบ (Components) ยกตัวอย่าง เช่นการทดสอบความเหนียวของเส้นใยผ้า ที่เป็นผลมาจากการผสมส่วนประกอบของการทดลองเส้นใยสามชนิดคือ ไยฝ้าย ไยสังเคราะห์และไยลินิน เป็นต้น มีวัตถุประสงค์คือสำรวจผลตอบเพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ของแต่ละส่วนประกอบที่จะทำให้ผลตอบมีค่าที่ดีที่สุด หรือเป็นไปตามที่ผู้ทดลองต้องการ

วิธีการออกแบบส่วนผสมเป็นการออกแบบพื้นผิวผลตอบสนองประเท่านั่นที่มีข้อจำกัดคือ ระดับของปัจจัยหรือส่วนประกอบจะไม่เป็นอิสระต่อกัน ยกตัวอย่างเช่น ถ้าของผสมที่จะทำการทดลองประกอบไปด้วย 3 ส่วนผสมแล้ว เป็นไปได้ว่าแต่ละส่วนผสมจะถูกใช้เป็นสัดส่วนตั้งแต่ 0 เปอร์เซ็นต์จนถึง 100 เปอร์เซ็นต์ และผลรวมของแต่ละส่วนผสมจะต้องเท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์พอดี หรือคิดเป็น 1 ส่วน สำหรับการออกแบบจะรวมเอาค่าทั้งหมดของทั้งสามส่วนผสม ที่อยู่บนส่วนของเส้นตรง $X_1 + X_2 + X_3 = 1$ ซึ่งแต่ละส่วนผสมจะถูกจำกัดด้วยขอบเขต 0 และ 1 สำหรับแต่ละจุดยอดของสามเหลี่ยมเรียกว่าเป็นส่วนผสมบริสุทธิ์ (Pure Blend) นั่นคือส่วนผสมที่มี 100 เปอร์เซ็นต์ของส่วนประกอบนั้นเพียงอย่างเดียว (เกรียงไกร ธรรมสร, 2555)

วิธีการออกแบบส่วนผสม (Mixture design) สามารถแบ่งตามวิธีการต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

2.4.1.1 วิธีการออกแบบส่วนผสมชิมเพล็กซ์แล็ตติช (Simplex Lattice)

พิกัด (Coordinate) ซึ่งเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ของการทดลอง โดยแต่ละตัว สามารถคำนวณระดับ ได้ดังนี้

$$X_i = 0, \frac{1}{m}, \frac{2}{m}, \dots, 1 \quad (2.2)$$

โดยที่ $i = 1, 2, 3, \dots, q$

q = จำนวนองค์ประกอบของส่วนผสม

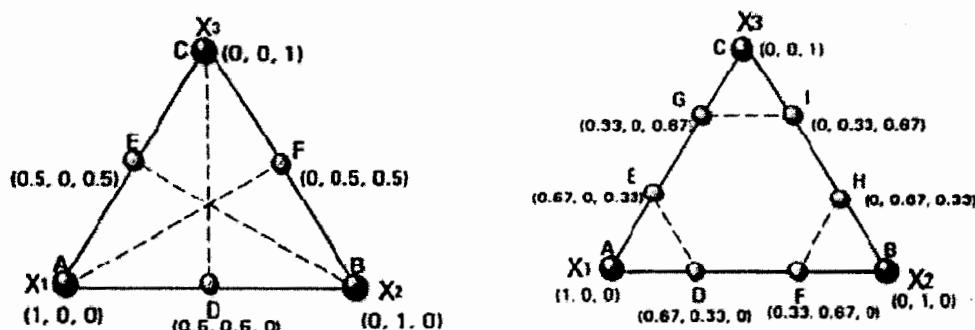
m = เป็นสัดส่วนของแต่ละปัจจัยจาก 0 – 1 (0 – 100 เบอร์เซ็นต์)

ในกรณีที่มีจำนวนส่วนผสม (q) เท่ากับ 3 หรือมี 3 ปัจจัย ซึ่งเป็นตัวอย่างที่นิยมใช้แสดงให้เห็นถึงการออกแบบดังกล่าว หาก $m = 3$ พิกัดที่ได้เป็นส่วนประกอบของ x_1, x_2 และ x_3 จะเป็น 0, 1/3 และ 2/3 ตามลำดับ จำนวนของจุดในการทดลองทั้งหมดคำนวณจาก

$$M = \frac{(m+q-1)!}{m!(q-1)!} = \frac{q(q+1)\dots(q+m-1)}{(1)(2)\dots m} \quad (2.3)$$

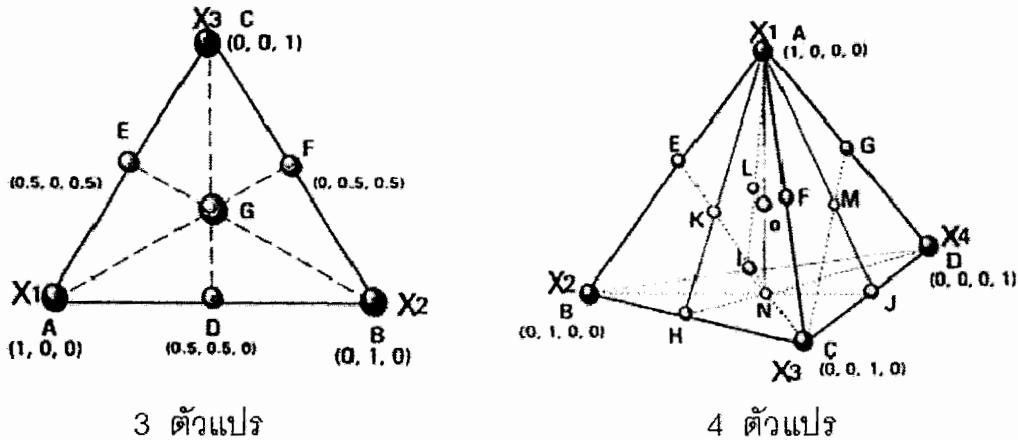
$$M = \frac{3(4)(5)}{1(2)(3)} = 10$$

ซึ่งตัวอย่างของสิ่งทดลองที่มีจำนวน q และ m ต่างๆ แสดงในภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8 สิ่งทดลองการทดลองแบบ Scheffé Simplex-Lattice ที่มี 3 ตัวแปร แต่ละตัวแปร มี 2 ระดับ และ 3 ที่มา: อิศรพงษ์ พงษ์ศิริกุล (2545)

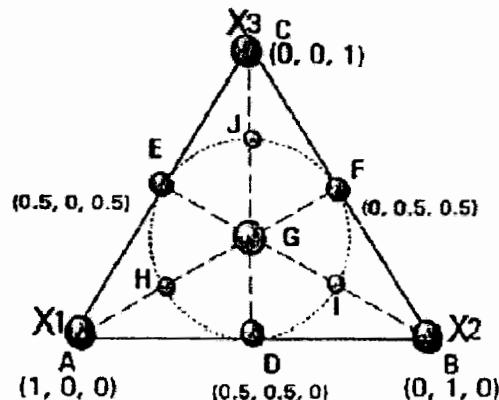
2.4.1.2 วิธีการออกแบบส่วนผสมแบบชิมเพล็กซ์เซนทรอยด์ (Simplex Centroid) เป็นการออกแบบที่มีสิ่งทดลองเท่ากับ $2q - 1$ แต่ละปัจจัยมีสัดส่วนที่เท่ากันทุกปัจจัย สิ่งทดลองประกอบด้วยจุดที่เป็นส่วนผสมเดียว (Pure Component) หมายถึง สิ่งทดลองที่มีปัจจัยนั้น 100 เบอร์เซ็นต์ หรือเท่ากับ 1.0 และ 0.5, 0.5, 0, ..., 0 เป็นส่วนผสมคู่ (Binary Mixtures) และ 1/3, 1/3, 1/3, 0, ..., 0 สำหรับส่วนผสม 3 ชนิด และ $1/q, 1/q, 0, \dots, 0$ สำหรับส่วนผสมแบบ คิวนารี (q -nary Mixtures ; Centroid) และจุดกึ่งกลาง ($1/q, 1/q, \dots, 1/q$) ซึ่งจะมีจำนวนปัจจัยและตัวแปร ต่างๆตามภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 แสดงวิธีการออกแบบส่วนผสมชิมเพล็กซ์เชนทรอยด์
ที่มา: อิศรพงษ์ พงษ์ศิริกุล (2545)

2.4.1.3 แบบ Simplex Axial การออกแบบ Scheffé Simplex-Lattice และ Scheffé Simplex-Centroid เป็นแบบสิ่งทดลองที่ส่วนประกอบของสิ่งทดลองอยู่บริเวณเส้นขอบเป็นหลัก โดยอาจมีจุดกึ่งกลางระหว่างส่วนประกอบหรือปัจจัยต่างๆ ส่วนแบบ Simplex Axial นี้ จะเน้นจุดที่เป็นส่วนประกอบต่างๆ ของทุกปัจจัย สังเกตจากจุด H, I และ J โดยจุดทั้ง 3 ดังกล่าว มาจากจุดกึ่งกลางของแต่ละส่วนย่อย จากภาพที่ 2.10

หากพิจารณาจุด A, D และ E จะมีลักษณะเป็น 3 เหลี่ยมย่อ โดยมีจุด H เป็นจุดกึ่งกลาง 3 เหลี่ยมดังกล่าว ซึ่งเป็นเซ็นเตอร์ของจุด I และ J ซึ่งจะมีจำนวนปัจจัยและตัวแปรต่างๆ ตามภาพที่ 2.10

ภาพที่ 2.10 สิ่งทดลองสำหรับแผนการทดลอง แบบ Simplex Axial
ที่มา: อิศรพงษ์ พงษ์ศิริกุล (2545)

2.4.1.4 แบบ Extreme Vertices การออกแบบแผนกราฟดล่องนี้ อาจเรียกว่า แบบที่มีข้อจำกัดเป็นสัดส่วน (Design with Constraints on Proportion) หรือ แบบที่มีข้อจำกัด (Constrained Mixture Design) กล่าวคือ แผนกราฟดล่องนี้ ระดับในแต่ละปัจจัยไม่จำเป็นต้องเป็น 0-100% โดยอาจเป็น 30-40% (0.30-0.40) หรือ 15-25% (0.15-0.25) เป็นต้น สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากความจำเป็นโดยพื้นฐานในการทดสอบ

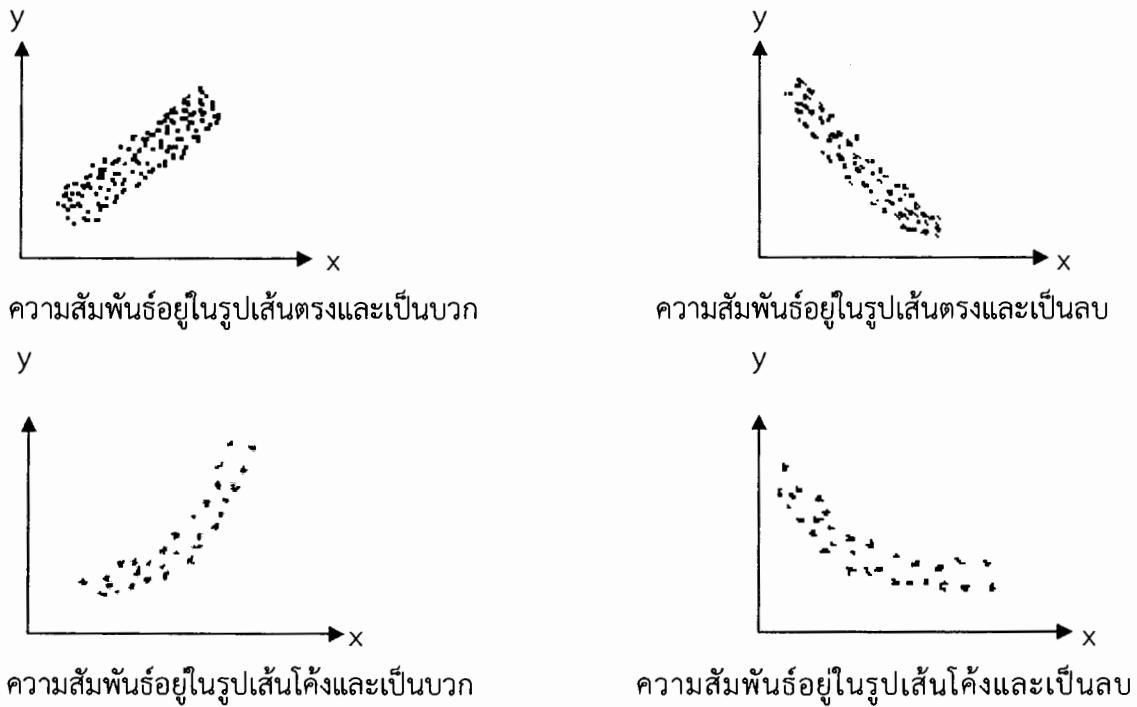
2.4.2 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

การวิเคราะห์การถดถอยเป็นวิธีทางสถิติหนึ่งที่ใช้ในการวินิจฉัยและสร้างตัวแบบสำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ให้ความสนใจ โดยที่ค่าถดถอย จะหมายถึงจุดที่ข้อมูลมีแนวโน้ม จะถดถอยเข้าหา ซึ่งจะมีความหมายเป็นค่าที่ควรจะเป็นของตัวแปรตอบสนองภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ตัวแบบโดยทั่วไปสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยนี้ได้จากการกำหนดตัวแปรอิสระ ที่สามารถควบคุมได้

การวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่าย เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว หรือลักษณะที่สนใจศึกษา 2 ลักษณะ โดยที่ต้องทราบค่าของตัวแปรตัวหนึ่งหรือต้องกำหนดค่าของ ตัวแปรตัวหนึ่งไว้ล่วงหน้า

2.4.2.1 แผนภูมิกระจาย (Scatter Diagram)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรจำนวนสองตัว ที่สามารถวิเคราะห์ได้ง่ายที่สุดด้วย การวิเคราะห์ในรูปของกราฟแสดงความสัมพันธ์ที่เรียกว่า แผนภูมิภูมิกระจาย สำหรับการหา รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Y และ X นั้น ในขั้นแรกจะนำเอาข้อมูลของตัวแปรทั้งสองมาเขียนกราฟแสดงความสัมพันธ์ การวิเคราะห์จะต้องพิจารณาจากแผนภูมิภูมิกระจายว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองจะอยู่ในรูปแบบใด เช่น เส้นตรง พาราโบลา เส้นโค้ง อื่นๆ ฯลฯ โดยที่จะต้องสามารถเขียนความสัมพันธ์ให้อยู่ในรูปแบบทางคณิตศาสตร์ได้ ตัวอย่างแผนภูมิภูมิกระจายของตัวแปร X และ Y ได้แสดงไว้ในภาพที่ 2.11

ภาพที่ 2.11 ตัวอย่างภาพการกระจายซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง X และ Y
ที่มา: กัลยา วนิชย์บัญชา (2547)

2.4.2.2 การวิเคราะห์สมการถดถอยอย่างง่าย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ (X) และตัวแปรตาม (Y) สมการถดถอยอยู่ในรูปเส้นตรง คือ

$$\bar{Y} = a + b\bar{X} \quad (2.4)$$

\bar{Y} = ค่า Y ประมาณได้

a = คือค่าคงที่ \bar{Y} เป็นค่าของ เมื่อ X เป็น 0 (Y-Intercept)

b = คือความชัน (Slope) หรือค่า \bar{Y} ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อ X เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ซึ่งค่าของ b มีค่าเป็นได้ทั้ง + และ -

สูตรสำหรับการวิเคราะห์ Simple Regression
คำนวณค่า Sum of Square ของตัวแปร

$$\begin{aligned} S_{xx} &= \sum xy - \frac{(\sum x_i)^2}{n} \\ S_{yy} &= \sum y_i^2 - \frac{(\sum y_i)^2}{n} \\ S_{xy} &= \sum xy - \frac{\sum x \sum y}{n} \end{aligned} \quad (2.5)$$

การวิเคราะห์ Simple Linear Regression มีขั้นตอนดังนี้
คำนวณค่าของ a และ b ดังนี้

$$\begin{aligned} b &= \frac{\sum xy - \frac{\sum x \sum y}{n}}{\sum x^2 - \frac{(\sum x)^2}{n}} = \frac{S_{xy}}{S_{xx}} \text{ เรียกว่า Regression Coefficient} \\ a &= \bar{y} - b\bar{x} \end{aligned} \quad (2.6)$$

$b_i \sqrt{\frac{s_{ii}}{s_{yy}}}$ เป็นขนาดของความสัมพันธ์หรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวนั้นที่มีผลต่อตัวแปร

ตาม (Y) หรือเรียกว่า Partial Correlation ของตัวแปรอิสระนั้นกับตัวแปรตาม

2.5 การทดสอบทางประสาทสัมผัส

2.5.1 ลักษณะทางประสาทสัมผัส (Sensory Characteristics)

การทดสอบทางประสาทสัมผัสจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์ นักวิทยาศาสตร์การอาหารเจ้าหน้าที่ควบคุมคุณภาพและผู้จัดการแผนกต่างๆ

การทดสอบทางประสาทสัมผัสคือ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการประเมิน วัดผล วิเคราะห์และอภิปรายผลที่ได้จากการทดสอบผลิตภัณฑ์โดยผ่านทางระบบรับสัมผัส ซึ่งได้แก่ การมองเห็น การดมกลิ่น การสัมผัส การชิม

การเตรียมตัวอย่างและการนำเสนอด้วยต้องดำเนินการภายใต้สภาวะแวดล้อมที่มีการควบคุมอย่างเหมาะสม เพื่อลดค่าติดต่อ ให้เกิดขึ้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น ผู้ทดสอบมักจะถูกจับให้นั่งแยกออกจากกันไปปะปนกันในระหว่างการทดสอบ เพื่อว่าผู้ทดสอบจะได้ไม่ถูกรบกวนหรือได้รับผลกระทบจากผู้ทดสอบคนอื่นๆ ที่อาจแสดงออกมาทางสีหน้าและท่าทาง ตัวอย่างจะถูกนำเสนอแบบตัวเลขสุ่ม เพื่อว่าผู้ทดสอบจะไม่มีอคติต่อผลิตภัณฑ์

วิธีการมาตรฐานต่างๆ เช่น การควบคุมอุณหภูมิของตัวอย่าง ปริมาณตัวอย่างที่นำเสนอ และช่วงห่างของระยะเวลาการนำเสนอตัวอย่าง ต้องได้รับการควบคุมด้วยเช่นเดียวกัน เพื่อควบคุมความผันแปรที่ไม่ต้องการ และทำให้การทดสอบเป็นไปอย่างถูกต้อง

การทดสอบทางประสาทสัมผัส เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยที่ข้อมูลจากตัวอย่างต่างๆ ที่ได้จากการทดสอบจะถูกนำมาเปลี่ยนหรือนำมารวบรวมเพื่อประเมินคุณลักษณะผลิตภัณฑ์และการรับรู้ของผู้ทดสอบ เช่น สามารถประเมินได้ว่าผู้ทดสอบได้สามารถแยกความแตกต่าง เพียงเล็กน้อยระหว่างตัวอย่างต่างๆ ได้กี่ครั้ง หรืออาจให้ผู้ทดสอบทำการให้คะแนนโดยสัมพันธ์กับการรับรู้ที่มีต่อรสชาติหรือกลิ่นของผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

ระบบรับสัมผัสของมนุษย์ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพอาหารนั้น ประกอบด้วยการมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส รสชาติและกลิ่น บางครั้งระบบรับสัมผัสของมนุษย์จะมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน หรือไม่เป็นอิสระต่อกัน เช่น อาหารที่มีสีเข้มมากจะถูกประเมินว่ามีกลิ่นรสเข้มข้นกว่าอาหารที่มีสีอ่อน เป็นต้น บางครั้งระบบรับสัมผัสของมนุษย์ก็มีความแปรผันได้อย่างไม่น่าเป็นไปได้ เช่น เครื่องดื่มที่มีสีส้มที่แต่งกลิ่นรสstrobe เมื่อรินเข้าปาก ผู้ทดสอบบางคนอาจตอบว่ามันเป็นเครื่องดื่มแต่งกลิ่นรสส้มก็เป็นได้

คุณลักษณะทางประสาทสัมผัสของอาหารจะถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

ลักษณะปรากฏ (Appearance) คุณลักษณะทางประสาทสัมผัสทั้งหมดของวัตถุใดๆ ที่มองเห็นด้วยสายตา ไม่ว่าจะเป็นสี ความทึบ ความเลื่อมมันของผิวน้ำ และความสม่ำเสมอของรูปร่าง เป็นต้น ซึ่งต่างก็มีอิทธิพลต่อการรับรู้และปฏิกิริยาของที่มีต่ออาหารนั้นๆ

กลิ่นรส (Flavour) การรับรู้ทางประสาทสัมผัสโดยรวมที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดสอบอาหาร ซึ่งจะเกิดขึ้นทั้งในโพรงปากและโพรงจมูก โดยที่จะเกิดจากระบบบรับสัมผัลิ้น และความรู้สึกเจ็บปวดหรือความรู้สึกระคายเคืองจากความเย็นหรือความเผ็ด เป็นต้น และเกิดจากระบบบรับกลิ่นผ่านโพรงจมูก ตามลำดับ

เนื้อสัมผัส (Texture) คุณลักษณะทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ที่รับรู้ได้โดยแรงทางกล การสัมผัสและการมองเห็น และการได้ยินเสียง เช่น มนุษย์ใช้การได้ยินเสียงในการประเมินความกรอบ ซึ่งเป็นคุณลักษณะทางเนื้อสัมผัสที่สำคัญในมันฝรั่งทอดกรอบ เป็นต้น (ไฟโรจน์ วิริยะวีร์, 2545)

2.5.2 การทดสอบเชิงวิเคราะห์และความชอบ

การทดสอบทางประสาทสัมผัส สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ

2.5.2.1 การทดสอบเชิงวิเคราะห์ (Analytical Sensory Test หรือ Objective Test) การทดสอบแยกความแตกต่าง กรณีของการทดสอบแยกความแตกต่าง ซึ่งเป็นวิธีเชิงวิเคราะห์ นั้น จะมุ่งเน้นไปที่คุณลักษณะที่จำเพาะเฉพาะจงของผลิตภัณฑ์หนึ่งๆ โดยให้ผู้ทดสอบบ่งชี้ว่ามีคุณลักษณะใดปรากฏอยู่ในผลิตภัณฑ์นั้นๆ และในระดับใด ปริมาณเท่าไร หรือระยะเวลาของคุณลักษณะนั้นว่านานเพียงไร ผู้ทดสอบต้องไม่ใช้ความชอบส่วนตัวมาทำการตัดสินใจ การทดสอบเชิงวิเคราะห์นั้น จะใช้ในการตอบคำถามดังต่อไปนี้ เช่น ตัวอย่างใดที่มีความเค็มมากกว่าตัวอย่างใดที่มีความเผ็ดต่าง ตัวอย่างย่าง ปิ้ง และไก่ตัดต่างกันอย่างไร การทดสอบเชิงวิเคราะห์จะสามารถบ่งบอกคุณลักษณะทางประสาทสัมผัสในอาหารได้ แต่ไม่สามารถนำไปใช้คำนึงความชอบของผู้บริโภคได้โดยตรง การทดสอบเชิงวิเคราะห์ ได้แก่ การทดสอบแยกความแตกต่าง การทดสอบเชิงพรณนา การเรียงลำดับ (ที่ไม่ใช่การเรียงลำดับความชอบ) และการประเมินคุณภาพ

ตรงกันข้ามกับการวิเคราะห์เชิงปริมาณ การทดสอบความชอบของผู้บริโภค ทั่วไปนั้น จะรับรู้ผลิตภัณฑ์ในลักษณะองค์ประกอบโดยรวม ปฏิกริยาแบบทันทีทันใดของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ จะถูกบ่งบอกออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบผลิตภัณฑ์นั้น พุดอีกนัยหนึ่งก็คือ ผลิตภัณฑ์นั้น ๆ มีความดึงดูดใจต่อผู้บริโภคเพียงไร การทดสอบผู้บริโภคนี้ ควรระมัดระวังในการคัดเลือกผู้จะเข้าร่วมทดสอบ ทั้งนี้พากขาจะต้องเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรกลุ่มที่สนใจ ไม่ควรถามคำถามที่ยาก หรือเฉพาะเจาะจงไป เนื่องจากไม่สามารถคาดหวังจากผู้บริโภคได้ว่า พากขาจะสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องได้ เพราะว่าพากขาไม่ได้รับการฝึกฝนมาก่อนเลยนั่นเอง

สามารถทดสอบการยอมรับหรือความชอบโดยใช้บุคลากรที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานการทดสอบทางประสาทสัมผัส หรือไม่ได้เป็นผู้ทดสอบที่ผ่านการฝึกฝนได้ จะใช้การทดสอบชนิดนี้ในการตอบคำถาม เช่น ชอบผลิตภัณฑ์มากกว่า ชอบมันมากน้อยเพียงไร อะไรที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2.5.2.2 การทดสอบความชอบ (Hedonic Test หรือ Affective Test) เช่นที่ใช้ในการทดสอบความชอบหรือการยอมรับของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ ใช้การทดสอบดังกล่าวเพื่อประเมินผลของอาหารที่มีต่อการตอบสนองของมนุษย์ (ความชอบ/การยอมรับ) ดังนั้นปฏิกริยาการตอบสนองจากมนุษย์อย่างเป็นธรรมชาติ จึงเป็นสิ่งที่ต้องการในการทดสอบดังกล่าว ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าที่เกิดขึ้นได้บ่อยๆ ซึ่งอาจเกิดได้ทั้งจากปัจจัยทางกายภาพและจิตวิทยา ซึ่งเป็นที่นิยมในการทดสอบกับผลิตภัณฑ์อาหาร เพราะเป็นการทดสอบที่สามารถทำได้ง่ายกว่า และสามารถถึงกลุ่มลูกค้าได้มากกว่า

โดยส่วนใหญ่ในการทดสอบความชอบส่วนใหญ่จะใช้วิธีสเกลความชอบ (9 point Hedonic scale) มีระดับคะแนน คือ

คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก

- คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง
- คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย
- คะแนน 5 หมายถึง เฉยๆ
- คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย
- คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง
- คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก
- คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

นภิศพร มีมงคล (2555) ได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ เพื่อออกแบบอุปกรณ์สำหรับการเฝ้าระวังผู้ป่วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบอุปกรณ์ให้ตอบสนองต่อ กลุ่มผู้ใช้งานอุปกรณ์ และเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาอุปกรณ์ในอนาคตให้สอดคล้องต่อความต้องการ ของผู้ใช้งานอุปกรณ์และวิธีการพยาบาลผู้ป่วยที่ต้องเฝ้าระวัง ซึ่งงานวิจัยมีเป้าหมายในการออกแบบ อุปกรณ์ให้มีรูปร่างและลักษณะการใช้งานที่ตรงต่อความต้องการของผู้ใช้งาน การดำเนินงานวิจัย เริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลของผู้ป่วยเฝ้าระวังในโรงพยาบาลสหสาครินทร์ เพื่อเป็นข้อมูลในการ กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินงานวิจัย จากนั้นจึงทำการศึกษาเสียงความต้องการของผู้ใช้งาน และ ทำการออกแบบสอบถามเพื่อหาคะแนนความสำคัญในแต่ละความต้องการของผู้ใช้งาน ซึ่งข้อมูลความ ต้องการของผู้ใช้งานและคะแนนความสำคัญจะนำไปเป็นข้อมูลนำเข้าในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค QFD การวิเคราะห์เทคนิค QFD แยกออกเป็น 2 เมตริกซ์คือ เมตริกซ์การวางแผนผลิตภัณฑ์โดยทำ การแปลงความต้องการของผู้ใช้งานไปเป็นความต้องการทางเทคนิค และ เมตริกซ์การออกแบบ ชิ้นส่วนโดยทำการแปลงความต้องการทางเทคนิคไปเป็นข้อกำหนดคุณลักษณะของชิ้นส่วน จากการ ดำเนินงานวิจัยแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่ได้จากการประยุกต์ใช้เทคนิค QFD คือ ข้อกำหนดคุณลักษณะ ของชิ้นส่วนซึ่งสามารถนำไปออกแบบอุปกรณ์ให้มีรูปร่างและการใช้งานที่ตรงกับความต้องการและ ถูกต้องต่อวิธีการพยาบาลผู้ป่วยในปัจจุบัน

วัฒนัย วรรอนัจฉริยา (2554) ได้ทำการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ ในเฟสที่ 1 หรือบ้านแห่งคุณภาพ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบื้องมุงหลังคาดินเผาให้ตรงต่อความ ต้องการของลูกค้ามากที่สุด โดยได้ทำการรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้าจากแบบสอบถาม จำนวน 100 ตัวอย่าง จากนั้นใช้แผนผังกลุ่มเชื่อมโยงและแผนภาพต้นไม้ จำแนกคุณลักษณะความ ต้องการของผลิตภัณฑ์กระเบื้องมุงหลังคาดินเผา เพื่อวิเคราะห์หาความต้องการของลูกค้าและพัฒนา สินค้าต้นแบบตามหลักเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ ผลจากการศึกษาพบว่าความต้องการที่ ลูกค้าให้ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนความสำคัญมากในการตัดสินใจเลือกซื้อกระเบื้องมุงหลังคาดินเผาได้แก่ การกันน้ำร้าวซึม ความแข็งแรงทนทาน ขนาดที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ ราคาจำหน่าย และ อายุการใช้ อายุ และเมื่อวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบกับคู่แข่งและประเมินศักยภาพในการพัฒนาขององค์กร และได้ นำเสนอแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะผลิตภัณฑ์ใน 5 ประเด็นคือ การพัฒนาความแข็งแรงทนทาน ของผลิตภัณฑ์ การพัฒนาสีของผลิตภัณฑ์ การพัฒนาผิวน้ำของผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์และ

การปรับปรุงราคาย โดยผลการประเมินความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาปรับปรุง เทียบกับผลิตภัณฑ์เดิมพบว่าลูกค้ามีความพึงพอใจเพิ่มขึ้น

อารีย์วัล แสนสนิท (2553) ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์สบู่เหลวจากเมล็ดลำไยโดยใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพแบบ 4 เฟสและการออกแบบการทดลองในส่วนของวิธีการหาสูตรที่เหมาะสม Mixture Design เพื่อให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าที่ต้องการความปลอดภัยจากสารเคมีและต้องการความสะอาดควบคู่กับการมีมาตรฐานการผลิตด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือเพื่อทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์สบู่เหลวธรรมชาติให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค โดยใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ และเทคนิคการออกแบบการทดลองมาเป็นเครื่องมือในการวิจัย ในการดำเนินการวิจัยนี้เริ่มจากการแปลงความต้องการของลูกค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สบู่เหลวธรรมชาติไปสู่ช่วงต่างๆ ของ QFD ได้แก่ การวางแผนผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการวางแผนกระบวนการ โดยกลุ่มตัวอย่างของลูกค้าที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 100 คน จากนั้นทำการพัฒนาสูตรการผลิตสบู่เหลวธรรมชาติโดยการวางแผนจัดสิ่งทดลองแบบ Mixture Design เพื่อหาสูตรที่เหมาะสม เมื่อทำการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภค จำนวน 100 คน ผู้บริโภคต้องให้ระดับคะแนนความชอบอยู่ในช่วง 7-9 คะแนน และยอมรับผลิตภัณฑ์มากกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ซึ่งผลที่ได้คือผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างดีและไม่ส่งผลอันตรายต่อกลุ่มลูกค้าแต่อย่างไร

สร้าง พฤติโกมล (2552) ได้ศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงินจากการผลิตกำไรสูงสุดในการผลิตเก้าอี้ที่ทำจากไม้แผ่นประisan เพื่อสร้างแนวทางการวิเคราะห์ธุรกิจให้สามารถสร้างธุรกิจและหัวสุดทุกด้านทรัพยากรดิบโดยใช้เทคนิคการแปลงหน้าที่ทางคุณภาพในการปรับปรุงเพราะเป็นเทคนิคที่เน้นความต้องการของลูกค้า ส่วนการให้คะแนนความสัมพันธ์ใช้กระบวนการวิเคราะห์เชิง ลำดับชั้น เพื่อป้องกันการล้าเอียงของผู้ประเมิน และศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการด้านการเงิน และหาผลกำไรสูงสุดโดยใช้สมการเชิงเส้นเพื่อวิเคราะห์ความน่าลงทุนของโครงการ ส่วนการดำเนินงานวิจัยจะเริ่มจากการแปลงเสียงของลูกค้า ไปสู่ช่วงของ Two-phases Model คือ การวางแผนผลิตภัณฑ์ และการแปลงการออกแบบ จนเป็นตัวผลิตภัณฑ์แล้วทำการวิเคราะห์หาความเป็นไปได้ด้านการเงินของโครงการ จากการคำนวณหา มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายใน จุดคุ้มทุน และหาผลกำไรสูงสุดจากโดยใช้สมการเชิงเส้น ซึ่งผลที่จะได้รับจากการวิจัยฉบับนี้จะทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ทำจากวัสดุดีใหม่ และมีขั้นตอนในการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

นฤชยา สาแตง (2550) นำแนวคิดการใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลองในส่วนของวิธีการหาสูตรที่เหมาะสม Mixture Design มาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากข้าวให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าและหาค่าที่เหมาะสมในการผลิตด้วยกระบวนการผลิตแบบเอกสารธุรียนการประยุกต์ใช้เทคนิค QFD เพื่อหาความต้องการที่แท้จริงของลูกค้า ที่มีต่อขั้นตอนเบี้ยเว็บเพื่อสุขภาพนั้น อธิบายได้จากเฟสที่ 1 เป็นเฟสที่ออกแบบเพื่อค้นหาความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าที่มีต่อขั้นตอนเบี้ยเว็บเพื่อสุขภาพ ซึ่งระดับความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อแต่ละปัจจัยนั้น อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันมาก

อมรรัตน์ ปินตา (2545) ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ ในการปรับปรุง ผลิตภัณฑ์ของเล่นไม้ของโรงงานตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพในการใช้งาน และเพิ่มความพึงพอใจให้กับ

ลูกค้าโดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 4 ช่วง ได้แก่ การวางแผนด้านการผลิต/ผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การวางแผนกระบวนการ และการวางแผนควบคุมกระบวนการ ผลของการวิจัยได้แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ของโรงงานตัวอย่างซึ่งผลของการวิจัยไม่ได้แค่เพียงสร้างความพึงพอใจของลูกค้าต่อสินค้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่จะแสดงให้เห็นถึงความผิดพลาดของการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นไม่ว่ามีจุดผิดพลาดอย่างไรและสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร แม้ราคาก็จะมากขึ้นแต่ความพึงพอใจเพิ่มขึ้นก็ส่งผลดีต่อผลิตภัณฑ์

อรดี พฤติศรัณยนันท์ (2543) วิจัยการออกแบบโครงสร้างของระบบทะเบียน นิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้สนองต่อความต้องการของผู้ใช้ทุกคนในระบบ โดยผู้ใช้ระบบที่สำคัญประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนบุคลากรในสำนักทะเบียนและประมวลหน่วยทะเบียนคณะ ธุรการภาคและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เทคนิคที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ เทคนิคการกระจายหน้าที่คุณภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยระบุคุณลักษณะที่ผู้ใช้ระบบต้องการ และความสามารถของระบบที่จะตอบสนองต่อความต้องการนั้นๆ การดำเนินการเทคนิคนี้ใช้ Four-phased Model

การวางแผนระบบงานทะเบียนนิสิต เริ่มจากการรวบรวมความต้องการของผู้ใช้ระบบโดยการสัมภาษณ์และการออกแบบสอบถาม จากนั้นจึงแปลงข้อมูลความต้องการของผู้ใช้ระบบไปเป็นข้อกำหนดทางเทคนิคของระบบทะเบียน

การออกแบบโครงสร้างระบบงานทะเบียนนิสิต แปลงข้อกำหนดทางเทคนิคของระบบทะเบียนให้เป็นคุณสมบัติหรือข้อกำหนดที่ส่วนประกอบของระบบทะเบียนนิสิตจะต้องมี เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบโครงสร้างของระบบงานทะเบียนนิสิต โดยนำเทคนิคการวิเคราะห์และออกแบบระบบแบบ Structured Approach มาช่วยในการออกแบบโครงสร้างของระบบ

การวางแผนกระบวนการของระบบงานทะเบียนนิสิต แปลงข้อกำหนดของส่วนประกอบที่ได้ให้เป็นข้อกำหนดของกระบวนการโดยใช้แผนผังความสัมพันธ์ทำการวิเคราะห์ปัจจัยของกระบวนการที่มีผลกระทบต่อส่วนประกอบของระบบทะเบียน

การวางแผนควบคุมกระบวนการของระบบงานทะเบียนนิสิต นำข้อกำหนดของกระบวนการที่ได้จำกัดเพื่อสามาภูมิการควบคุม วิธีการตรวจสอบและผู้รับผิดชอบการดำเนินการควบคุมและตรวจสอบ

ผลการวิจัยพบว่าการผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อช่วยให้ผู้ใช้ระบบทุกฝ่ายสามารถดำเนินงานได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น ลดปัญหาการทำงานที่ซ้ำซ้อนและช่วยป้องกันความผิดพลาดอันเนื่องมาจาก การทำงานที่ผิดพลาดของมนุษย์ได้ การประเมินผลโครงสร้างและกระบวนการของระบบทะเบียนที่ออกแบบขึ้นใหม่นี้ ใช้วิธีการตอบแบบสอบถามโดยผู้ใช้ระบบภายในจากผู้ต่างๆเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบระบบที่ออกแบบขึ้นใหม่กับระบบเดิม และผู้ประเมินเห็นว่า โครงสร้างและกระบวนการที่ออกแบบขึ้นใหม่นั้นก่อให้เกิดการบริการที่ดีขึ้นมาจากระบบในปัจจุบัน ทำให้ผู้ใช้ระบบมีความพึงพอใจต่อการบริการของระบบทะเบียนนิสิตมากยิ่งขึ้น

รุจเรช กาญจนรุจรวัฒน์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า QFD เป็นเทคนิคที่ถูกนำมาช่วยให้การวางแผนของผู้ผลิตสอดคล้องต่อความต้องการของลูกค้า โดยเริ่มจากความต้องการของลูกค้า แล้วกระจายไปยังความต้องการโดยใช้เมตริกเข้ามาช่วย แผนดังกล่าวจะถูกเรียงตามลำดับความสำคัญโดย

ที่ความสำคัญจะขึ้นอยู่กับการที่แผนนั้นมีความสัมพันธ์กับความต้องการ และน้ำหนักความสำคัญของความต้องการนั้น ค่าความสำคัญต่างๆ จะได้มาจากการให้คะแนนตามความคิดเห็นของลูกค้า

ซึ่งแต่เดิมการให้คะแนนจะใช้การให้คะแนนแบบค่าสัมบูรณ์ ซึ่งมีข้อเสียหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการไม่สามารถจัดการกับความไม่อยู่กับร่องกับรอยที่เกิดจากการตัดสินใจได้ ความไม่ตรงกันของฐานที่ใช้ในการตัดสินใจการที่ผู้ตัดสินใจไม่สามารถพิจารณาความต้องการที่ละเอียด ตัวพร้อมกันได้ และการที่ผู้พิจารณามักจะเห็นว่าทุกความต้องการล้วนแล้วแต่มีความสำคัญทั้งสิ้น ดังนั้น จึงได้ทำการปรับปรุงการให้คะแนนในส่วนต่างๆ โดยใช้ Analytical Hierarchy Process (AHP) เข้ามาช่วยแม้ว่าการปรับปรุงดังกล่าวจะสามารถลดจุดด้อยของการให้คะแนนแบบเดิมไปได้ แต่จากการทดลองใช้วิธีการให้คะแนนที่นำ AHP เข้ามาช่วยพบว่าวิธีดังกล่าวมีข้อเสียคือ ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการคำนวณทำให้เกิดความสับสนโดยเฉพาะเมื่อผู้ใช้มีความรู้เรื่องทฤษฎีเกี่ยวกับ AHP และลักษณะของการเปรียบเทียบเป็นคู่ก่อให้เกิดการจำกัดจำนวนความต้องการที่จะนำมาพิจารณาเปรียบเทียบ

แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและตรงต่อความรู้สึกของผู้ประเมินมากที่สุดการนำ AHP มาช่วยในการตัดสินใจจึงเป็นวิธีการที่ดีและเหมาะสมมากกว่าการตัดสินใจแบบดั้งเดิมที่ใช้อยู่ใน QFD และยังสามารถลดความยุ่งยากสับสนของวิธีการดังกล่าวได้โดยการจัดกลุ่มความต้องการของลูกค้าให้มีจำนวนความต้องการของลูกค้าในแต่ละกลุ่มไม่น่า

สายรุ้ง อินทร์เลิศ (2542) ได้พัฒนาโครงสร้างระบบประกันคุณภาพขึ้นในโรงพยาบาล ประเภทการผลิตหนังสือโดยใช้โรงพิมพ์ตัวอย่างโรงพยาบาลที่เป็นกรณีศึกษา วัตถุประสงค์หลักของระบบประกันคุณภาพนี้ คือ สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าหรือเจ้าของงาน ความผิดพลาดในการทำงานลดลง และต้นทุนการผลิตลดลง เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ โดยในที่นี้เลือกใช้เทคนิค QFD ในรูปแบบ 4 ช่วง (Four-Phase) ผลของการวิจัย ทำให้ได้โครงสร้างระบบประกันคุณภาพที่ประกอบไปด้วย 5 ระบบย่อย ได้แก่ ระบบการวางแผนและจัดการ ระบบการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพ ระบบการบำรุงรักษา ระบบการบริการลูกค้า และระบบการตรวจสอบตาม

ซึ่งมีส่วนประกอบภายในทั้ง 5 ระบบย่อยรวมกันทั้งสิ้น 18 ส่วน โดยได้ทำการทดลองติดตั้ง 2 ส่วน คือ ส่วนของ “การวางแผนการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพ” และส่วนของ “การตรวจสอบระหว่างกระบวนการ” หลังจากนั้นได้ทำการประเมินผลโครงสร้างระบบประกันคุณภาพที่ได้โดยใช้แบบประเมินผลให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องภายในโรงพยาบาล ประเมินทั้งส่วนที่เป็นการปรับปรุงจากส่วนงานที่มีอยู่แล้ว และส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่ ผลการประเมินที่ได้ผู้ประเมินมีความเห็นโดยรวมว่า โครงสร้างระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์ และมีศักยภาพในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าได้

อภิชาติ จำปา (2541) นำการประยุกต์วิธีการของเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงงานขายของโรงพยาบาลตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการ และเพิ่มความพึงพอใจให้กับลูกค้าโดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 4 ช่วง ผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานฝ่ายขายและการตลาดเป็นหน่วยงานสำคัญลำดับแรกที่ก่อให้เกิดกิจกรรมการขายขึ้น การติดตามดูแลลูกค้าและมีการประชุมสรุปปัญหาร่วมทั้งมีการวางแผนนโยบายการดำเนินการ ทำให้สามารถทราบถึงสถานการณ์ของบริษัทและคู่แข่งอย่างต่อเนื่องรับทราบถึงความต้องการของลูกค้าและสามารถปรับแผนการปฏิบัติได้อย่างรวดเร็วผลที่ได้รับจากการประชุมมีความก้าวหน้าของการดำเนินงานและ

ผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนโครงสร้างและรายละเอียดการปฏิบัติของขั้นตอนที่ได้รับการปรับปรุง และเมื่อนำการประยุกต์วิธีการของเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงงานขายของโรงงานตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการ ก็จะลดในส่วนลดความซ้ำซ้อนในการทำงานและป้องกันความผิดพลาดได้ดีขึ้น และเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้าได้ดีขึ้น

วรรณจัน มีสม (2539) ได้กำหนดเกณฑ์ตัดสินใจที่ใช้ในการเลือกแบบผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปใหม่โดยกระบวนการลำดับขั้นเชิงวิเคราะห์ โดยมีบริษัทผลิตของเล่นไม้เพื่อการศึกษาที่มีการผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยตนเองเป็นกรณีศึกษา การศึกษาเริ่มจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการคัดเลือกของเล่นใหม่ของบริษัท กลุ่มผู้ค้าปลีกและกลุ่มลูกค้าทั่วไป แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์การจัดกลุ่มกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์การตัดสินให้เป็นไปตามคุณสมบัติที่พึงประสงค์และวัตถุประสงค์เกณฑ์ การตัดสินใจของการตัดสินใจพหุเกณฑ์ ซึ่งผลที่ได้ปรากฏว่า ผลการตัดสินใจใกล้เคียงกับการคัดเลือกจริงของบริษัท ซึ่งแสดงว่าวัตถุประสงค์และเกณฑ์ตัดสินใจที่ได้นั้นใช้งานได้ใกล้เคียงกับเกณฑ์การตัดสินใจจริง และจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นด้วยแบบสอบถามปรากฏว่า คณะกรรมการคัดเลือกส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในวัตถุประสงค์และเกณฑ์ตัดสินใจที่ได้นั้น

2.6.2 งานวิจัยจากต่างประเทศ

Cardoso, Filho and Miguel (2015) ได้ประยุกต์เทคนิคกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เจลลี่ผลไม้โดยได้ดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน เริ่มต้นโดยการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิค QFD ในผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ในระยะเวลา 10 ปีข้อนหลัง และเลือกบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ 13 บทความ จากนั้นจึงศึกษาขั้นตอนการประยุกต์ QFD เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยขั้นต่อไป คือการรวบรวมลักษณะทางคุณภาพของเจลลี่ที่ต้องการจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามจากนั้นจึงสร้างແเนก្យูมิตันไม้ 2 ระดับ เพื่อแสดงลักษณะทางคุณภาพ และประเมินระดับความสำคัญ 5 ระดับ เลือกลักษณะทางคุณภาพที่มีระดับความแน่นสูงเข้าสู่ เมตริกซ์บ้านคุณภาพ เช่น มีสีเข้มสดใส มีเนื้อผลไม้ มีน้ำตาลน้อย เป็นต้น จากนั้นจึงได้ค่าเป้าหมายของลักษณะทางคุณภาพ เช่น มีเนื้อผลไม้ 40%, มีค่าความเป็นกรด 3-3.2, มีส่วนประกอบเพคติน 0.5-1.5% บทความนี้ไม่ได้แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การผลิตเพื่อวัดค่าความพึงพอใจ เป็นการแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์โดยละเอียด และผู้วิจัยได้สรุปว่าตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์นั้นเติบโตอย่างรวดเร็ว และเทคนิค QFD สามารถใช้เพื่อปรับปรุงสินค้าเกษตรอินทรีย์ได้

Bevilacqua, Ciarapica and Marchetti (2012) ได้นำเสนอการพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำมันมะกอกโดยใช้เทคนิคกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ร่วมกับการทำหนดตัวแปรทางตรรกศาสตร์ เพื่อช่วยในการประเมินลักษณะสำคัญของน้ำมันมะกอก ซึ่งมีการทำหนดปัจจัยสำหรับลูกค้าและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับผลิตภัณฑ์โดยใช้วิธีการสร้างบ้านแห่งคุณภาพมีการทำหนดลักษณะลักษณะความต้องการในบ้านแห่งคุณภาพอยู่ 4 ปัจจัยคือ รสชาติ กลิ่น ลักษณะที่ปราศจาก และความหนาแน่น จากนั้นกำหนดลักษณะทางคุณภาพเป็นสองส่วนใหญ่ๆ คือ ลักษณะทางกายภาพ และลักษณะทางประสาทสัมผัส บทความนี้ได้ทำการวิเคราะห์ว่า เมื่อวัดค่าความพึงพอใจร่วมกับการทำหนดตัวแปรทางตรรกศาสตร์สามารถบ่งบอกได้ว่าปัจจัยความต้องการของลูกค้ากับลักษณะทางคุณภาพที่กำลังหากไม่สอดคล้องกันจะส่งผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยลักษณะทาง

ภายในของน้ำมันมะกอกประกอบด้วย ความเป็นกรด ความเข้มของสี ความเหนียว ส่วนผสมสารระเหย และ Polyphenols (สารต้านอนุมูลอิสระ)

So-Hyun Park, Sunny Ham and Min-A Lee (2012) ได้ประยุกต์เทคนิคเทคโนโลยีประจัยหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เนื้อวัวหมักย่างแบบเกาหลี (Beotgoeo-ttong) โดยศึกษาในกลุ่มลูกค้าชาวสหราชอาณาจักรที่รับประทานอาหารประเภทนี้ด้วยวิธีสำรวจจากแบบสอบถามทั่วไป จากการสุ่มแบบสอบถามมีการตอบแบบสอบถามตามลักษณะแยกย่อยตามสถานภาพ เช่น เพศ อายุ เข็มชาติ อาชีพ เป็นต้น โดยระบุเป็นเพศได้คือ ชาย 77 คน หญิง 92 คน และไม่ระบุสถานภาพทางเพศ 3 คน พอสรุปแบบสอบถามแล้วก็นำเข้าสู่กระบวนการสร้างบ้านแห่งคุณภาพโดยผู้วิจัย กำหนดลักษณะที่ต้องการได้ 23 ปัจจัย และกำหนดลักษณะทางคุณภาพได้ 18 ปัจจัย โดยจากการสร้างบ้านแห่งคุณภาพสามารถจัดลำดับความต้องการ 3 อันดับแรกได้ดังนี้คือ รสชาติ ความฉ่ำของเนื้อ และความสดใหม่ ตามลำดับ และสามารถจัดลำดับลักษณะทางคุณภาพ 3 อันดับแรกได้ดังนี้คือ สถานที่การผลิตหรือการหมักเนื้อวัวหมักย่างแบบเกาหลี การควบคุมเวลาในการหมัก และการปรับปรุงวิธีการปรุงและการบริการ ตามลำดับ และผู้วิจัยได้สรุปได้ว่าการใช้เทคนิคทางวิศวกรรมเข้ามาช่วยวิเคราะห์สามารถทำให้เกิดการวางแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างมีระบบและช่วยเพิ่มปริมาณผู้บริโภคเนื้อวัวหมักย่างแบบเกาหลีในต่างประเทศได้มากขึ้น

Yohanes Kristianto ,Mian M. Ajmal and Maqsood Sandhu (2012) ได้นำเสนอถึงวัตถุประสงค์ของบทความนี้คือการที่จะนำเสนอผลการสำรวจพึงพอใจของลูกค้าในเรื่องเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้ในการบริหารจัดการคุณภาพรวม นำมาใช้ใน บริษัทแป้งสาลี ควบคู่กับเทคนิคเทคโนโลยีประจัยหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ โดยได้ทำการวิจัยด้วยการสำรวจเกี่ยวกับความคาดหวังและความพึงพอใจของลูกค้า โดยผู้ตอบแบบสอบถามนั้นเป็นลูกค้าของบริษัททั้งหมด และดำเนินการตามกระบวนการ QFD ในส่วนของบ้านแห่งคุณภาพ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการลูกค้าโดยมุ่งเน้นความพึงพอใจความคุ้มค่าและการเก็บรักษา ร่วมกับการวางแผนและความคุ้มผลกระทบ และการควบคุมทางการตลาด จากผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจของลูกค้าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงสามปีที่ผ่านมา วิธี QFD ช่วยในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า โดยวิธีการการจัดทรัพยากรของบริษัท ที่จะตอบสนองความต้องการของลูกค้า แต่มีข้อจำกัดคือ ผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้ได้กับการวิเคราะห์ตามงานวิจัยนี้คือผู้ผลิตแป้งสาลีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถที่จะนำไปกับผลิตภัณฑ์อื่นๆ ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การใช้กลยุทธ์ QFD ควบคู่กับ TQM นั้นสามารถใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าในท้ายที่สุดว่าจะนำไปสู่ส่วนแบ่งการตลาดมากขึ้นและกำไรสูงสุด

Chee-Cheng Chen (2010) ประยุกต์วิธีการของเทคนิคกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการศึกษาจากโรงงานอุตสาหกรรมผลิตสารกึ่งตัวนำ โดยการหาความต้องการของลูกค้า (VOC) เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาและผลิตผลิตภัณฑ์ ที่จะตอบสนองความต้องการของลูกค้า

ในการศึกษาเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพจะช่วยในการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุนและการออกแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการปรับปรุงกระบวนการ และการลดขั้นตอนการผลิตลงเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาในส่วนของ

Six Sigma จากรณีศึกษาจากงานอุตสาหกรรมผลิตสารกึ่งตัวนำ แสดงให้เห็นว่าจากการกระบวนการประยุกต์วิธีการของเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพจะส่งผลต่อการสร้างแบบจำลองในการผลิตและขั้นตอนการผลิตที่เหมาะสม

Pinto, A. L. D., and Paiva, C. L. (2010) ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์พลาสติกพร้อมบริโภคเพื่อพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุดทั้งในเรื่องประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยได้ศึกษาจากรณีศึกษา 2 สูตรด้วยกันโดยแต่ละสูตรมีส่วนผสมเหมือนกันคือ 5 อย่าง คือ ไข่ แป้ง อินนูลิน เกลือ และน้ำ แตกต่างกันที่ปริมาณของส่วนผสม ในส่วนของ QFD ทางผู้วิจัยได้นำกระบวนการในส่วนของการสร้างแบบสอบถาม ตั้งแต่การใช้บทสัมภาษณ์กับลูกค้าโดยตรง สร้างแบบสอบถามตามหลักการโดยให้คะแนนความชอบอยู่ที่ 5 ระดับ 5 หมายถึงมีความชอบหรือความต้องการมากที่สุดໄ่ระดับลงมา เพื่อหาความต้องการของลูกค้าและความพึงพอใจของลูกค้าตามความจริง เมื่อได้ลักษณะที่ต้องการแล้วจึงนำมาทดสอบทางประสิทธิภาพเพื่อแปลงผันให้เป็นส่วนผสมของวัตถุดิบที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดีที่สุด โดยบทความนี้ไม่ได้อธิบายถึงผลลัพธ์ที่ได้โดยตรงถึงส่วนผสมที่ลงตัวและเหมาะสมที่ผลิตพลาสติกพร้อมบริโภคที่สามารถตอบสนองลูกค้าได้ดีที่สุด และได้สรุปว่าการใช้ QFD กับการทดสอบทางประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างดีหากมีการฝึกอบรมในการผลิตและมีการควบคุมปริมาณของวัตถุดิบอย่างถูกต้อง

Govers (2001) กล่าวว่าการประยุกต์ใช้ QFD ต้องการความเข้าใจในระดับปรัชญามากกว่าที่จะถูกมองว่าเป็นเพียงเครื่องมือ ซึ่งงานวิจัยต่างๆ ที่ผ่านมาอาจจะมองเพียงแค่ประโยชน์ของการประยุกต์ใช้เทคนิค QFD หรือมองเพียงแค่ QFD เป็นวิธีการเทคนิค ซึ่งความเป็นจริงแล้ว QFD เป็นวิธีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องซึ่งเน้นไปที่นวัตกรรมการศึกษาความเข้าใจขององค์กร และเป็นตัวที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมขององค์กร ซึ่งปัญหาของการประยุกต์จะสามารถแยกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการ ปัญหาที่เกี่ยวกับองค์กร และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายด้านผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านการรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นปัญหาที่ใหญ่ที่สุด คือ ปัญหาที่เกี่ยวกับองค์กรและธรรมาติขององค์กร ซึ่งลักษณะของการจัดการแบบตะวันตกจะจำกัดประสิทธิผลของเทคนิค ซึ่งความสนใจพิเศษมักอยู่ที่นโยบายด้านผลิตภัณฑ์และวิธีการในการรวมคนหลาย ๆ หน้าที่เข้าด้วยกัน จากเอกสารในการประยุกต์ QFD ในอเมริกาและเนเธอร์แลนด์พบว่ามีความแตกต่างจากการประยุกต์ในญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก

Lowe, A., Ridgway, K., and Atkinson, H (2000) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเทคนิค QFD มีการประเมินเทคโนโลยีด้านการผลิตใหม่ของเทคโนโลยีการผลิตเหล็ก semi-solid ซึ่งได้นำเอาเทคนิคและวิธีการของ QFD ช่วยในการพัฒนาดังกล่าวคือ การแปลงกระบวนการ Thixoforming ไปสู่การผลิตสินค้าโดยได้สร้างตารางเมตริกซ์เดียวเท่านั้น โดยได้มอง Customer Requirement เป็น Product Characteristics ที่ต้องการและมอง Technical Requirement เป็น Thixoforming Characteristics แล้วมีการให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อเหล่านี้เป็น 1, 3 และ 5 (มีความสัมพันธ์น้อย, ปานกลาง และมาก) ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็น Software ของ Thixoforming Group ที่ช่วยในการวิเคราะห์คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

Shin (2000) ได้วิจัยเกี่ยวกับไว้ว่า QFD เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนการทำงานร่วมกันของบุคคลหลายๆ หน้าที่ ซึ่งจะช่วยแปลงความต้องการของลูกค้าไปสู่รายละเอียดในแต่ละขั้นตอน แนวการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงการให้ค่าระดับความสำคัญใน QFD ซึ่งในงานวิจัยที่ได้ศึกษามาพบว่าในตาราง HOQ 30 งานวิจัยจะมีผู้ให้คะแนนความสัมพันธ์ของ Whats และ Hows ได้ เป็นสัมพันธ์น้อยปานกลาง มากเป็น 1, 3, 9, มี 17 งานวิจัยและ 1, 3, 5 มี 5 งานวิจัยอื่นๆ เช่น 1, 2, 4 หรือ 1, 6, 9 อีก 8 งานวิจัยซึ่งในงานวิจัยนี้จะเป็นการหาความสัมพันธ์ของการให้ระดับคะแนนการสัมพันธ์ พบว่า การให้คะแนนมีผลต่อคะแนนรวมและมีผลต่อน้ำหนักของคุณลักษณะของวิศวกรรม (Engineering Characteristics)

Houshmand, A.A. and Lall, V (1999) ได้นำเครื่องมือการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Continuous Quality Improvement: CQI) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการจัดการสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาใช้ในกรณีศึกษา The University of Cincinnati โดยทางมหาวิทยาลัยได้จัดทำโปรแกรมการอบรมให้แก่อาจารย์และบุคลากร และมีการประยุกต์ใช้เครื่องมือการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ Benchmarking, TQM, PDCA Cycle, QFD ทำให้มหาวิทยาลัยสามารถประยุกต์การวางแผนงานที่ดี และสามารถตรวจ ติดตามและปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งนอกจากจะช่วยปรับปรุงคุณภาพในการสอนแล้วยังช่วยในการออกแบบหลักสูตร แต่ยังช่วยปรับปรุงการบริหารงานและส่งเสริมคุณภาพทั่วทั้งองค์กรด้วย

Viaene and Januszewska (1999) ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคระยะหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์อาหารประเภทช็อกโกแลตชนิดกูเวรตูร์ (couverture) เป็นชนิดที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวคือจะเป็นมันเงา (chocolate couverture) โดยใช้การพัฒนาในส่วนของหลักการบ้านแห่งคุณภาพ ผลการวิจัยที่ได้นั้นมีความสอดคล้องกับ filled (composite) chocolate คือ ช็อกโกแลตสอดไส้เคลือบด้วยช็อกโกแลตชนิดกูเวรตูร์ ไม่น้อยกว่า 15% ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การวิจัยและกำหนดกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน คืออายุระหว่าง 20 ถึง 29 ปี 2) วิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคและหาแรงกระตุ้นที่ทำให้อยากบริโภค 3) กำหนดคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ทั้งด้านเคมี - กายภาพ ตลอดจนวิธีการผลิตและเครื่องมือในการผลิต 4) วิเคราะห์ทางประสานสัมผัสของกลุ่มเป้าหมาย 5) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างทางเทคนิค และการวัดทางประสานสัมผัส ในส่วนของบ้านแห่งคุณภาพ และประมาณผลของข้อมูลด้วยวิธี ANOVA

Kim (1997) ได้ทำการวิจัยการหาระดับของคุณลักษณะของการออกแบบที่เหมาะสมในเทคนิค QFD ซึ่งในงานวิจัยนี้จะเป็นการแสดงถึงการนำวิธีการสร้างแบบจำลองในการหาเป้าหมายของ DC (Design Characteristics) หรือ Hows ในตาราง House of Quality ซึ่งเป็นเฟสแรกในการประยุกต์ QFD โดยอยู่บนพื้นฐานการใช้แบบจำลองทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงตัวอย่างของวิธีการจำลองเพื่อช่วยในการหาหรือออกแบบคุณลักษณะของค่าเป้าหมาย ซึ่งจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้มากที่สุด ภายใต้ระบบและข้อจำกัดด้านต้นทุนในระบบและลักษณะของประสิทธิภาพซึ่งข้อดี ก็คือสามารถประยุกต์ใช้ร่วมกันในแผนงาน (Spread Sheet) ในซอฟต์แวร์ Excel ได้ และสามารถประยุกต์ในปัญหาการออกแบบสินค้าและบริการได้หลากหลายมากขึ้น

Yoji (1997) ได้กล่าวไว้ในบทความเกี่ยวกับความเป็นมาของ QFD ไว้ว่า ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและอนาคตของเทคนิคนี้ได้สรุปว่า QFD เป็นวิธีการที่แปลงความต้องการของผู้ใช้ (User) เป็นคำแทนลักษณะทางคุณภาพ (Substitute Quality Characteristics) คุณลักษณะทางคุณภาพ (Quality Characteristics) เพื่อหาคุณภาพด้านการออกแบบของสินค้า และทำให้เกิดระบบการแปลงคุณภาพเหล่านี้ไปสู่ส่วนประกอบทางคุณภาพ และส่วนประกอบของกระบวนการ และทำให้เกิดความสัมพันธ์ต่างๆของคุณลักษณะเหล่านี้ และได้กล่าวถึง Computer Research Committee ได้รายงานผลของการประยุกต์ใช้เทคนิค QFD จาก 80 โรงงานอุตสาหกรรมในประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่ปี 1975 ถึงปี 1987 จาก The Japanese Society for Quality Control (JSQC) ดังนี้ ช่วยวางแผนด้านคุณภาพและการออกแบบ ช่วยในการเบรียบเทียบเชิงวิเคราะห์ด้านผลิตภัณฑ์กับคู่แข่ง สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยวิเคราะห์จากคู่แข่งได้ช่วยในการวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากตลาด สามารถชี้บ่งจุดควบคุมที่สำคัญสำหรับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Gemba) ลดปัญหาเริ่มต้นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพลดการเปลี่ยนแปลงด้านการออกแบบ ลดเวลาในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และลดต้นทุนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และทำให้ส่วนแบ่งตลาดของสินค้าเพิ่มขึ้น

Glenn (1996) ได้มีการประยุกต์ใช้เทคนิค QFD แบบเป็นขั้นตอน (Step-by-Step) ในการออกแบบวิชาที่สอนในมหาวิทยาลัย The University of Michigan College of Engineering วิชา Total Quality Management (TQM) ใหม่ โดยมองจากลูกค้าคือนักศึกษา (ภายใน) และผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรมขององค์กร (ภายนอก) เกี่ยวกับความรู้ที่ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรมต้องมีโดยมาจัดกลุ่มความต้องการโดยใช้ Affinity Diagram และใช้ AHP ในการจัดลำดับความต้องการของผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม และซึ่งเมื่อการออกแบบ Course Syllabus แล้วเสร็จพบว่าวิชา TQM 401 มีอัตราส่วนของนักศึกษาที่เข้ามาเรียนวิชานี้เพิ่มจากเดิมในปีการศึกษา 1995 ซึ่งเปิดสอนแค่ 1 ตอน (นักศึกษา 30 คน) ในปีการศึกษา 1996 เนื่องจากนักศึกษาที่ลงเรียนวิชานี้เพิ่มขึ้นจึงต้องเปิดเพิ่มเป็น 3 ตอน

จากการศึกษาข้อมูลด้านทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ จะเห็นได้ว่าการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นวิธีที่นำเอาความต้องการของลูกค้าหรือผู้บริโภคมาปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าหรือผู้บริโภคอย่างมีขั้นตอนชัดเจน และสามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจต่อลูกค้าหรือผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และจากการสำรวจงานวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศจะเห็นได้ว่าการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) กับการใช้วิธีออกแบบการทดลองด้วยวิธีออกแบบส่วนผสม เพื่อวิเคราะห์สูตรส่วนผสมนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างตรงจุด

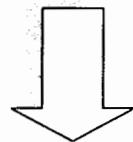
ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงเลือกใช้วิธีการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (QFD) กับการใช้วิธีออกแบบการทดลองด้วยวิธีออกแบบส่วนผสมแบบ Extreme Vertices เพราะในการผลิตกุนเชียงนั้นระดับในแต่ละปัจจัยไม่จำเป็นต้องเป็น 0-100% จึงถูกเลือกเพื่อวิเคราะห์สูตรส่วนผสม มาเป็นวิธีการทดลองปรับปรุงผลิตภัณฑ์กุนเชียงหมู เพราะเป็นที่นิยมในหมู่ผู้บริโภค โดยในบทต่อไปจะเป็นขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อทำให้งานวิจัยนี้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวางแผนวิธีดำเนินงานวิจัยอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผลการทดลองที่เกิดขึ้นมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยได้แสดงเป็นภาพรวมของกรอบงานวิจัย ดังภาพที่ 3.1

- 3.1 การประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ เพื่อหาความต้องการของลูกค้า
 - 3.1.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1.2 สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการ
 - 3.1.3 วิเคราะห์ความต้องการของลูกค้า
 - 3.1.4 ออกแบบแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความต้องการของลูกค้าพร้อมทั้งประเมินระดับคะแนนของผลิตภัณฑ์อ้างอิง
 - 3.1.5 ออกแบบบ้านแห่งคุณภาพ (House of Quality)

- 3.2 การประยุกต์ใช้การออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของผลิตภัณฑ์กุนเชียง
 - 3.2.1 ออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของเนื้อสัมผัส
 - 3.2.2 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบความชอบทางประชาทสัมผัส
 - 3.2.3 ออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของรสชาติ
 - 3.2.4 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบความชอบของรสชาติ

ภาพที่ 3.1 ภาพรวมของกรอบงานวิจัย

3.1 การประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพเพื่อหาความต้องการของลูกค้า

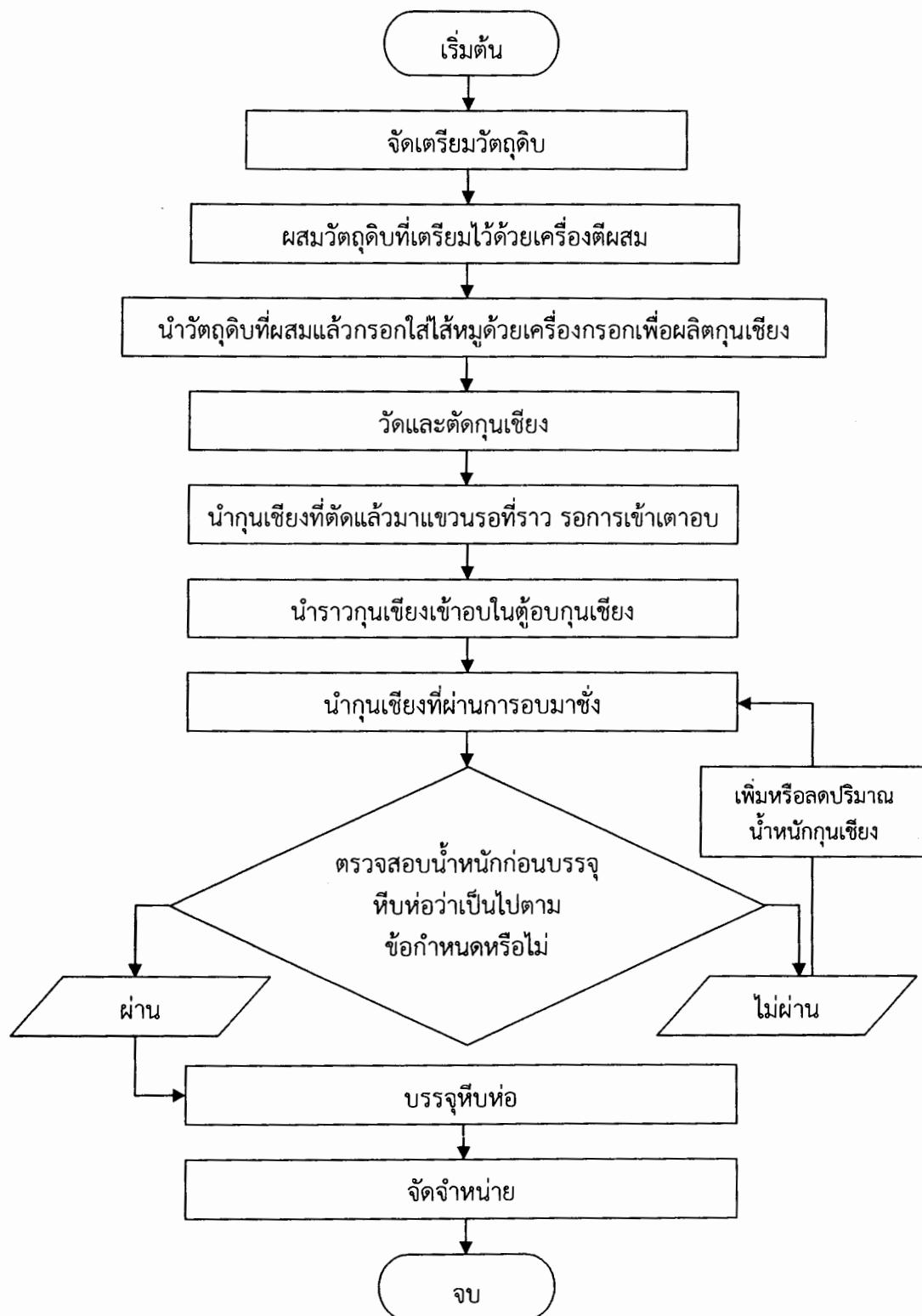
3.1.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

3.1.1.1 ผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา

งานวิจัยนี้ได้เลือกผลิตภัณฑ์กุนเชียงที่ผลิตในเขตจังหวัดอุบลราชธานีเป็นผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) 5 ดาว ผลิตภัณฑ์กุนเชียงของกรณีศึกษามีส่วนผสมดังตารางที่ 3.1 และมีขั้นตอนการผลิตตามภาพที่ 3.2

ตารางที่ 3.1 ส่วนผสมของกุนเชียงผลิตภัณฑ์กรณีศึกษาตามสัดส่วนต่อ 1 กิโลกรัม

ส่วนผสม	ปริมาณส่วนผสม/1 กิโลกรัม
เนื้อหมู	800 กรัม
มันหมู	100 กรัม
น้ำตาล	80 กรัม
เกลือ	20 กรัม
พริกไทย	1 ช้อนชา
ซีอิ๊วขาว	1 ช้อนชา

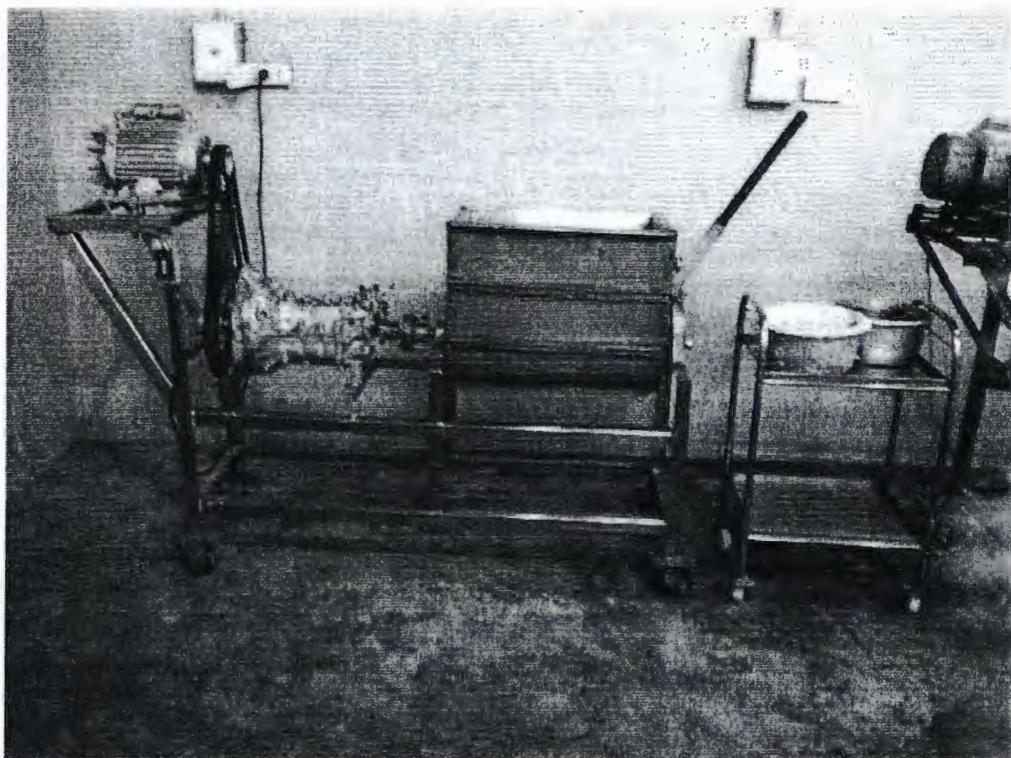

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการผลิตกุนเชียงของผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา

การทำกุนเชียงเริ่มงานการเตรียมวัตถุดิบตามส่วนผสมตามตารางที่ 3.1 จากนั้นเริ่มน้ำกับเนื้อแดงเพื่อให้ลักษณะเดียวกันและบดไขมันให้ลักษณะเดียวกันตามภาพที่ 3.3 จากนั้นนำวัตถุดิบมาทำการผสมวัตถุดิบและเครื่องปรุงด้วยเครื่องตีผสม โดยเริ่มจากใส่น้ำกับเนื้อแดงบดและเครื่องปรุงทั้งหมดตีผสมเป็นเวลา 15 นาที จากนั้นใส่ไขมันบดตามลงไป ตีผสมเป็นเวลา 2 นาที ตามภาพที่ 3.4 พ่อได้ตามเวลานำไวน์พักที่เครื่องกรอก จากนั้นทำการกรอกใส่ไส้ที่เตรียมไว้ตามขนาดความยาวของไส้ ตามภาพที่ 3.5 พ่อเสร็จเรียบร้อยทำการวัดและตัดกุนเชียงเพื่อให้ได้ความยาวของกุนเชียงที่พอดีง่ายต่อการตากหรืออบแห้ง แล้วนำไปตากที่ร้าวรอการอบหรือตากแห้ง ตามภาพที่ 3.6 หากเข้าเตาอบจะอบเป็นเวลา 1 วันโดยจะอบแบบใช้ถ่านและพื้นซึ่งจะเห็นได้จากภาพที่ 3.7 หรือถ้าเป็นการตากแห้งจะตากแดดเป็นเวลา 5 วัน ซึ่งจะมีห้องตากเพื่อให้ได้ความร้อนแล้วไม่มีผู้คนละองเข้าจากภาพที่ 3.8 พอกุนเชียงแห้งแล้วนำมาซึ่งน้ำหนักตามขนาดที่ระบุไว้ที่หีบห่อโดยใช้เครื่องซึ่งทั้งแบบเข้มตามภาพที่ 3.9 และแบบดิจิตอล ทำการปิดผนึกโดยใช้เครื่องตามภาพที่ 3.10 เป็นการเสร็จกระบวนการผลิต

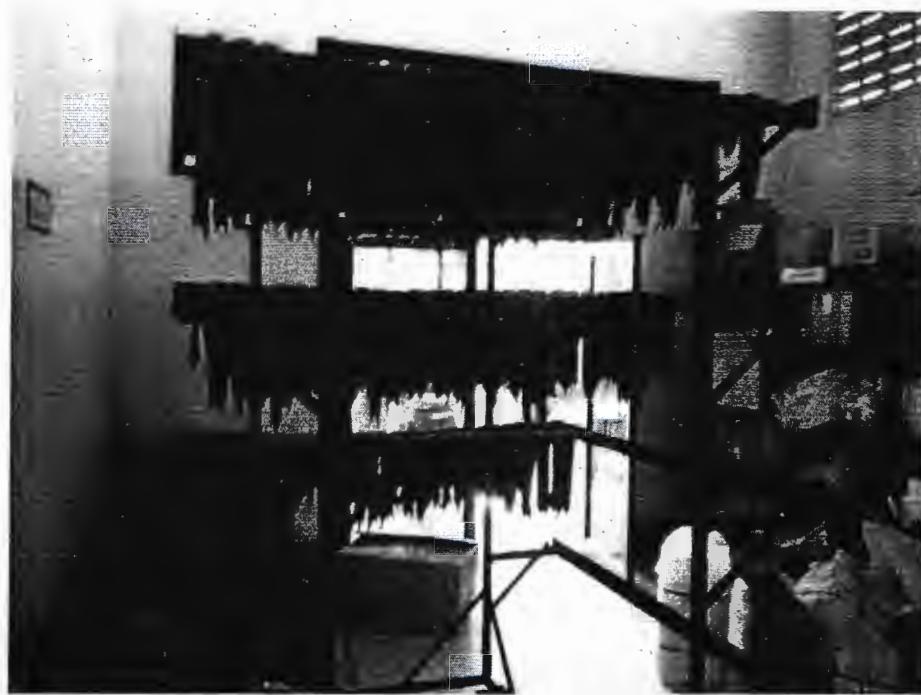
ภาพที่ 3.3 บดวัตถุดิบทลัก (เนื้อแดงและไขมันหมู) ให้ลักษณะเดียวกัน

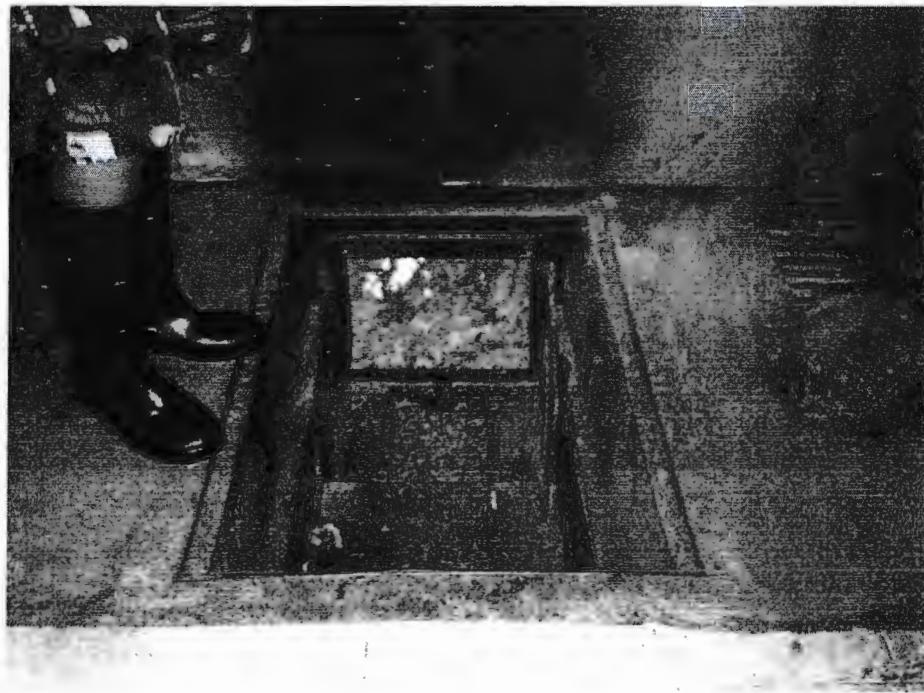
ภาพที่ 3.4 ทำการผสมวัตถุดีบด้วยเครื่องตีผสม

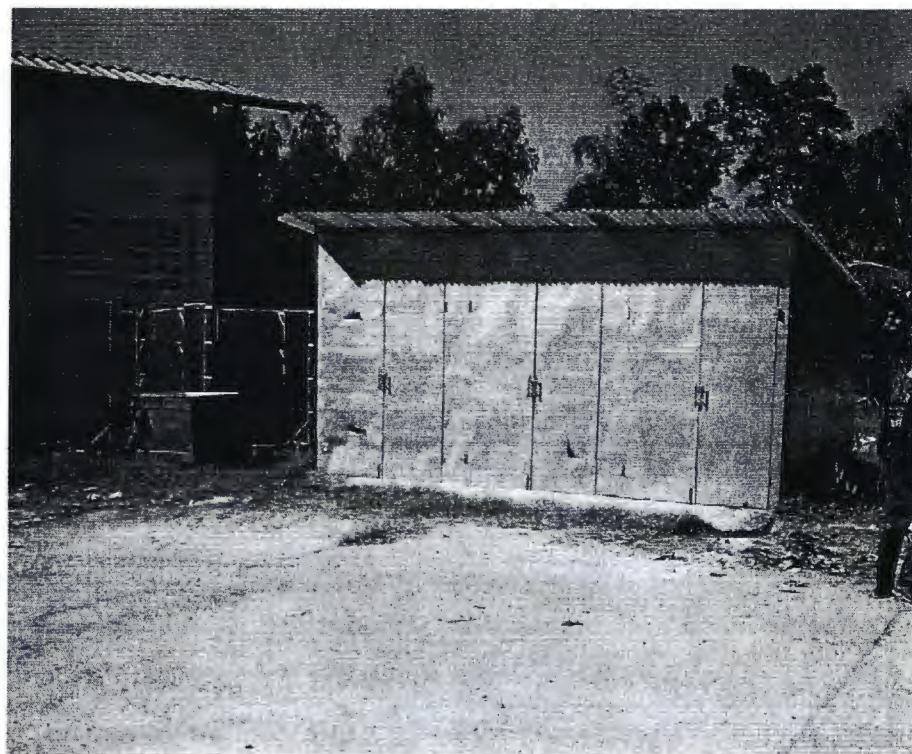
ภาพที่ 3.5 เครื่องกรอกกุนเชียง

ภาพที่ 3.6 ร้าวสำหรับใช้ตากหรืออบกุนเชียง

ภาพที่ 3.7 ห้องอบกุนเชียง

ภาพที่ 3.8 ห้องตาก Kun Cheung

ภาพที่ 3.9 เครื่องชั่งน้ำหนัก Kun Cheung แบบเบื้ม

ภาพที่ 3.10 เครื่องปิดผนึกหีบห่อ

3.1.2 สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการ

ในส่วนของขั้นตอนการสำรวจและเก็บรวบรวมความต้องการของลูกค้าจะเป็นในส่วนการสร้างแบบสอบถามเพื่อนำไปหาความต้องการของลูกค้าที่ชัดเจนมากขึ้นโดยมีขั้นตอนดังนี้
สัมภาษณ์ลูกค้า

เก็บรวบรวมเสียงเรียกร้องของลูกค้าหรือถ้อยคำของลูกค้า (Voice of Customer: VOC) เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กุนเชียง ในเบื้องต้นได้ทำการกำหนดกลุ่มของลูกค้าที่เป็นเป้าหมายโดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มจำนวน 100 คน ไม่จำกัดเพศ อายุ อาชีพ ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างดังในภาคผนวก ก

ทำการสนทนากับกลุ่มลูกค้าโดยอาศัยการสอบถามกับบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่มนี้เป็นข้อมูลในออกแบบ แบบสอบถามเพื่อรวบรวมเสียงลูกค้า โดยใช้กลุ่มลูกค้ากลุ่มนี้เป็นตัวแทน โดยเนื้อหาในการสนทนาจะมีอยู่ 3 หัวข้อหลักดังนี้

- (1) ท่านมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กุนเชียงที่ขายทั่วไป
- (2) ท่านต้องการให้ผลิตภัณฑ์กุนเชียงเป็นอย่างไร/คุณลักษณะต้องการให้เป็นอย่างไร
- (3) ในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์กุนเชียง ท่านพิจารณาจากเกณฑ์ใดบ้าง

3.1.3 วิเคราะห์ความต้องการของลูกค้า

จากการสัมภาษณ์ลูกค้าทำให้ได้ความต้องการของลูกค้าหรือเสียงของลูกค้าที่ผ่านจากจัดเรียงแล้วทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์กุนเชียง

3.1.3.1 จัดหมวดหมู่ตามองค์ประกอบของลักษณะปัจจัยด้วยแผนผังกลุ่มเชื่อมโยง (Affinity Diagram) นำเสียงเรียกร้องของลูกค้าหรือถ้อยคำของลูกค้า (Voice of Customer: VOC) เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กุนเชียง มาจัดเรียงถ้อยคำใหม่ และจำแนกหมวดหมู่ถ้อยคำที่สามารถบ่งบอกถึงคุณลักษณะที่มีต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียงเพื่อศึกษา และจัดหมวดหมู่คุณลักษณะความต้องการโดยใช้แผนผังเชื่อมโยง ซึ่งสามารถจัดหมวดหมู่ของถ้อยคำ

3.1.3.2 รวมคุณลักษณะช้าช้อนโดยใช้แผนภูมิต้นไม้ (Tree Diagram) หลังจากจัดหมวดหมู่ตามลักษณะปัจจัยด้วยแผนผังกลุ่มเชื่อมโยงแล้วจะได้กลุ่มข้อมูลที่ยังมีลักษณะที่ยังช้าช้อนกันอยู่เพื่อให้ลักษณะปัจจัยที่คล้ายหรือช้าช้อนเข้าด้วยกันทำให้เกิดความสมบูรณ์ของข้อมูลมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถจัดการคำที่ช้าช้อนได้ จากการพิจารณาพบว่ามีคุณลักษณะความต้องการของลูกค้าที่ช้าช้อนกันหลายข้อเจิงได้ใช้ตัวเลขเป็นเครื่องหมายที่บ่งบอกถึงคุณลักษณะความต้องการของลูกค้าที่ช้าช้อนกันเป็นคู่ๆหรือเป็นกลุ่ม เช่น 1 กับ 1, 12 กับ 12 เป็นต้น

3.1.4 ออกแบบแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความต้องการของลูกค้าพร้อมทั้งประเมินระดับคะแนนของผลิตภัณฑ์อ้างอิง

หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ลูกค้าที่เป็นหมวดหมู่และไม่ช้าช้อนกันแล้ว เมื่อนำความต้องการดังกล่าวมาจัดทำแบบสอบถาม เพื่อสำรวจคะแนนความสำคัญและผลต่อความพึงพอใจในแต่ละปัจจัยความต้องการเหล่านี้ ว่ามีผลต่อความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ซึ่งตัวอย่างแบบสอบถามดังในภาคผนวก ฯ โดยในแบบสอบถามได้กำหนดระดับคะแนนไว้ทั้งหมด 5 ระดับ คะแนน โดยในแต่ละระดับคะแนนจะเป็นตัวแสดงความสำคัญของคุณลักษณะปัจจัยและผลกระทบต่อความพึงพอใจอันนำไปสู่การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ได้ โดยกำหนดความสำคัญของระดับคะแนนดังนี้

5 หมายถึง สำคัญมากที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง สำคัญมากและมีผลต่อความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง สำคัญปานกลางและมีผลต่อความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง สำคัญน้อยและมีผลต่อความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจที่สุด

การหาค่าเฉลี่ยแบบสอบถาม เมื่อทำการสำรวจลูกค้าในพื้นที่เขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 100 ชุด ในเบื้องต้นได้ทำการกำหนดกลุ่มของลูกค้าที่เป็นเป้าหมายโดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มไม่จำกัดเพศ อายุ อาชีพ สามารถหาค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ได้ดังตารางที่ 3.2 โดย A หมายถึง ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์รุ่นศึกษา และ B คือความต้องการของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง สามารถหาค่าเฉลี่ยคะแนนความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพล และผลต่อความพึงพอใจในการซื้อผลิตภัณฑ์ของลูกค้าจากแบบสอบถาม โดยค่าเฉลี่ยระดับคะแนนความสำคัญของปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพล หรือมีผลต่อความพึงพอใจในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ของลูกค้า ได้คำนวณจากสูตรค่าเฉลี่ยเรขาคณิต (Geometric Mean) เนื่องจากข้อมูลของแบบสอบถามเป็นการให้ระดับคะแนนจากข้อมูลที่ได้รับ ในการสรุปข้อมูลประเภทนี้ซึ่งเป็นข้อมูลแบบ

จิตวิสัย วิธีที่ให้ค่าเฉลี่ยน่าเชื่อถือที่สุด คือการให้ค่าเฉลี่ยเชิงเรขาคณิต (Voice, 1996; อ้างอิงจาก อกีชาต จำปา, 2541) โดยกำหนดให้

$$\begin{aligned}
 X &= \text{ค่าของข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม} \\
 1,2,3,\dots,N &= \text{จำนวนข้อมูล} \\
 G.M &= \sqrt[N]{X_1 X_2 X_3 \dots X_N}
 \end{aligned} \tag{3.1}$$

ตารางที่ 3.2 ค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ของระดับความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และระดับความต้องการของลูกค้า

คุณลักษณะความต้องการ		A	B
คุณลักษณะของผู้ใช้งาน	ทางประสาทสัมผัส	มีสีสันตามธรรมชาติ	
		ไม่มีกลิ่นหืน	
		มีความสดใหม่	
		ขนาดพอตัว	
		ไม่มันเกินไป	
		ไม่แข็งเกินไป	
		ไม่เค็มเกินไป	
		รสชาติอร่อย	
	ปริมาณ	มีปริมาณให้เลือกหลากหลาย	
รายการและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์	ประโยชน์ต่อสุขภาพ	มีส่วนของสมุนไพร	
		ไม่มีผงชูรส	
		ไม่มีสารแต่งสีและกลิ่น	
		ไม่ใส่วัตถุกันเสีย	
		คอลเลสเตอรอลต่ำ	
		แคลอรี่ต่ำ	
	ได้รับมาตรฐานรับรองคุณภาพ	ผ่านมาตรฐานรับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อ.ย.)	
		ผ่านมาตรฐานรับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)	
	บรรจุภัณฑ์	แสดงข้อมูลโภชนาการ	
		แสดงข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับจากส่วนประกอบ	
		แสดงข้อมูลส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์	
		แสดงตราวารับรองความปลอดภัยในการบริโภค	
		มีตราสินค้าอย่างชัดเจน	
		แสดงวันผลิตและหมดอายุอย่างชัดเจน	
		น้ำหนักตรงตามที่ระบุไว้	
		ระบุราคาที่ชัดเจน	
บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพที่ดี	บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพที่ดี	ปิดผนึกสมบูรณ์ มิดชิด	
		พกพาสะดวก	
		มีสีสันไม่ฉุดชาด	

ตารางที่ 3.2 ค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ของระดับความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และระดับความต้องการของลูกค้า (ต่อ)

รายการ	ราคา	ราคาเหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์		
	ช่องทางในการจัด จำหน่าย	มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่ดี		
		สามารถหาซื้อด้วยง่าย		
		ตั้งอยู่ในสถานที่เข้าถึงสะดวก		
		ตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย		
		ตกแต่งร้าน สวายงามเหมาะสม		
		มีสถานที่จอดรถ		
		มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ตะกร้า รถเข็น		
	มีสุขาสะอาด			
ค่าเฉลี่ยรวม				

หมายเหตุ: A หมายถึง ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา

B หมายถึง ความต้องการของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

3.1.5 ออกแบบบ้านแห่งคุณภาพ (House of Quality)

นำผลการสำรวจความต้องการของลูกค้า (Customer Requirements) และระดับความสำคัญของความต้องการแต่ละประเด็น (Importance Rating; IMP) โดยค่า IMP จะได้จากค่าเฉลี่ยของกลุ่มข้อมูลจะต้องทำการหาค่าเฉลี่ยเรขาคณิต (Geometric Mean) ซึ่งคำนวณจากการที่ 3.1 มาทำการพิจารณาโดยแปลงเป็นข้อกำหนดทางเทคนิคต่างๆ (Technical Requirements) ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ ทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของลูกค้า กับข้อกำหนดทางเทคนิคโดยนำมาเขียนอยู่ในรูปของเมตริกซ์ความสัมพันธ์ (Relationships) และใช้สัญลักษณ์แสดงระดับความสัมพันธ์ตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 สัญลักษณ์แสดงระดับความสัมพันธ์

ระดับคะแนน	สัญลักษณ์	ความหมาย
0		ไม่มีความสัมพันธ์
1	1	มีความสัมพันธ์น้อย
3	3	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
9	9	มีความสัมพันธ์มาก

คะแนนความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเป็นตัวบอกรายการสำคัญของข้อกำหนดทางเทคนิคแต่ละข้อ (Absolute Technical Requirement Importance: AI) ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้เป็นอย่างดี สำหรับการคำนวณนั้น ใช้สมการ 3.2

$$AI = \sum (\text{ค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อกำหนดทางเทคนิคต่อความต้องการของลูกค้า} \times \text{ค่าเฉลี่ยเรขาคณิตความต้องการของลูกค้า IMP}) \quad (3.2)$$

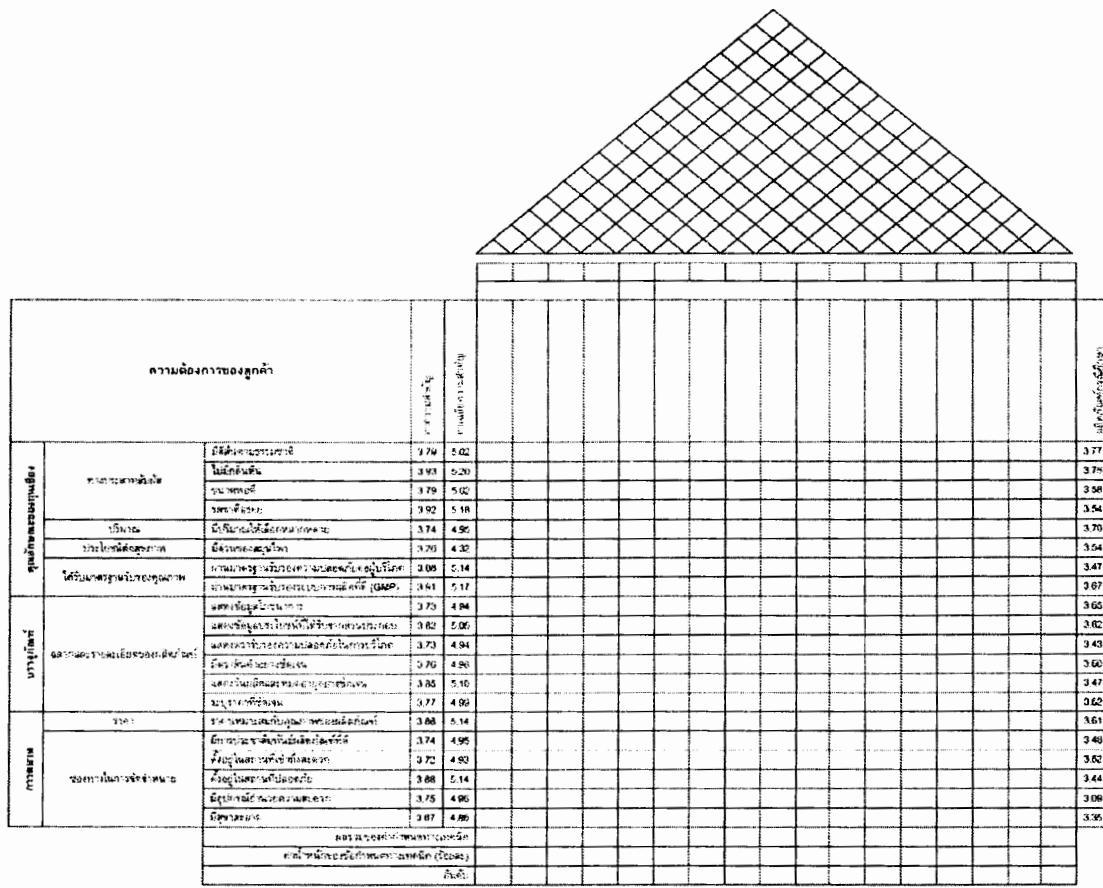
$$\% \text{ Relative} = (AI / \sum AI) \times 100 \quad (3.3)$$

จากนั้นนำมาหาค่ารายหนักความสำคัญโดยเปรียบเทียบ (% Relative) ซึ่งคำนวณจากสมการ 3.3

สำหรับด้านบนของ HOQ ที่เรียกว่า Technical Correlation นั้นเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อกำหนดทางเทคนิคต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือลบอย่างไร โดยมีสัญลักษณ์ ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 สัญลักษณ์แสดงถึงความสัมพันธ์

สัญลักษณ์	ความหมาย
◆	มีความสัมพันธ์ทางลบมาก
◇	มีความสัมพันธ์ทางลบ
	ไม่มีความสัมพันธ์
○	มีความสัมพันธ์ทางบวก
●	มีความสัมพันธ์ทางบวกมาก

ค่าคงที่	ความหมาย
0	ไม่มีความอ่อนตัว
1	มีความอ่อนตัวน้อย
3	มีความอ่อนตัวปานกลาง
9	มีความอ่อนตัวมาก

ค่าคงที่	ความหมาย
◆	มีความอ่อนตัวเรื่องเมาก
◇	มีความอ่อนตัวเรื่องอบอุ่น
○	ไม่มีความอ่อนตัว
●	มีความอ่อนตัวเรื่องบาก

ภาพที่ 3.11 บ้านแห่งคุณภาพของกุนเชียง

3.2 การประยุกต์ใช้การออกแบบทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของผลิตภัณฑ์กุนเชียง

3.2.1 ออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของเนื้อสัมผัส โดยออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบเอ็กทรีมเวอร์ทิส (Extreme Vertices) ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม Minitab R.16 สำหรับการออกแบบการทดลอง

จากการศึกษาข้อมูลส่วนผสมของผลิตภัณฑ์ตัวอย่างทางผู้วิจัยใช้กุนเชียงที่ผลิตในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลนี้ที่ผลิตภัณฑ์ (OTOP) 5 ดาวเป็นผลิตภัณฑ์กรณศึกษา โดยเป็นผลิตภัณฑ์กุนเชียงของกรณศึกษามีส่วนผสมดังตารางที่ 3.1 และใช้การออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสม โดยออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบเอ็กทรีมเวอร์ทิส เนื่องจากในส่วนของประสาทสมัพส์ ไม่เกี่ยวกับรสชาติในขันเบื้องต้นโดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม Minitab R.16 สำหรับการออกแบบการทดลอง ซึ่งจะได้ส่วนผสมที่เหมาะสม

ออกมาดังตารางที่ 3.5 โดยตั้งเงื่อนไขว่า เนื้อหมูมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 50 (ไม่รวมเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 90 (ไม่รวมเครื่องปรุง) ในส่วนของมันหมูมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 10 (ไม่รวมเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 50 (ไม่รวมเครื่องปรุง)

**ตารางที่ 3.5 ส่วนผสมของวัตถุคุบลักษณ์ที่ออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design
แบบอิเก็ทรีมเวอร์ทิส**

สูตร	ส่วนผสม	เนื้อหมู	มันหมู	เครื่องปรุง(ไม่คิดเป็นสัดส่วน)			
				น้ำตาล	เกลือ	พริกไทย	ซีอิ๊วขาว
1	90	10	-	-	-	-	-
2	80	20	-	-	-	-	-
3	70	30	-	-	-	-	-
4	60	40	-	-	-	-	-
5	50	50	-	-	-	-	-

- 3.2.2 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส ด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test โดยจะใช้วิธีสเกลความชอบ มีระดับคะแนน คือ
- คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด
 - คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก
 - คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง
 - คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย
 - คะแนน 5 หมายถึง เฉยๆ
 - คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย
 - คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง
 - คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก
 - คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด
- เพื่อคัดเลือกสูตรส่วนประกอบที่เหมาะสม โดยทดสอบกับกลุ่มผู้บริโภคจำนวนทั้งหมด 30 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่ได้รับการฝึกหรืออบรมให้เข้าใจในเรื่องความชอบทางประสาทสัมผัสและความชอบของรضاชาติเพื่อให้ได้ผลที่ตรงตามจริง จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดสอบ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- การตั้งสมมตฐานในการทดลอง
- H_0 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน
- H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีค่าแนว
ทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีค่าแนว
ทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$H_0 : \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$

$H_0 : \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$

$H_1 : \mu_{a1} \neq \mu_{a2} \neq \mu_{a3} \neq \mu_{a4} \neq \mu_{a5}$ อย่างน้อย 1 คู่

$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30}$ อย่างน้อย 1 คู่

เมื่อ μ_a หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์กุนเชียง
สูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ_b หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึง
คนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1
ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้วิเคราะห์ผล
ความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ
Randomized Complete Block Design

ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์กุนเชียง
สูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 หากผลวิเคราะห์แสดงได้ว่าส่วนผสมของ
วัตถุดิบหลักมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงนั้น จึงวิเคราะห์สูตร
ส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ มาเปรียบเทียบกับระดับคะแนนความชอบทาง
ประสาทสัมผัสของสูตรดังเดิมโดยใช้วิธี Paired T-Test เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้เข้าทดสอบเป็นกลุ่ม
เดียวกันทุกสูตรส่วนผสมซึ่งการทดสอบความแตกต่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อหาความสัมพันธ์ แต่
หากส่วนผสมของวัตถุดิบหลักไม่มีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียง
ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์สูตรส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ มาเปรียบเทียบกับ
ระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรดังเดิมเนื่องจากค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทาง
ประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 ไม่แตกต่างกัน

3.2.3 ออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของรสชาติ โดยออกแบบการทดลองด้วยวิธี
Mixture Design แบบเอ็กทรีมเวอร์ทิส ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม
Minitab R.16 สำหรับการออกแบบการทดลอง

หลังจากได้ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส ด้วยการใช้
แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test เพื่อคัดเลือกสูตรส่วนประกอบที่เหมาะสม โดย
ทดสอบกับกลุ่มผู้บริโภคจำนวนทั้งหมด 30 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่ได้รับการฝึกหรือ
อบรมให้เข้าใจในเรื่องความชอบทางประสาทสัมผัสและความชอบของรสชาติเพื่อให้ได้ผลที่ตรงตาม

จริง ทำให้รู้สึกส่วนผสมของวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการเบ่งอัตราส่วนที่เหมาะสมและสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ถูกต้อง และเพื่อทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าในด้านรสชาติ เหมาะสม โดยออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบເອົກທຽມເວ່ອຣີທີສ ເພາະໃນส่วนของรสชาติ ไม่เกี่ยวกับส่วนผสมหลักในขันเป็นต้นโดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม Minitab R.16 สำหรับการออกแบบการทดลอง ซึ่งจะได้ส่วนผสมที่เหมาะสมออกแบบมาดังตารางที่ 3.6 โดยตั้งเงื่อนไขว่า น้ำตาลมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 50 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 80 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) ในส่วนของเกลือมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 20 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 50 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) ส่วนของพริกไทยและซีอิ๊วขาว เป็นอัตราส่วนที่ตายตัวที่ 1 ข้อนชาทั้งคู่

ตารางที่ 3.6 ส่วนผสมของเครื่องปรุงที่ออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design
แบบເອົກທຽມເວ່ອຣີທີສ

ส่วนผสม สูตร	เนื้อหมู	มันหมู	เครื่องปรุง			
			น้ำตาล	เกลือ	พริกไทย	ซีอิ๊วขาว
1	-	-	80	20	-	-
2	-	-	72.5	27.5	-	-
3	-	-	65	35	-	-
4	-	-	57.5	42.5	-	-
5	-	-	50	50	-	-

3.2.4 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบความชอบทางรสชาติ ด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test โดยจะใช้วิธีสเกลความชอบ มีระดับคะแนน คือ

คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก

คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย

คะแนน 5 หมายถึง เฉยๆ

คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย

คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง

คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก

คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด

เพื่อคัดเลือกสูตรส่วนประกอบที่เหมาะสม โดยทดสอบกับกลุ่มผู้บริโภคจำนวนทั้งหมด 30 คน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดสอบ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ระดับความชอบทางรสชาติของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_0 : ระดับความชอบทางรสชาติของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางรสชาติของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางรสชาติของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$H_0 : \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$

$H_0 : \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$

$H_1 : \mu_{a1} \neq \mu_{a2} \neq \mu_{a3} \neq \mu_{a4} \neq \mu_{a5}$ อย่างน้อย 1 คู่

$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30}$ อย่างน้อย 1 คู่

เมื่อ μ_a หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางรสชาติของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ_b หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางรสชาติของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้วิเคราะห์ผลความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดสอบ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ Randomized Complete Block Design

ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางรสชาติของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 หากผลวิเคราะห์แสดงได้ว่า ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของกุนเชียงนั้น จึงวิเคราะห์สูตรส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ มาเปรียบเทียบกับระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของสูตรดังเดิมโดยใช้วิธี Paired T-Test เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้เข้าทดสอบเป็นกลุ่มเดียวกันทุกสูตร ส่วนผสมซึ่งการทดสอบความแตกต่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อหาความสัมพันธ์แต่หากส่วนผสมของวัตถุดิบหลักไม่มีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของกุนเชียง ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์สูตรส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ มาเปรียบเทียบกับระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของสูตรดังเดิมเนื่องจากค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางรสชาติของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 ไม่แตกต่างกัน

አጀትዬናሆኑን ስራዎች

- (7) እና በነፃጋር ቀዳማውን በኋላ ነው፡፡ ይህንን ጥሩ ከፍተኛ የሚከተሉ ቀን በኋላ መረጃ የለም፡፡
- (6) ተጨማሪ የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ በኋላ መረጃ የለም፡፡
- (5) የመሸጋፊነት በኋላ መረጃ ስት የትርጉሜ የሚያስፈልግ ይሠራ፡፡
- (4) በኋላ መረጃ የሚከተሉ ቀን የዚሁ ንብረቱ በኋላ መረጃ የለም፡፡
- (3) ሂሳብ ያለውን ቀን የሚከተሉ የሚመለከት የሚያስፈልግ ይሠራ፡፡
- (2) ተጨማሪ የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ በኋላ መረጃ የለም፡፡
- (1) የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ በኋላ መረጃ የለም፡፡

ክቡር ወቅታዊ

- (3) የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ በኋላ መረጃ የለም፡፡
 - (2) የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ በኋላ መረጃ የለም፡፡
 - (1) የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ በኋላ መረጃ የለም፡፡
የዚሁ ንብረቱ ፊርማ የሚከተሉ የሚመለከት የሚያስፈልግ ይሠራ፡፡
- የዚሁ ንብረቱ የሚከተሉ የሚመለከት የሚያስፈልግ ይሠራ፡፡

4.1.1 ሲነጻ ይደረግ የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ

4.1 ዘመንና የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ መረጃ እንደሚከተሉ ማስቀመጥ ነበር፡፡

የዚሁ ንብረቱ የሚከተሉ የሚመለከት የሚያስፈልግ ይሠራ፡፡

- (5) የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ መረጃ እንደሚከተሉ ማስቀመጥ ነበር፡፡

ዘመንና የሚከተሉ የዚሁ ንብረቱ

ዝመን 4

- (8) มีหลายแบบเกินไป หลากหลายยี่ห้อ หลากหลายสีสัน
- (9) รสชาติหวานมากไม่อร่อย
- (10) ไม่มีมาตรฐาน ออย. หลากหลายสีสัน
- (11) ยี่ห้อต่างกันมีรูปแบบต่างกัน
- (12) มีให้เลือกเยอะ ทั้งหมู ไก่ ปลา
- (13) ตามตลาดสด รสชาติไม่อร่อยเท่าในศูนย์ OTOP
- (14) ไม่มีมาตรฐาน ออย. ไม่บอกส่วนผสม
- (15) มีเยอะมาก มีหลายแบบ หลายชนิด

จากคำถามข้อที่ 2 คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์กุนเชียงที่ผู้บริโภคคาดหวัง ได้คำตอบดังต่อไปนี้

- (1) อาจจะมีรุนที่หันให้แล้ว หรือรุนที่มีขนาดพอดีคำ เป็นต้น และมีการแบ่งเกรดให้เป็นมาตรฐาน เช่นบางยี่ห้อจะมีเชือกสีต่างเพื่อแยกคุณภาพ ให้ทุกยี่ห้อใช้สีมาตรฐานเดียวกันหมด
- (2) มันหมูต้องไม่มากนัก ไม่มีกลิ่นหนีน มีความสดใหม่
- (3) มันน้อย หวานกำลังดี มีสีสันตามธรรมชาติ
- (4) ไม่อยากให้ใส่ มันหมูมาก ไม่อยากให้หวานมาก
- (5) ที่สำคัญอย่าใส่ดินประสิwa ไม่มีกลิ่น
- (6) ต้องการให้มันน้อยทอดแล้วแห้งพอตัว มีรสชาติกลมกล่อมไม่หวาน ขอบกุนเชียง ปลา และต้องการให้มีความหลากหลายของกุนเชียง นอกจากส่วนผสมที่มีอยู่ เท่านั้น กุนเชียงเนื้อลักษณะหั่นมาพอดีคำ ทอดสะเด็กไม่ต้องมาหั่นให้มีมันเหลือ
- (7) ถ้าเป็น กุนเชียง ต้อง ไม่มัน หวานไม่มาก เค็มพอตัว ไม่มีผงชูรส
- (8) หีบห่อที่บรรจุใส่ๆเห็นตัวสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่ก็เห็นจะทำกันแบบนั้นอยู่แล้ว
- (9) ความแห้งของกุนเชียงต้องพอตัว ไม่แห้งเกินไปหรือสดเกินไป แต่บางครั้งความอร่อย ก็ขึ้นกับความแห้งและสด(ก่อนนำไปปรุง)ตามประเภทของกุนเชียงด้วย

- (10) แห้งใหญ่ ไม่หวานมาก มันน้อย แห้งกำลังดี
- (11) หอมเครื่องเทศ มันน้อย รสมีเค็มมีหวาน ไม่มีกลิ่น
- (12) มีสมุนไพรผสมเข้าไปด้วย เพื่อจะได้ดีต่อสุขภาพ ไม่หวานหรือมันเกินไป
- (13) ไม่เค็มไม่หวานเกินไป เนื้อไม่แข็งหรือแห้งเกินไป มีส่วนผสมของสมุนไพร
- (14) ไม่อันตรายต่อสุขภาพ มีประโยชน์ต่อสุขภาพด้วยยิ่งดี
- (15) มีเครื่องเทศหรือสมุนไพรผสมด้วยจะได้หอมเวลาหด มันน้อยไม่หวานไม่เค็ม

เกินไป เนื้อแห้งพอตัว

จากคำถามข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์กุนเชียง ได้คำตอบดังต่อไปนี้

- (1) ยี่ห้อที่เคยกินแล้วอร่อย (ถ้าจะเปิดตัวยี่ห้อใหม่គ้ม្រោងให้ชิม) ถ้ายี่ห้อไม่เคยกินจะไม่กล้าซื้อเลย เพราะเคยซื้อกินไม่ได้เลย มีปริมาณให้เลือกหลากหลาย
- (2) มันหมูไม่มาก รสชาติกำลังดี ไม่หวานจนเกินไป ผ่านมาตรฐานรับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)
- (3) มันน้อย หวานกำลังดี ผ่านมาตรฐานรับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อย.)

(4) พิจารณาจากราคาในเกณฑ์ที่รับได้ ถ้าทางร้านมีตัวอย่างให้ชิม จะลองซิมก่อนตัดสินใจซื้อ

(5) แสดงวันผลิตและหมดอายุอย่างชัดเจน แสดงข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับจากส่วนประกอบ แสดงตราปรับลดความปลอดภัยในการบริโภค

(6) มีตราสินค้า ไม่ใส่วัตถุกันเสีย น้ำหนักตรงตามที่ระบุไว้ ราคาก็จะเหมาะสม ปิดผนึกมิดชิดและมีสีที่น่าซื้อ สามารถหาซื้อด้วยง่าย

(7) ความชอบในรสชาติ ห丫头กเช่น กุนเชียงปลา มันน้อยหวานน้อยมีประโยชน์ ราคาสถานที่สะดวกซื้อหรือไม่ ตั้งอยู่ในสถานที่เข้าถึงสะดวก ปลอดภัย มีที่จอดรถ ฉลาดและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ชัดเจน

(8) ความสะอาด รสชาติอร่อย ราคาก็จะเหมาะสม บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพที่ดี ปิดผนึกดี มีสีสันไม่ดูดฉาด มีวันผลิตและหมดอายุ มีศูนย์จัดจำหน่ายที่เหมาะสม

(9) คุณภาพดีมีประโยชน์ ราคามิ่งเพง รสชาติอร่อย ฉลาดสินค้าบวกครบถ้วน

(10) ซื้อยี่ห้อใหม่ๆ ครั้งแรกเสี่ยงดวง รสชาติมาอันดับแรกและคุณภาพ (เท่าที่ตนเองจะพิจารณาได้) ตามมาอันดับสองถ้ารสชาติไม่ประทับใจจะไม่พิจารณาซื้อยี่ห้อนั้นอีกเลย หรือถ้าลองแล้วพอกินได้ ก็จะจำไว้เป็น Second choice ส่วนมากจะซื้อแต่ยี่ห้อประจำที่เคยเลือกมาแล้ว.

(11) ราคามิ่งเพง ตราสินค้าต้องมี รสชาติดี มีที่จัดจำหน่ายเป็นที่ มีถุงบรรจุภัณฑ์ที่ปิดดีไม่ใช้ยางรัด

(12) รสชาติดี ไม่เค็ม ไม่หวาน ไม่มันเกิน ถ้ามีศูนย์จัดจำหน่ายที่ดีแบบมีห้องน้ำ ตกแต่งสวยงาม มีตักร้า รถเข็นให้แบบศูนย์ของฝาก มีหลายขนาดน้ำหนักเพื่อเปรียบเทียบราคากลางๆ ได้

(13) ราคามิ่งเพง มียี่ห้อกำกับ รสชาติไม่เค็ม ไม่มันมาก ถูกสุขอนามัย มีโฆษณาเกี่ยงดี

(14) ราคามิ่งเพง รสชาติอร่อย มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่ดี มีวางแผนตามร้านสรรพสินค้า

(15) มีขนาดต่อขั้นที่พอดี ราคาก็จะเหมาะสม รสชาติอร่อย

4.1.2 การวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้า

จากการสัมภาษณ์ลูกค้าทำให้ได้ความต้องการของลูกค้าหรือเสียงของลูกค้าที่ผ่านจากจัดเรียงแล้วทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์กุนเชียง

4.1.2.1 จัดหมวดหมู่ตามองค์ประกอบของลักษณะปัจจัยด้วยแผนผังกลุ่มเชื่อมโยง (Affinity Diagram) โดยนำเสียงเรียกร้องของลูกค้าหรือถ้อยคำของลูกค้า (Voice of Customer; VOC) เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กุนเชียง มาจัดเรียงถ้อยคำใหม่ และจำแนกหมวดหมู่ถ้อยคำที่สามารถบ่งบอกถึงคุณลักษณะที่มีต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียงเพื่อศึกษา ซึ่งสามารถจัดหมวดหมู่ของถ้อยคำได้ตามภาพที่ 4.1 - 4.6

คุณลักษณะของกุนเชียง			
สีสันธรรมชาติ สวยงาม ไม่แต่งสี	รสชาติดี รสชาติอร่อย กลมกล่อม	ไม่เค็มเกินไป	ไม่เผ็ดเกินไป เนื้อไม่แข็ง แห้งเกินไป
ขนาดพอดี ไม่เล็กเกินไป ไม่ใหญ่เกินไป	มีให้เลือกหลาย ปริมาณต่อ 1 หน่วย (ถุง)	มีกลิ่นธรรมชาติ ไม่มีกลิ่นหืน กลิ่นหอม หอมเครื่องเทศ ไม่แต่งกลิ่น	มีสมุนไพร
ไม่มีวัตถุกันเสีย	ไขมันต่ำ	แคลอรี่ต่ำ	ไม่มีผงชูรส
คอลเลสเตอรอลต่ำ	สุดใหม่	ไม่มันเกินไป	ไม่หวานเกินไป
รับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อย.)	รับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)		
รับรองความปลอดภัยในการบริโภค			

ภาพที่ 4.1 แผนผังเชื่อมโยงคุณลักษณะของกุนเชียง (ก่อนจัดเรียง)

คุณลักษณะของกุนเชียง	
คุณลักษณะทางประสาทสัมผัส	มีประโยชน์และไม่ทำลายสุขภาพ
สีสันธรรมชาติ	ไม่แต่งสี
สวยงาม	ไม่แต่งกลิ่น
สดใหม่	ไม่มีวัตถุกันเสีย
รสชาติดี	ไขมันต่ำ
รสชาติอร่อย	แคลอรีต่ำ
กลมกล่อม	คอลเลสเตอรอลต่ำ
ไม่เค็มเกินไป	มีสมุนไพร
ไม่แข็งเกินไป	ได้รับมาตรฐานรับรองคุณภาพ
เนื้อไม่แข็ง	รับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)
ไม่แห้งเกินไป	รับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อย.)
มีกลิ่นธรรมชาติ	รับรองความปลอดภัยในการบริโภค
ไม่มีกลิ่นหืน	
กลิ่นหอม	
หอมเครื่องเทศ	ปริมาณ
ไม่มันเกินไป	มีให้เลือกหลายปริมาณต่อ 1 หน่วย(ถุง)
ขนาดพอดี	
ไม่เล็กเกินไป	
ไม่ใหญ่เกินไป	
ไม่หวานเกินไป	

ภาพที่ 4.2 แผนผังเชื่อมโยงคุณลักษณะของกุนเชียง (หลังจัดเรียงใหม่)

บรรจุภณฑ์			
แสดงข้อมูล โภชนาการ	พกพาสะดวก	แสดงวันผลิตและ หมดอายุอย่างชัดเจน	ปิดผนึกสมบูรณ์ มิดชิด บรรจุภัณฑ์ไม่ใช้ยาง รัด
แสดงข้อมูลประโยชน์ ที่ได้รับจาก ส่วนประกอบ	มีสีสันไม่ดูดดด	น้ำหนักตรงตามที่ระบุ ไว้	เห็นตัวสินค้า
แสดงข้อมูล ส่วนประกอบของ ผลิตภัณฑ์	ระบุราคาที่ชัดเจน	มีตราสินค้าอย่าง ชัดเจน แสดงตรา	แสดงตราสรับรองความ ปลอดภัยในการ บริโภค
	บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพ ที่ดี	ฉลากสินค้าบอก ครบถ้วน	

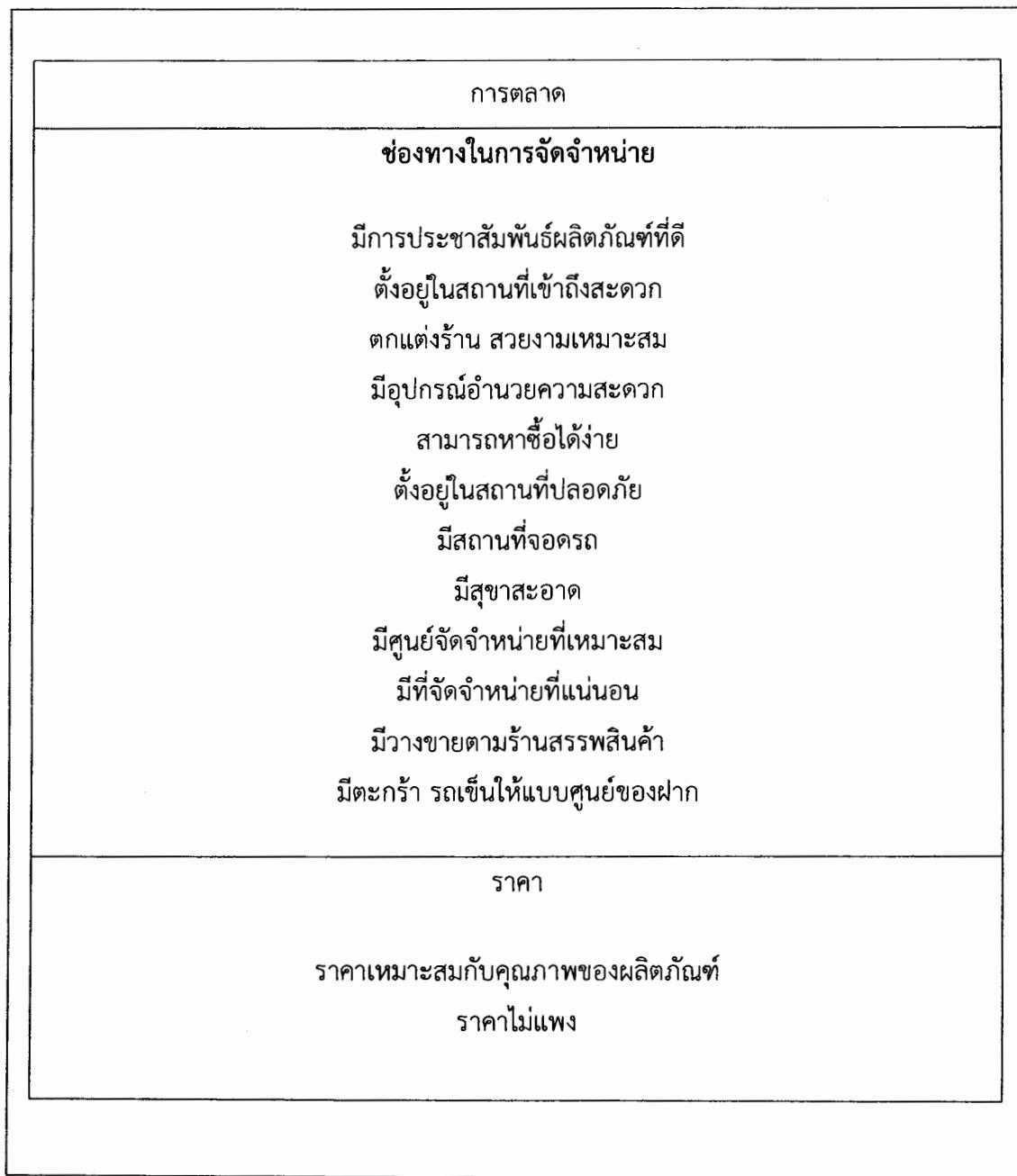
ภาพที่ 4.3 แผนผังเชื่อมโยงบรรจุภัณฑ์ (ก่อนจัดเรียง)

บรรจุภัณฑ์	
<p>ฉลากและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์</p> <p>แสดงวันผลิตและหมดอายุอย่างชัดเจน</p> <p>แสดงตราปรองความปลอดภัยในการบริโภค</p> <p>แสดงข้อมูลโภชนาการ</p> <p>แสดงข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับจากส่วนประกอบ</p> <p>แสดงข้อมูลส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์</p> <p>ฉลากสินค้าบอกรับถ้วน</p> <p>น้ำหนักตั้งตามที่ระบุไว้</p> <p>มีตราสินค้าอย่างชัดเจน</p> <p>แสดงตราสินค้า</p> <p>ระบุราคาที่ชัดเจน</p>	<p>บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพที่ดี</p> <p>บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพ</p> <p>พกพาสะดวก</p> <p>มีสีสันไม่ซูดฉาด</p> <p>เห็นตัวสินค้า</p> <p>ปิดผนึกสมบูรณ์ มิดชิด</p> <p>บรรจุภัณฑ์ไม่ใช้ยางรัด</p>

ภาพที่ 4.4 แผนผังเชื่อมโยงบรรจุภัณฑ์ (หลังจัดเรียงใหม่)

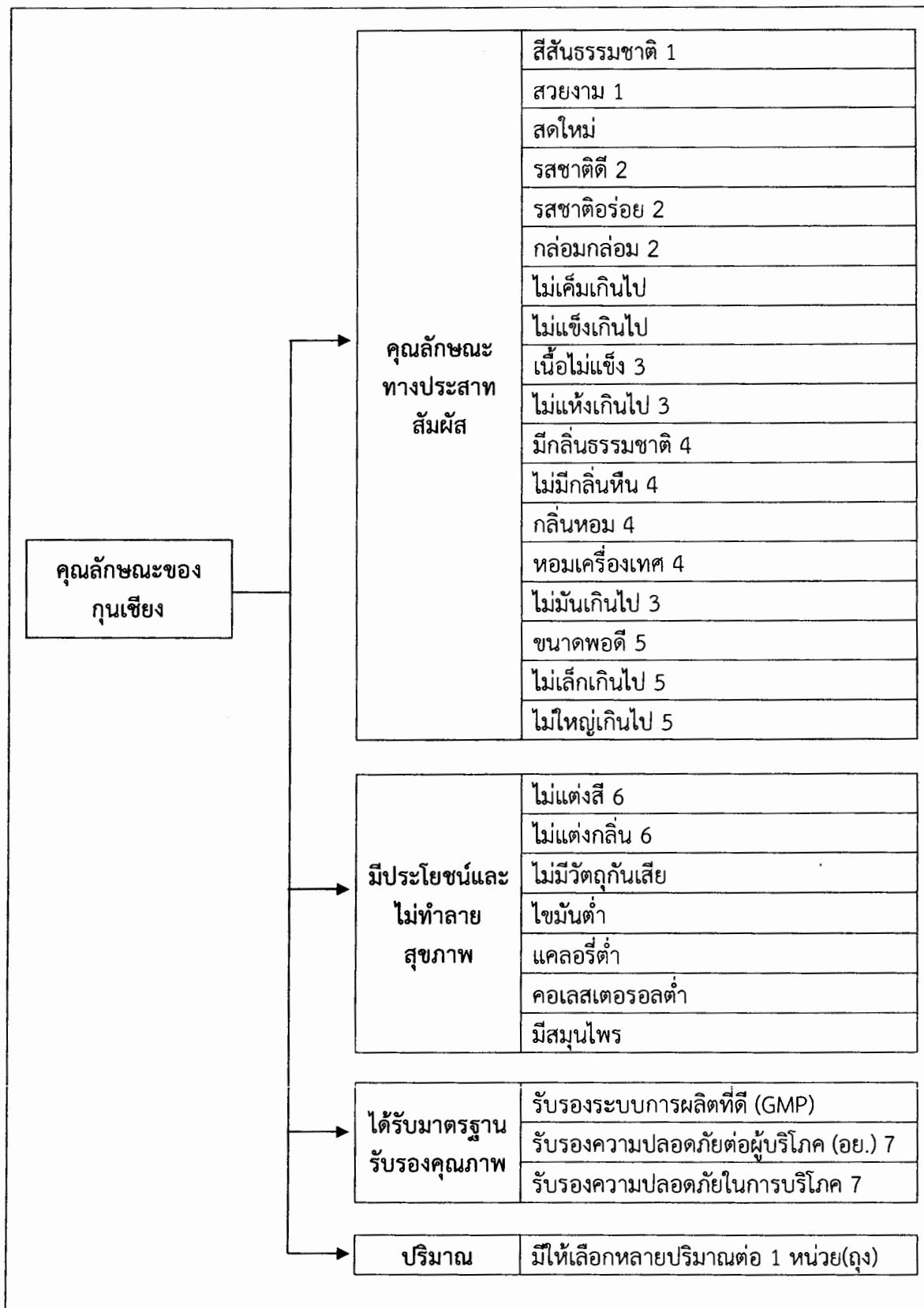
การตลาด			
ราคาย่อมเยาสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ราคาไม่แพง	มีการประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์ที่ดี	ตั้งอยู่ในสถานที่เข้าถึง สะดวก	ตกแต่งร้าน สวยงาม เหมาะสม
มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สะดวก	สามารถหาซื้อได้ง่าย	ตั้งอยู่ในสถานที่ ปลอดภัย	มีสถานที่จอดรถ
มีสุขาสะอาด	มีศูนย์จัดจำหน่ายที่ เหมาะสม	มีที่จัดจำหน่ายเป็นที่	มีวางขายตามร้าน สรรพสินค้า
มีตະกร້າ ຮັດເຂັ້ນໃຫ້ແບບศູນຍໍຂອງຝາກ			

ภาพที่ 4.5 แผนผังเชื่อมโยงการตลาด (ก่อนจัดเรียง)

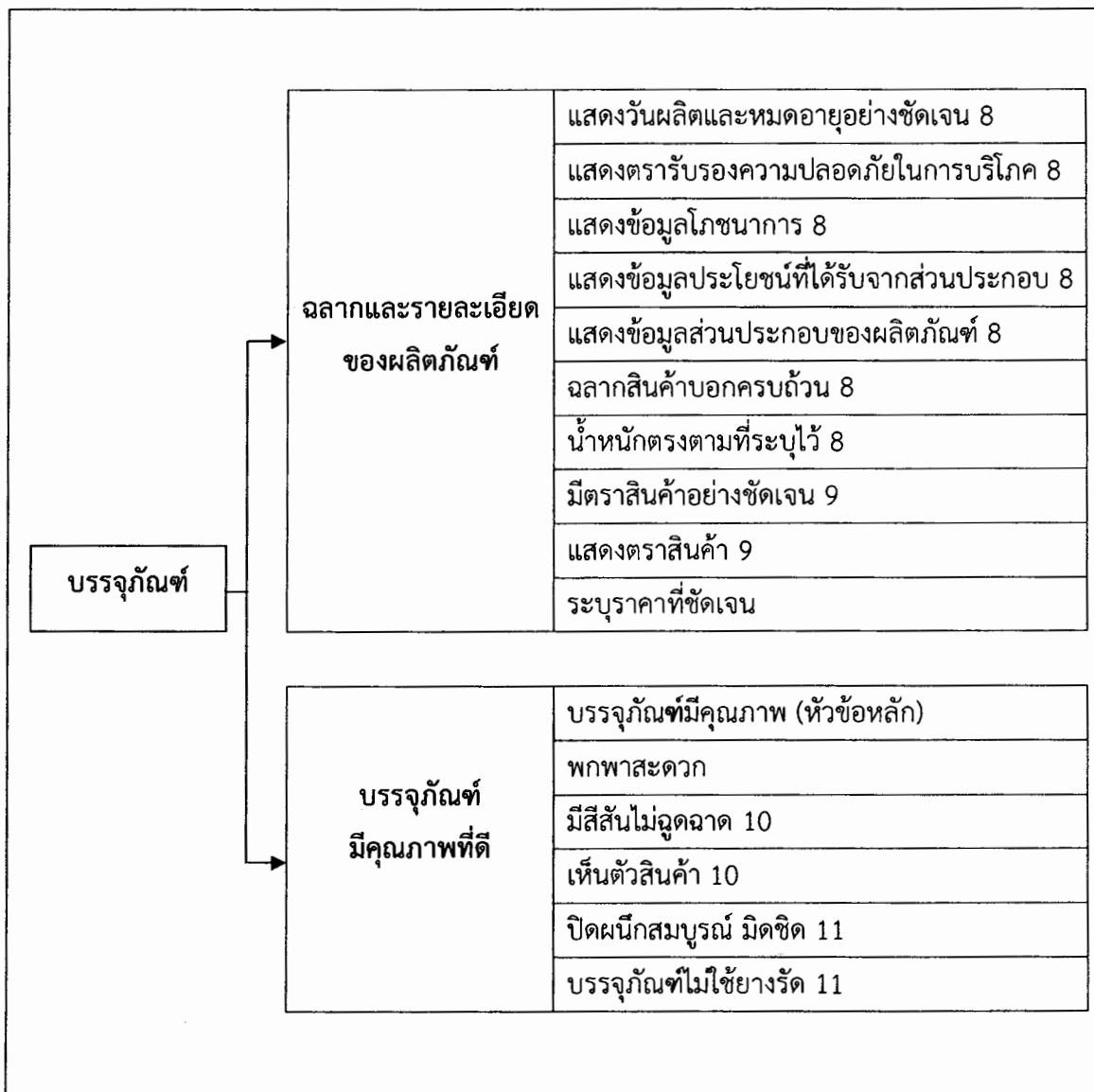

ภาพที่ 4.6 แผนผังเชื่อมโยงการตลาด (หลังจัดเรียงใหม่)

4.1.2.2 รวมคุณลักษณะข้าช้อนโดยใช้แผนภูมิต้นไม้ (Tree Diagram) หลังจากจัดหมวดหมู่ตามลักษณะปัจจัยด้วยแผนผังกลุ่มเชื่อมโยงแล้วจะได้กลุ่มข้อมูลที่ยังมีลักษณะที่ยังข้าช้อนกันอยู่เพื่อให้ลักษณะปัจจัยที่คล้ายหรือข้าช้อนเข้าด้วยกันทำให้เกิดความสมบูรณ์ของข้อมูลมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถจัดการคำที่ข้าช้อนได้ จากการพิจารณาพบว่ามีคุณลักษณะความต้องการของลูกค้าที่ข้าช้อนกันหลายข้อจึงได้ใช้ตัวเลขเป็นเครื่องหมายที่บ่งบอกถึงคุณลักษณะความต้องการของลูกค้าที่ข้าช้อนกันเป็นคู่ๆหรือเป็นกลุ่ม เช่น 1 กับ 1, 12 กับ 12 เป็นต้น ตามภาพที่ 4.7 และ 4.8

ภาพที่ 4.7 แผนภูมิต้นไม้คุณลักษณะของกุนเชียง

ภาพที่ 4.8 แผนภูมิต้นไม้บรรจุภัณฑ์

4.1.3 ออกแบบแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความต้องการของลูกค้าและประเมินความพึงพอใจของผลิตภัณฑ์อ้างอิง

หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ลูกค้าที่เป็นหมวดหมู่และไม่ซ้ำกันแล้ว จึงนำความต้องการดังกล่าวมาจัดทำแบบสอบถาม เพื่อสำรวจคะแนนความสำคัญและผลต่อความพึงพอใจในแต่ละปัจจัยความต้องการเหล่านี้ ว่ามีผลต่อความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ซึ่งตัวอย่างแบบสอบถามดังในภาคผนวก ๑ โดยในแบบสอบถามได้กำหนดระดับคะแนนไว้ทั้งหมด ๕ ระดับ คะแนน โดยในแต่ละระดับคะแนนจะเป็นตัวแสดงความสำคัญของคุณลักษณะปัจจัยและผลกระทบต่อความพึงพอใจอันนำไปสู่การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ได้ โดยกำหนดความสำคัญของระดับคะแนนดังนี้

5 หมายถึง สำคัญมากที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง สำคัญมากและมีผลต่อความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง สำคัญปานกลางและมีผลต่อความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง สำคัญน้อยและมีผลต่อความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจน้อยที่สุด

การหาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถาม เมื่อทำการสำรวจลูกค้าในพื้นที่เขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 100 ชุด ในเบื้องต้นได้ทำการกำหนดกลุ่มของลูกค้าที่เป็น เป้าหมายโดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มไม่จำกัดเพศ อายุ อาชีพ จากการตรวจสอบแบบสอบถามจาก จำนวนที่แจก 100 ชุด

ข้อมูลที่ได้ถูกรวบรวมและแสดงรายละเอียดในภาคผนวก ค ไว้ สามารถหาค่าเฉลี่ยทาง คณิตศาสตร์ของระดับคะแนนได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.1 โดย A หมายถึง ความพึงพอใจของลูกค้าที่มี ต่อผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา และ B คือความต้องการของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์กุญแจยิง สามารถหา ค่าเฉลี่ยคะแนนความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพล และผลต่อความพึงพอใจในการซื้อผลิตภัณฑ์ ของลูกค้าจากแบบสอบถาม โดยค่าเฉลี่ยระดับคะแนนความสำคัญของปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพล หรือมี ผลต่อความพึงพอใจในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ของลูกค้า ได้คำนวณจากสูตรค่าเฉลี่ยเรขาคณิต (Geometric Mean) เนื่องจากข้อมูลของแบบสอบถามเป็นการให้ระดับคะแนนจากข้อมูลที่ได้รับ ใน การสรุปข้อมูลประเภทนี้ซึ่งเป็นข้อมูลแบบจิตวิสัย วิธีที่ให้ค่าเฉลี่ยน่าเชื่อถือที่สุด คือการให้ค่าเฉลี่ยเชิง เเรขาคณิต (Voice. 1996: อ้างอิงใน อภิชาต, 2541) โดยกำหนดให้

$$\begin{aligned}
 X &= \text{ค่าของข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม} \\
 1,2,3,\dots,N &= \text{จำนวนข้อมูล} \\
 G.M &= \sqrt[N]{X_1 X_2 X_3 \dots X_N} \quad (4.1)
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ของระดับความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และระดับความต้องการของลูกค้า

		คุณลักษณะความต้องการ	A	B
คุณลักษณะของน้ำดื่ม	ทางประสาทสัมผัส	มีสีสันตามธรรมชาติ	3.93	3.89
		ไม่มีกลิ่นเหม็น	3.90	4.07
		มีความสดใหม่	3.94	3.75
		ขนาดพอดี	3.74	3.89
		ไม่มันเกินไป	3.70	3.78
		ไม่แข็งเกินไป	3.84	3.84
		ไม่เค็มเกินไป	3.63	3.83
		รสชาติอร่อย	3.70	4.09
	ปริมาณ	มีปริมาณให้เลือกหลากหลาย	3.84	3.85
	ประโยชน์ต่อสุขภาพ	มีส่วนของสมุนไพร	3.72	3.51
		ไม่มีผงชูรส	3.63	3.58
		ไม่มีสารแต่งสีและกลิ่น	3.68	3.59
		ไม่ใส่วัตถุกันเสีย	3.75	3.60
		คอลเลสเตอรอลต่ำ	3.75	3.60
		แคลอรี่ต่ำ	3.77	3.68
	ได้รับมาตรฐาน รับรองคุณภาพ	ผ่านมาตรฐานรับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อ.ย.)	3.68	4.04
		ผ่านมาตรฐานรับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)	3.88	4.05

หมายเหตุ: A หมายถึง ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา

B หมายถึง ความต้องการของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ของระดับความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และระดับความต้องการของลูกค้า(ต่อ)

		คุณลักษณะความต้องการ	A	B	
บรรจุภัณฑ์	ฉลากและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์	แสดงข้อมูลโภชนาการ	3.80	3.86	
		แสดงข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับจากส่วนประกอบ	3.81	3.94	
		แสดงข้อมูลส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์	3.65	3.72	
		แสดงตราปรับองความปลอดภัยในการบริโภค	3.60	3.88	
		มีตราสินค้าอย่างชัดเจน	3.75	3.88	
		แสดงวันผลิตและหมดอายุอย่างชัดเจน	3.67	4.00	
		นำหนักตรงตามที่ระบุไว้	3.65	3.77	
		ระบุราคาที่ชัดเจน	3.78	3.93	
การตลาด	บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพที่ดี	ปิดผนึกสมบูรณ์ มิดชิด	3.54	3.80	
		พกพาสะดวก	3.67	3.77	
		มีสีสันไม่ดูดฉาด	3.54	3.81	
	ช่องทางในการจัดจำหน่าย	ราคา	3.79	3.99	
		มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่ดี	3.68	3.88	
		สามารถหาซื้อได้ง่าย	3.65	3.84	
		ตั้งอยู่ในสถานที่เข้าถึงสะดวก	3.68	3.85	
		ตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย	3.64	3.99	
		ตกแต่งร้าน สวยางามเหมาะสม	3.54	3.67	
		มีสถานที่จอดรถ	3.62	3.74	
		มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ตະกร้ารถเข็น	3.35	3.85	
		มีสุขา衛สะอาด	3.63	3.86	
		ค่าเฉลี่ยรวม	3.71	3.83	

หมายเหตุ: A หมายถึง ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา

B หมายถึง ความต้องการของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

เนื่องจากข้อมูลมีจำนวนมากจึงจัดลำดับค่าเฉลี่ยความต้องการที่มากสุด 20 อันดับแรกจากความต้องการของลูกค้า (B) มาสร้างบ้านแห่งคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงต่อความต้องการให้มากที่สุดซึ่งจะได้ตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ 20 อันดับแรก

		คุณลักษณะความต้องการ	A	B
คุณลักษณะของผู้เช่า	ทางประสาทสัมผัส	มีสีสันตามธรรมชาติ	3.93	3.89
		ไม่มีกลิ่นหืน	3.90	4.07
		ขนาดพอดี	3.74	3.89
		รashaติอร่อย	3.70	4.09
	ปริมาณ	มีปริมาณให้เลือกหลากหลาย	3.84	3.85
	ประโยชน์ต่อสุขภาพ ได้รับมาตรฐาน รับรองคุณภาพ	มีส่วนของสมุนไพร	3.72	3.51
		ผ่านมาตรฐานรับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อ.ย.)	3.68	4.04
		ผ่านมาตรฐานรับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)	3.88	4.05
	ฉลากและ รายละเอียดของ ผลิตภัณฑ์	แสดงข้อมูลโภชนาการ	3.80	3.86
		แสดงข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับจากส่วนประกอบ	3.81	3.94
		แสดงตรารับรองความปลอดภัยในการบริโภค	3.60	3.88
		มีตราสินค้าอย่างชัดเจน	3.75	3.88
		แสดงวันผลิตและหมดอายุอย่างชัดเจน	3.67	4.00
		ระบุราคาที่ชัดเจน	3.78	3.93
การตลาด	ราคา	ราคามาเหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์	3.79	3.99
		มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่ดี	3.68	3.88
	ช่องทางในการจัด จำหน่าย	ตั้งอยู่ในสถานที่เข้าถึงสะดวก	3.68	3.85
		ตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย	3.64	3.99
		มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ตະกร້າ รถเข็น	3.35	3.85
		มีสุขาสะอาด	3.63	3.86
		ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	3.91

หมายเหตุ: A หมายถึง ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา

B หมายถึง ความต้องการของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

4.1.4 ออกแบบบ้านแห่งคุณภาพ (House of Quality)

นำผลการสำรวจความต้องการของลูกค้า (Customer Requirements) และระดับความสำคัญของความต้องการแต่ละประเด็น (Importance Rating; IMP) โดยค่า IMP จะได้จากค่าเฉลี่ยของกลุ่มข้อมูลจะต้องทำการหาค่าเฉลี่ยเรขาคณิต (Geometric Mean) ซึ่งคำนวณจากการที่ 3.1 มาทำการพิจารณาโดยแปลงเป็นข้อกำหนดทางเทคนิคต่างๆ (Technical Requirements) ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ ทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของลูกค้า กับข้อกำหนดทางเทคนิคโดยนำมาเขียนอยู่ในรูปของเมตริกซ์ความสัมพันธ์ (Relationships) และใช้สัญลักษณ์แสดงระดับความสัมพันธ์ตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 สัญลักษณ์แสดงระดับความสัมพันธ์

ระดับคะแนน	สัญลักษณ์	ความหมาย
0		ไม่มีความสัมพันธ์
1	1	มีความสัมพันธ์น้อย
3	3	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
9	9	มีความสัมพันธ์มาก

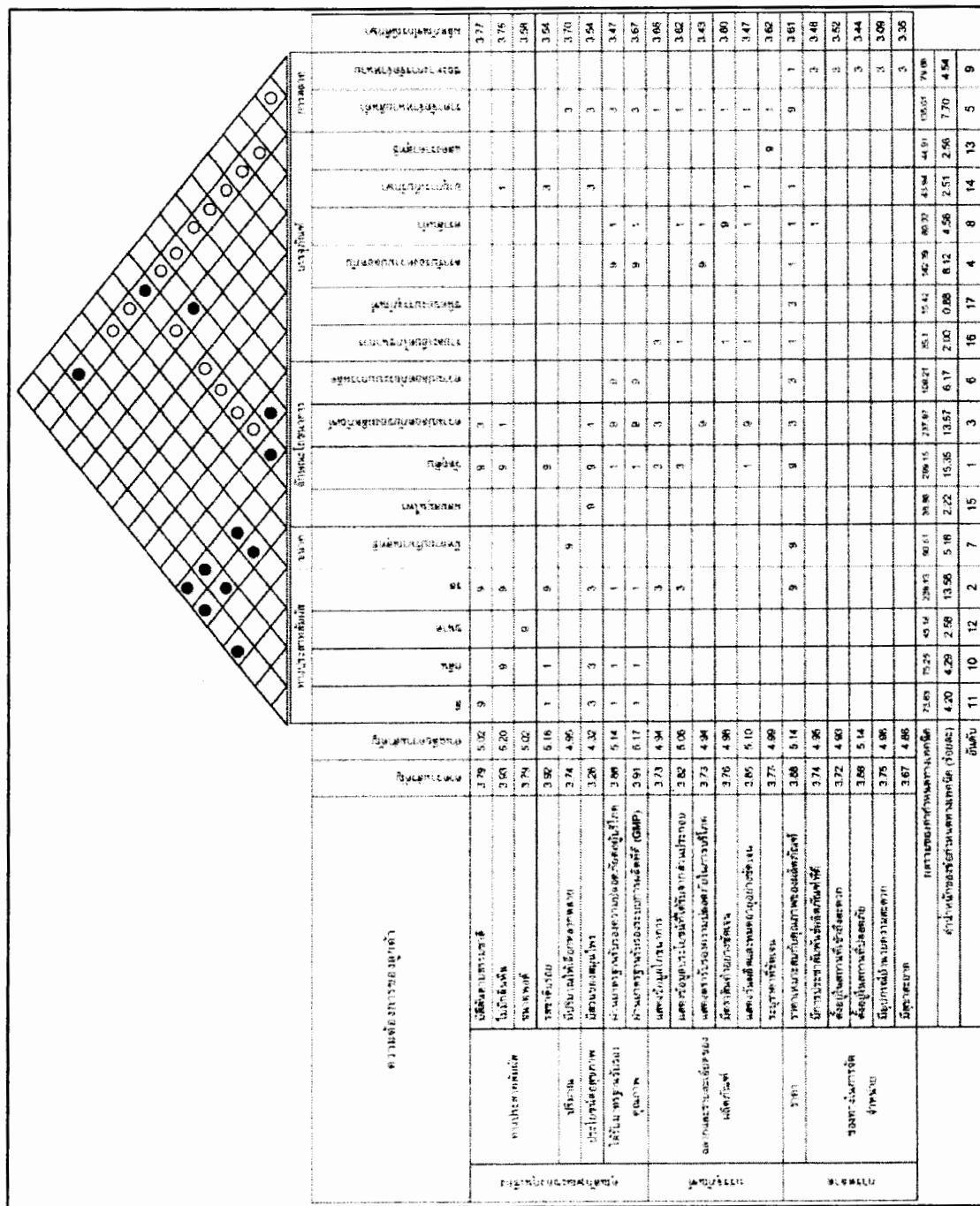
คะแนนความสัมพันธ์ตั้งกล่าวจะเป็นตัวบวกค่าน้ำหนักความสำคัญของข้อกำหนดทางเทคนิคแต่ละข้อ (Absolute Technical Requirement Importance: AI) ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้เป็นอย่างดี สำหรับการคำนวณนั้น ใช้สมการ 3.2

จากนั้นนำมาหาค่าน้ำหนักความสำคัญโดยเปรียบเทียบ (% Relative) ซึ่งคำนวณจากสมการ 3.3

สำหรับด้านบนของ HOQ ที่เรียกว่า Technical Correlation นั้นเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อกำหนดทางเทคนิคต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือลบอย่างไร โดยมีสัญลักษณ์ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สัญลักษณ์แสดงถึงความสัมพันธ์

สัญลักษณ์	ความหมาย
◆	มีความสัมพันธ์ทางลบมาก
◇	มีความสัมพันธ์ทางลบ
	ไม่มีความสัมพันธ์
○	มีความสัมพันธ์ทางบวก
●	มีความสัมพันธ์ทางบวกมาก

ภาพที่ 4.9 บ้านแห่งคุณภาพของกุนเชียง

จากราฟที่ 4.9 ผลจากการวิเคราะห์ในส่วนของบ้านแห่งคุณภาพของกุนเชียง สามารถสรุปความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าที่มีต่อกุนเชียง ซึ่งระดับความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อแต่ละปัจจัยสามารถได้จากค่าน้ำหนักของข้อกำหนดทางเทคนิค (ร้อยละ) ซึ่งมีค่าแตกต่างกันพอสมควร ซึ่งสามารถจัดอันดับ 5 อันดับแรกได้คือ 1) วัตถุดิน ที่ค่าคะแนนร้อยละ 15.35 2) รส ที่ค่าคะแนนร้อยละ 13.58 3) ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ที่มีค่าคะแนนร้อยละ 13.57 4) ตรา註冊 ความปลอดภัย ที่ค่าคะแนนร้อยละ 8.12 และ 5) ราคาราจดจำหน่ายสินค้า ที่ค่าคะแนนร้อยละ 7.70 ซึ่งเมื่อพิจารณาค่า

น้ำหนักของข้อกำหนดทางเทคนิค (ร้อยละ) แล้วพบว่าวัตถุดิบและรส มีค่าคะแนนที่มากกว่าปัจจัยอื่น ซึ่งในปัจจัยทั้งสองอย่างนี้สามารถควบคุมและปรับเปลี่ยนตามอัตราส่วนของส่วนผสมได้ ผู้วิจัยจึงนำปัจจัยในเรื่องวัตถุดิบและรส มาทดสอบหาส่วนผสมที่เหมาะสมซึ่งวัตถุดิบหลักประกอบไปด้วย เนื้อหมู มันหมู น้ำตาล เกลือ พริกไทย ซีอิ๊วขาว ซึ่งจะมีผลต่อคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์กุนเชียงที่ลูกค้าต้องการและส่งผลต่อเนื่องเกี่ยวกับราคاجัดจำหน่ายสินค้าด้วย โดยวัตถุดิบหลักที่สำคัญทั้งหมดนี้จะนำไปปรับปรุงผลิตภัณฑ์โดยใช้เทคนิคการออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบอีกทรีมเวอร์ทิส ในขั้นตอนต่อไป

4.2 ผลการประยุกต์ใช้การออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของผลิตภัณฑ์กุนเชียง

4.2.1 ผลการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของเนื้อสัมผัส โดยออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบอีกทรีมเวอร์ทิส ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม Minitab R.16 สำหรับการออกแบบการทดลอง

จากการศึกษาข้อมูลส่วนผสมของโดยผลิตภัณฑ์ตัวอย่างทางผู้วิจัยใช้กุนเชียงในที่ผลิตในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) 5 ดาว เป็นผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา เมื่อพิจารณาส่วนผสมของผลิตภัณฑ์กุนเชียงกรณีศึกษาแล้วทางผู้วิจัยเลือกที่จะออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสม โดยออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบอีกทรีมเวอร์ทิส เฉพาะในส่วนของประสาทสัมผัส ไม่เกี่ยวกับสชาติในขั้นเบื้องต้นโดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม Minitab R.16 สำหรับการออกแบบการทดลอง ซึ่งจะได้ส่วนผสมที่ได้ออกมาดังตารางที่ 4.5 โดยตั้งเงื่อนไขว่า เนื้อหมูมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 50 (ไม่รวมเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 90 (ไม่รวมเครื่องปรุง) ในส่วนของมันหมูมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 10 (ไม่รวมเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 50 (ไม่รวมเครื่องปรุง)

ตารางที่ 4.5 ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักที่ออกแบบด้วยทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบอีกทรีมเวอร์ทิส

สูตร	ส่วนผสม		อัตราส่วน(ร้อยละ)	
	เนื้อหมู	มันหมู		
1	90	10		
2	80	20		
3	70	30		
4	60	40		
5	50	50		

หมายเหตุ: สูตรที่ 1 คือ สูตรดั้งเดิม

โดยในการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสในส่วนของการจัดลำดับการทดสอบนั้น ทางผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มลำดับของสูตรส่วนผสมด้วยโปรแกรม Microsoft Office Excel 2007 โดยมี วิธีการสุ่มตัวเลขด้วยสูตร =RAND() และเรียงลำดับจากน้อยที่สุดไปมากที่สุด ทำให้ได้ตารางการสุ่ม จัดลำดับการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส อธิบายได้ดังนี้

- ลำดับ หมายถึง ลำดับของผู้เข้าทดสอบ มี 1-30 คน
- ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งการจัดวางของสูตรส่วนผสมของกุนเชียง มี 1-5 ช่องตำแหน่ง การวางสูตรส่วนผสมตามหมายเลขด้านในตาราง ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การสุ่มจัดลำดับการทดสอบความชอบทางประสานสัมผัส

ลำดับ \ ตำแหน่ง	1	2	3	4	5
1	2	5	4	3	1
2	2	3	1	4	5
3	2	4	5	3	1
4	2	4	5	3	1
5	5	2	4	3	1
6	5	4	2	3	1
7	3	4	2	5	1
8	3	5	4	1	2
9	2	1	3	4	5
10	1	5	4	2	3
11	1	2	4	3	5
12	2	4	5	3	1
13	1	3	5	2	4
14	4	2	1	5	3
15	1	4	5	2	3
16	1	4	5	2	3
17	4	1	3	2	5
18	3	2	1	5	4
19	4	2	3	1	5
20	4	3	1	5	2
21	2	4	3	1	5
22	3	5	1	4	2
23	2	5	3	4	1
24	1	4	5	2	3
25	5	2	1	4	3
26	4	2	5	1	3
27	5	4	2	3	1
28	3	1	2	4	5
29	5	2	4	1	3
30	5	3	1	2	4

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบความชอบทางประสบสัมผัส ด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test โดยจะใช้วิธีสเกลความชอบ มีระดับคะแนน คือ

คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก

คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย

คะแนน 5 หมายถึง เฉยๆ

คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย

คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง

คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก

คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด

เพื่อคัดเลือกสูตรส่วนประกอบที่เหมาะสม โดยทดสอบกับกลุ่มผู้บริโภคจำนวนห้าหมื่น 30 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่ได้รับการฝึกหรืออบรมให้เข้าใจในเรื่องความชอบทางประสบสัมผัสและความชอบของรضاติเพื่อให้ได้ผลที่ตรงตามจริง จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดสอบ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสบสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสบสัมผัสของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสบสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสบสัมผัสของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$$

$$H_0 : \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$$

$$H_1 : \mu_{a1} \neq \mu_{a2} \neq \mu_{a3} \neq \mu_{a4} \neq \mu_{a5} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

$$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

เมื่อ μ_a หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสบสัมผัสของผู้ทดสอบกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ_b หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสบสัมผัสของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้วิเคราะห์ผลความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ Randomized Complete Block Design

ในการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test นี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วนที่ทดสอบ คือ

- 4.2.2.1 การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปราศจากกุนเชียง
 - 4.2.2.2 การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านรสชาติของกุนเชียง
 - 4.2.2.3 การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง
 - 4.2.2.4 การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง
- ซึ่งผลการทดสอบทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสดังต่อไปนี้
- 4.2.2.1 ผลการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปราศจากกุนเชียง มีระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบความชอบทางประสาทล้มผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียง

ลำดับ \ สูตรที่	1	2	3	4	5
1	3	5	9	6	6
2	4	4	8	5	5
3	3	4	7	5	5
4	4	4	7	4	4
5	4	4	8	5	4
6	3	4	9	6	5
7	3	4	8	4	3
8	2	5	8	5	5
9	5	5	7	5	5
10	5	6	6	6	6
11	3	6	7	5	5
12	4	5	6	5	5
13	4	6	6	5	5
14	3	6	7	5	5
15	5	5	6	4	4
16	4	5	6	5	4
17	4	5	7	5	5
18	3	4	5	4	4
19	2	5	9	5	4
20	4	5	8	5	5
21	5	5	7	5	5
22	3	5	6	5	5
23	5	6	6	5	5
24	4	8	8	4	4
25	4	7	7	5	5
26	3	5	5	4	3
27	4	5	8	5	5
28	3	5	7	5	5
29	3	4	5	4	3
30	3	7	7	5	5
เฉลี่ย	3.63	5.13	7.00	4.87	4.63

จากนั้นนำระดับคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_0 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$$

$$H_0 : \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$$

$$H_1 : \mu_{a1} \neq \mu_{a2} \neq \mu_{a3} \neq \mu_{a4} \neq \mu_{a5} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

$$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

เมื่อ μ_a หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ_b หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้วิเคราะห์ผลความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน สมการความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\text{ความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏ} = 0.80A - 18.80B + 53.30AB \quad (4.4)$$

จากสมการที่ 4.4 โดย A หมายถึง เนื้อหมู และ B หมายถึง มันหมู ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเนื้อหมูมีผลความชอบทางประสาทสัมผัสในด้านลักษณะที่ปรากฏในทางบวกซึ่งสวนทางกับมันหมูที่มีผลในเชิงลบ และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ Randomized Complete Block Design ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัส
ด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียง

Source	DF	Sum of Square	Mean Square	F	P-Value
สูตร	4	180.707	45.1767	67.11	0.000
คน	29	36.773	1.2680	1.88	0.010
Error	116	78.093	0.6732		
Total	149	295.573			
$S = 0.8805 \quad R-Sq = 73.58\% \quad R-Sq(adj) = 66.06\%$					

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี Randomized Complete Block Design ได้ค่า P-Value ในส่วนของสูตรส่วนผสมน้อยกว่า 0.001 และ ในส่วนของผู้เข้าทดสอบเป็น 0.010 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

μ₄ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสานสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

μ₅ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสานสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากค่าสัมประสิทธิ์แสดงการตัดสินใจ (R-Sq) มีค่าที่ 73.58% และค่าสัมประสิทธิ์แสดงการตัดสินใจที่ปรับปรุงให้เหมาะสม (R-Sq (adj)) ที่ 66.06% แต่ด้วยเป็นพฤติกรรมความชอบของมนุษย์ซึ่งคาดเดายาก จึงทำให้ไม่เหมาะสมที่นำค่า R-Sq และ R-Sq (adj) มาเป็นตัวแปรในการวิเคราะห์ได้ ดังนั้นในส่วนของค่าสัมประสิทธิ์แสดงการตัดสินใจ (R-Sq) และ ค่าสัมประสิทธิ์แสดงการตัดสินใจที่ปรับปรุงให้เหมาะสม (R-Sq (adj)) ผู้วิจัยจึงไม่นำมาวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

จึงสรุปได้ว่า ส่วนผสมของวัตถุดูบหลักมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัส ด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียง และผู้เข้าทดสอบมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียง เมื่อวิเคราะห์สูตรส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ (สูตรที่ 3) มาเปรียบเทียบกับระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรดั้งเดิม (สูตรที่ 1) โดยใช้วิธี Paired T-Test เพื่อหาความสัมพันธ์

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

เมื่อ μ_{a_2} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรที่ 3 (สูตรที่ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนมากที่สุด)

และ μ_{a_1} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรที่ 1 (สูตรดังเดิม)

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a_2} \leq \mu_{a_1}$$

$$H_1 : \mu_{a_2} > \mu_{a_1}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ซึ่งผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรที่มากที่สุด (สูตรที่ 3) กับระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรดังเดิม (สูตรที่ 1) ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดังเดิม

	N	Mean	Standard Deviation	SE Mean
สูตรที่ 3	30	7.000	1.145	0.209
สูตรที่ 1	30	3.633	0.850	0.155
Difference	30	3.367	1.586	0.290
95% lower bound for mean difference: 2.875				
T-Test of mean difference = 0 (vs > 0): T-Value = 11.63 P-Value = 0.000				

จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดังเดิม มีค่า P-Value < 0.001 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรที่ 3 มากกว่าระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของสูตรที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าระดับคะแนนของสูตรส่วนผสมที่ปรับปรุงใหม่ (สูตรที่ 3) มีระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏมากกว่าสูตรดังเดิม (สูตรที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร��ชาติ ของกุนเชียง มีระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร��ชาติของกุนเชียง

ลำดับ สูตรที่	1	2	3	4	5
1	8	8	8	8	8
2	6	6	6	6	6
3	5	5	5	6	6
4	7	7	6	5	7
5	6	7	7	5	5
6	5	7	7	6	6
7	5	6	6	5	5
8	6	7	8	6	6
9	7	7	8	8	8
10	8	6	6	7	8
11	7	7	7	7	7
12	7	6	6	8	8
13	9	8	8	8	9
14	8	7	7	8	7
15	7	6	8	7	7
16	6	5	6	5	6
17	5	6	5	6	5
18	8	7	8	7	8
19	6	7	8	8	7
20	8	8	6	7	7
21	6	7	8	8	6
22	6	7	8	7	7
23	7	7	7	7	7
24	6	5	5	5	5
25	6	6	8	6	7
26	8	8	6	8	7
27	9	8	8	7	6
28	5	6	7	8	8
29	7	6	5	7	6
30	8	8	8	8	8
เฉลี่ย	6.73	6.70	6.87	6.80	6.77

จากนั้นนำระดับคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร��ชาติของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_0 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร知ชาติของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร知ชาติของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร知ชาติของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$$

$$H_0 : \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$$

$$H_1 : \mu_{a1} \neq \mu_{a2} \neq \mu_{a3} \neq \mu_{a4} \neq \mu_{a5} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

$$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

เมื่อ μ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร知ชาติของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร知ชาติของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์ผลความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลองซึ่งสามารถหาสมการความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\text{ความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร知ชาติ} = 6.607A + 6.107B + 1.66AB \quad (4.5)$$

จากสามการที่ 4.5 โดย A หมายถึง เนื้อหมู และ B หมายถึง มันหมู ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เนื้อหมูและมันหมูมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร知ชาติในเชิงบวกทั้งคู่ และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ Randomized Complete Block Design ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส
ด้านร淑าติของกุนเชียง

Source	DF	Sum of Square	Mean Square	F	P-Value
สูตร	4	0.493	0.12333	0.22	0.928
คน	29	103.893	3.58253	6.31	0.000
Error	116	65.907	0.56816		
Total	149	170.293			

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี Randomized Complete Block Design ได้ค่า P-Value ในส่วนของสูตรส่วนผสม เป็น 0.928 และ ในส่วนของผู้ที่เข้าทดสอบน้อยกว่า 0.001 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

μ_1 จึงไม่มีเหตุผลมากพอที่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร淑าติของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

μ_1 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร淑าติของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าส่วนผสมของวัตถุดิบหลักไม่มีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร淑าติของกุนเชียง แต่ผู้เข้าทดสอบมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านร淑าติของกุนเชียง เมื่อวัตถุดิบหลักไม่มีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสจึงไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่อ

4.2.2.3 ผลการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง มีระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง

ลำดับ \ สูตรที่	1	2	3	4	5
1	5	4	6	7	7
2	7	3	8	4	6
3	7	5	8	7	6
4	6	3	5	6	4
5	7	6	4	6	7
6	7	5	4	6	8
7	4	4	7	6	4
8	5	8	5	5	5
9	6	9	5	7	5
10	4	8	6	7	8
11	7	7	5	4	6
12	6	3	4	7	6
13	2	8	8	4	6
14	4	7	7	7	5
15	3	9	5	4	8
16	4	9	5	5	8
17	4	4	8	4	5
18	6	4	7	4	5
19	7	5	8	6	8
20	7	4	6	5	8
21	3	4	5	4	4
22	4	8	5	4	8
23	4	6	6	6	4
24	4	5	8	7	4
25	2	7	6	4	8
26	4	8	7	4	5
27	6	7	5	6	5
28	4	9	5	4	5
29	6	5	6	5	8
30	6	9	6	5	6
เฉลี่ย	5.03	6.10	6.00	5.33	6.07

จากนั้นนำระดับคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$$

$$H_0 : \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$$

$$H_1 : \mu_{a1} \neq \mu_{a2} \neq \mu_{a3} \neq \mu_{a4} \neq \mu_{a5} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

$$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

เมื่อ μ_a หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ_b หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์ผลความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน สมการความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\text{ความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัส} = 4.700A + 2.476B + 8.810AB \quad (4.6)$$

จากสามการที่ 4.6 โดย A หมายถึง เนื้อหมู และ B หมายถึง มันหมู ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เนื้อหมูและมันหมูมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสในเชิงบวกทั้งคู่ และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ Randomized Complete Block Design ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส
ด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง

Source	DF	Sum of Square	Mean Square	F	P-Value
สูตร	4	28.893	7.22333	2.76	0.031
คน	29	51.093	1.76184	0.67	0.890
Error	116	303.107	2.61299		
Total	149	383.093			

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี Randomized Complete Block Design ได้ค่า P-Value ในส่วนของสูตรส่วนผสมเป็น 0.031 และ ในส่วนของผู้ที่เข้าทดสอบเป็น 0.890 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

μ_2 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

μ_2 จึงไม่มีเหตุผลมากพอที่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง แต่ผู้เข้าทดสอบไม่มีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง เมื่อวิเคราะห์สูตรส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ (สูตรที่ 2) มาเปรียบเทียบกับระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของสูตรดังเดิม (สูตรที่ 1) โดยใช้วิธี Paired T-Test เพื่อหาความสัมพันธ์

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

เมื่อ μ_{a2} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสสูตรที่ 2 (สูตรที่ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนมากที่สุด)

และ μ_{a1} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสสูตรที่ 1 (สูตรดังเดิม)

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a2} \leq \mu_{a1}$$

$$H_1 : \mu_{a2} > \mu_{a1}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ซึ่งผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของสูตรดังเดิม ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดังเดิม

	N	Mean	Standard Deviation	SE Mean
สูตรที่ 2	30	6.100	2.074	0.379
สูตรที่ 1	30	5.033	1.564	0.286
Difference	30	1.067	3.028	0.553
95% lower bound for mean difference: 0.127				
T-Test of mean difference = 0 (vs > 0): T-Value = 1.93 P-Value = 0.032				

จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดังเดิม มีค่า P-Value = 0.032 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของสูตรที่ 2 มากกว่าระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของสูตรที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าระดับคะแนนของสูตรส่วนผสมที่ปรับปรุงใหม่ (สูตรที่ 2) มีระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสมากกว่าสูตรดังเดิม (สูตรที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญที่ $\alpha=0.05$

4.2.2.4 ผลการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง มีระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบความชอบทางประสานสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง

ลำดับ \ สูตรที่	1	2	3	4	5
1	4	9	8	8	4
2	5	5	9	8	6
3	4	6	7	5	5
4	6	9	7	6	5
5	4	6	9	8	7
6	6	7	5	8	5
7	5	8	8	6	7
8	5	5	6	7	4
9	6	8	8	6	7
10	6	8	9	7	6
11	4	7	9	8	7
12	5	8	7	4	4
13	6	6	7	7	6
14	4	5	9	7	4
15	6	6	5	6	4
16	6	9	9	8	4
17	4	6	9	7	5
18	5	5	5	6	6
19	6	9	6	8	7
20	5	8	5	4	7
21	6	7	9	8	4
22	4	5	5	7	7
23	4	5	9	6	4
24	5	9	5	8	4
25	6	8	6	4	4
26	4	7	6	4	6
27	5	4	8	5	7
28	4	7	7	5	5
29	5	7	5	5	5
30	6	7	6	8	5
เฉลี่ย	5.03	6.87	7.10	6.47	5.37

จากนั้นนำระดับคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึง สูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_0 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของผู้ทดสอบที่ 1 ถึง คนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึง สูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึง คนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0: \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$$

$$H_0: \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$$

$$H_1: \mu_{a1} \neq \mu_{a2} \neq \mu_{a3} \neq \mu_{a4} \neq \mu_{a5} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

$$H_1: \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

เมื่อ μ_a หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม ของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ_b หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม ของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์ผล ความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน สมการความสัมพันธ์ได้ ดังนี้

$$\text{ความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม} = 2.72A - 16.25B + 48.10AB \quad (4.7)$$

จากสามการที่ 4.7 โดย A หมายถึง เนื้อหมู และ B หมายถึง มันหมู ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เนื้อหมูมีผลความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม ในทางบวกซึ่งสวนทางกับมันหมูที่มี ผลในเชิงลบ และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ Randomized Complete Block Design ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับคะแนนความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์
ด้านความชอบโดยรวม

Source	DF	Sum of Square	Mean Square	F	P-Value
สูตร	4	101.277	25.3167	14.72	0.000
คน	29	30.033	2.0701	1.20	0.242
Error	116	199.533	1.7201		
Total	149	360.833			

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี Randomized Complete Block Design ได้ค่า P-Value ในส่วนของสูตรส่วนผสมน้อยกว่า 0.001 และ ในส่วนของผู้ที่เข้าทดสอบเป็น 0.242 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

μ_1 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

μ_1 จึงไม่มีเหตุผลมากพอที่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง แต่ผู้ทดสอบไม่มีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง เมื่อวิเคราะห์สูตรส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ (สูตรที่ 3) มาเปรียบเทียบกับระดับคะแนนความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมของสูตรเดิม (สูตรที่ 1) โดยใช้วิธี Paired T-Test เพื่อหาความสัมพันธ์

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

เมื่อ μ_{a3} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมสูตรที่ 3 (สูตรที่ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนมากที่สุด)

และ μ_{a1} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมสูตรที่ 1 (สูตรเดิม)

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a3} \leq \mu_{a1}$$

$$H_1 : \mu_{a3} > \mu_{a1}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ซึ่งผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนความชอบทางภาษาทั้งผู้สัมภาษณ์ด้านความชอบโดยรวมของสูตรเดิม ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดังเดิม

	N	Mean	Standard Deviation	SE Mean
สูตรที่ 3	30	7.100	1.583	0.289
สูตรที่ 1	30	5.033	0.850	0.155
Difference	30	2.067	1.946	0.355
95% lower bound for mean difference: 1.463				
T-Test of mean difference = 0 (vs > 0): T-Value = 5.82 P-Value = 0.000				

จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดังเดิม มีค่า P-Value < 0.001 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของสูตรที่ 3 มากกว่าระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของสูตรที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าระดับคะแนนของสูตรส่วนผสมที่ปรับปรุงใหม่ (สูตรที่ 3) มีระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสด้านความชอบโดยรวมมากกว่าสูตรดังเดิม (สูตรที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบความชอบทางประสานสัมผัสทั้ง 4 ด้านที่ทดสอบ จึงนำข้อมูลระดับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสทั้งหมดมาวิเคราะห์ภาพรวมโดยการทดลองมา หาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดได้

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ระดับความชอบทางประสานสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสานสัมผัสของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสานสัมผัสของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางประสานสัมผัสของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$$

$$H_0 : \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$$

$$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \neq \mu_{b4} \neq \mu_{b5} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

$$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30} \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

เมื่อ μ_b หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์กุนเชียง สูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ_b หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของผู้ทดสอบคนที่ 1 คนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้วิเคราะห์ผลความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ Randomized Complete Block Design ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และความแปรปรวน ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส

Source	DF	Sum of Square	Mean Square	F	P-Value
สูตร	4	175.18	43.7958	19.10	0.000
คน	29	85.47	2.9474	1.29	0.149
Error	450	1031.75	2.2928		
Total	599	1447.63			

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี Randomized Complete Block Design ได้ค่า P-Value ในส่วนของสูตรส่วนผสมน้อยกว่า 0.001 และ ในส่วนของผู้ที่เข้าทดสอบเป็น 0.149 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

μ_b จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของ กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

μ_b จึงไม่มีเหตุผลมากพอที่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางประสาทสัมผัสของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส ของกุนเชียง แต่ผู้เข้าทดสอบไม่มีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียง เมื่อ วิเคราะห์สูตรส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ (สูตรที่ 3) มาเปรียบเทียบกับระดับ คะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรเดิม (สูตรที่ 1) โดยใช้วิธี Paired T-Test เพื่อหา ความสัมพันธ์

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

เมื่อ μ_{a3} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรที่ 3 (สูตรที่ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนมากที่สุด)

และ μ_{a1} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรที่ 1 (สูตรดังเดิม)

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a3} \leq \mu_{a1}$$

$$H_1 : \mu_{a3} > \mu_{a1}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ซึ่งผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรดังเดิม ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดังเดิม

	N	Mean	Standard Deviation	SE Mean
สูตรที่ 3	120	6.742	1.357	0.124
สูตรที่ 1	120	5.108	1.587	0.145
Difference	120	1.633	2.150	0.196
95% lower bound for mean difference: 1.308				
T-Test of mean difference = 0 (vs > 0): T-Value = 8.32 P-Value = 0.000				

จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดังเดิม มีค่า P-Value < 0.001 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรที่ 3 มากกว่าระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของสูตรที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าระดับคะแนนของสูตรส่วนผสมที่ปรับปรุงใหม่ (สูตรที่ 3) มีระดับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสมากกว่าสูตรดังเดิม (สูตรที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของเนื้อสัมผัสและการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test ทั้ง 4 ส่วนที่ทดสอบ สามารถสรุปได้ว่า ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต้มน้ำหมู เฉลี่ยวร้อยละ 70 ต่อ 30 ซึ่งเป็นสูตรผสมที่ออกแบบขึ้นใหม่ โดยมีรายละเอียดตามการทดลองดังนี้

ในการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากวู ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากวูของกุนเชียง ซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต้มมันหมู เฉลี่ยร้อยละ 70 ต่อ 30

ในการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านรสชาติ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าคะแนนแสดงให้เห็นว่าส่วนผสมของวัตถุดิบหลักไม่มีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสด้านรสชาติของกุนเชียง

ในการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัส ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียงซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต้มมันหมู เฉลี่ยร้อยละ 80 ต่อ 20

ในการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียงซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต้มมันหมู เฉลี่ยร้อยละ 70 ต่อ 30

และเมื่อเปรียบเทียบความชอบทางประสาทสัมผัสทั้ง 4 ด้านที่ทดสอบ ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต้มมันหมู เฉลี่ยร้อยละ 70 ต่อ 30

4.2.3 ผลการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของรสชาติ โดยออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบเอ็กทรีมเวอร์ทิส (Extreme Vertices) ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม Minitab R.16 สำหรับการออกแบบการทดลอง

หลังจากได้ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส ด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test เพื่อคัดเลือกสูตรส่วนประกอบที่เหมาะสม โดยทดสอบกับกลุ่มผู้บริโภคจำนวนทั้งหมด 30 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่ได้รับการฝึกหรืออบรมให้เข้าใจในเรื่องความชอบทางประสาทสัมผัสและความชอบของรสชาติเพื่อให้ได้ผลที่ตรงตามจริง ทำให้รู้ถึงส่วนผสมของวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการแบ่งอัตราส่วนที่เหมาะสมและสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ถูกต้อง และเพื่อทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าในด้านรสชาติ เหมาะสม โดยออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบเอ็กทรีมเวอร์ทิส เฉพาะในส่วนของรสชาติ ไม่เกี่ยวกับส่วนผสมหลักในขั้นเบื้องต้นโดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม Minitab R.16 สำหรับการออกแบบการทดลอง ซึ่งจะได้ส่วนผสมที่ได้ออกมาดังตารางที่ 4.20 โดยตั้งเงื่อนไขว่า น้ำตาลมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 50 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 80 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) ในส่วนของเกลือมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 20 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 50 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) ส่วนของพริกไทยและชีวิชวา เป็นอัตราส่วนที่ตายตัวที่ 1 ข้อนชาทั้งคู่

ตารางที่ 4.20 ส่วนผสมของเครื่องปูรุ่งที่ออกแบบด้วยทดลองด้วยวิธี Mixture Design
แบบເອົກທີ່ມເວຼຣທິສ

สูตร	อัตราส่วนเครื่องปูรุ่ง (ร้อยละ)	
	น้ำตาล	เกลือ
1	80	20
2	72.5	27.5
3	65	35
4	57.5	42.5
5	50	50

หมายเหตุ: สูตรที่ 1 คือ สูตรดังเดิม

โดยในการทดสอบความชอบทางรสชาติในส่วนของการจัดลำดับการทดสอบนั้นทางผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มลำดับของสูตรส่วนผสมที่ได้จากการออกแบบด้วยวิธี Mixture Design ด้วยโปรแกรม Microsoft Office Excel 2007 ทำให้ได้ตารางการสุ่มจัดลำดับการทดสอบความชอบทางรสชาติ ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การสุ่มจัดลำดับการทดสอบความชอบทางรสชาติ

ลำดับ \ ตำแหน่ง	1	2	3	4	5
1	3	4	5	1	2
2	2	3	1	5	4
3	4	5	2	1	3
4	2	5	1	4	3
5	3	2	4	5	1
6	5	2	4	3	1
7	3	1	4	5	2
8	4	5	3	2	1
9	2	3	4	5	1
10	5	1	2	4	3
11	1	2	5	4	3
12	5	2	3	1	4
13	4	1	5	2	3
14	3	4	2	1	5
15	5	2	1	3	4
16	5	4	1	3	2
17	1	2	5	3	4
18	5	3	4	2	1
19	2	3	1	5	4
20	1	4	3	5	2
21	4	2	5	1	3
22	4	3	2	5	1
23	1	4	5	2	3
24	5	2	3	4	1
25	5	2	1	3	4
26	4	5	2	1	3
27	1	2	3	5	4
28	3	2	1	4	5
29	5	1	4	3	2
30	4	1	3	5	2

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบความชอบทางรสชาติ ด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test โดยจะใช้วิธีสเกลความชอบ มีระดับคะแนน คือ

- คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด
- คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง
- คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย
- คะแนน 5 หมายถึง เฉยๆ
- คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย
- คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง
- คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก
- คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด

เพื่อคัดเลือกสูตรส่วนประกอบที่เหมาะสม โดยทดสอบกับกลุ่มผู้บริโภคจำนวนทั้งหมด 30 คน ในการทดสอบการทดสอบความชอบทางรสชาติของผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test นี้ มีระดับคะแนนความชอบทางรสชาติดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงระดับคะแนนในการทดสอบความชอบทางสชาติของกุนเชียง

ลำดับ สูตรที่	1	2	3	4	5
1	8	7	5	5	2
2	7	9	6	3	2
3	7	8	7	5	4
4	6	9	4	2	4
5	7	9	5	5	3
6	6	8	7	3	4
7	6	6	7	5	3
8	7	7	4	2	3
9	8	8	6	3	4
10	6	9	4	3	2
11	7	9	5	3	2
12	8	7	8	2	3
13	7	7	7	2	2
14	6	5	6	3	2
15	6	6	6	3	2
16	5	8	7	4	3
17	7	8	4	7	4
18	7	5	4	7	4
19	8	8	7	5	5
20	6	7	8	3	3
21	6	6	4	6	4
22	6	7	8	4	3
23	6	9	6	4	2
24	8	9	6	4	4
25	5	6	5	3	2
26	8	5	8	7	2
27	6	9	7	3	4
28	8	7	7	3	4
29	8	9	4	4	2
30	8	5	8	4	3
เฉลี่ย	6.80	7.40	6.00	3.90	3.03

จากนั้นนำระดับคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การตั้งสมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ระดับความชอบทางร淑ชาติของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_0 : ระดับความชอบทางร淑ชาติของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางร淑ชาติของกุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

H_1 : ระดับความชอบทางร淑ชาติของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a1} = \mu_{a2} = \mu_{a3} = \mu_{a4} = \mu_{a5}$$

$$H_0 : \mu_{b1} = \mu_{b2} = \mu_{b3} \dots = \mu_{b30}$$

$$H_1 : \mu_{a1} \neq \mu_{a2} \neq \mu_{a3} \neq \mu_{a4} \neq \mu_{a5} \text{ อาย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

$$H_1 : \mu_{b1} \neq \mu_{b2} \neq \mu_{b3} \dots \neq \mu_{b30} \text{ อาย่างน้อย } 1 \text{ คู่}$$

เมื่อ μ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางร淑ชาติของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5

และ μ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางร淑ชาติของผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30

วิเคราะห์ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์กุนเชียงสูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 และผู้ทดสอบคนที่ 1 ถึงคนที่ 30 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์ผลความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน สมการความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\text{ความชอบทางร淑ชาติ} = 5.44A - 23.11B + 46.14AB \quad (4.8)$$

จากสมการที่ 4.8 โดย A หมายถึง น้ำตาล และ B หมายถึง เกลือ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า น้ำตาลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความชอบในด้านร淑ชาติ ที่ส่วนทางกับเกลือที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ Randomized Complete Block Design ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าคะแนนความชอบทางรศาสตร์

Source	DF	Sum of Square	Mean Square	F	P-Value
สูตร	4	425.027	106.257	65.50	0.000
คน	29	43.493	1.500	0.92	0.581
Error	116	188.173	1.622		
Total	149	656.693			

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี Randomized Complete Block Design ได้ค่า P-Value ในส่วนของสูตรส่วนผสมน้อยกว่า 0.001 และ ในส่วนของผู้ที่เข้าทดสอบเป็น 0.581 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

μ_1 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางรศาสตร์ของกุนเชียง

สูตรที่ 1 ถึงสูตรที่ 5 มีคะแนนทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 μ_2 จึงไม่มีเหตุผลมากพอที่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความชอบทางรศาสตร์ของผู้ทดสอบที่ 1 ถึงคนที่ 30 มีคะแนนทดสอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางรศาสตร์ของกุนเชียง แต่ผู้ทดสอบไม่มีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางรศาสตร์ของกุนเชียง เมื่อวิเคราะห์สูตรส่วนผสมที่มีระดับคะแนนมากที่สุดของสูตรผสมใหม่ (สูตรที่ 2) มาเปรียบเทียบกับระดับคะแนนความชอบทางรศาสตร์ของสูตรดังเดิม (สูตรที่ 1) โดยใช้วิธี Paired T-Test เพื่อหาความสัมพันธ์

การตั้งสมมติฐานในการทดสอบ

เมื่อ μ_{a2} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางรศาสตร์สูตรที่ 2 (สูตรที่ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนมากที่สุด)

และ μ_{a1} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความชอบทางรศาสตร์สูตรที่ 1 (สูตรดังเดิม)

การตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ

$$H_0 : \mu_{a2} \leq \mu_{a1}$$

$$H_1 : \mu_{a2} > \mu_{a1}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ซึ่งผลการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางรศาสตร์ของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนความชอบทางรศาสตร์ของสูตรดังเดิม ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดั้งเดิม

	N	Mean	Standard Deviation	SE Mean
สูตรที่ 2	30	7.400	1.404	0.256
สูตรที่ 1	30	6.800	0.961	0.176
Difference	30	0.600	1.694	0.309
95% lower bound for mean difference: 0.075				
T-Test of mean difference = 0 (vs > 0): T-Value = 1.94 P-Value = 0.031				

จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Paired T-Test ของระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของสูตรที่มากที่สุดกับระดับคะแนนของสูตรดั้งเดิม มีค่า P-Value = 0.031 ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

จึงปฎิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของสูตรที่ 2 มากกว่าระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของสูตรที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ

จึงสรุปได้ว่าระดับคะแนนของสูตรส่วนผสมที่ปรับปรุงใหม่ (สูตรที่ 2) มีระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของกุนเชียงมากกว่าสูตรดั้งเดิม (สูตรที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของรสชาติและการทดสอบความชอบทางรสชาติด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test สามารถสรุปได้ว่า ส่วนผสมของวัตถุคุณภาพหลักในส่วนของเครื่องปรุงมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของกุนเชียง ซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่ สูตรส่วนผสมน้ำตาลต่อเกลือ เฉลี่ยร้อยละ 72.5 ต่อ 27.5

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความชอบทางรสชาติและความชอบทางรสชาติของกุนเชียงสามารถได้สูตรส่วนผสมที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความชอบมากที่สุดดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 สูตรส่วนผสมที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความชอบมากที่สุด

อัตราส่วนผสมวัตถุคุณภาพหลัก	เฉลี่ยร้อยละ
เนื้อหมู : มันหมู	70 : 30
น้ำตาล : เกลือ	72.5 : 27.5

ซึ่งเป็นสูตรส่วนผสมใหม่ที่มีอัตราส่วนเปลี่ยนแปลงจากสูตรเดิมจากผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา และสามารถนำไปคำนวณความแปรผันไปตามราคาวัตถุคุณภาพได้

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการทดลองการประยุกต์เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ

ในการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (Quality Function Deployment: QFD) กับผลิตภัณฑ์กุนเชียงนั้นผู้วิจัยได้เริ่มต้นด้วยการสำรวจตลาดและความต้องการของลูกค้าด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มลูกค้าที่ใช้ผลิตภัณฑ์เป็นประจำเพื่อให้ได้ความต้องการที่แท้จริงและคุณลักษณะที่พึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์อย่างแท้จริง และนำถ้อยคำสัมภาษณ์นั้นๆมาแบ่งแยกหมวดหมู่ตามคุณลักษณะ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้วยแผนผังกลุ่มเชื่อมโยง (Affinity Diagram) และนำคุณลักษณะนั้นๆ มารวมคุณลักษณะที่ซ้ำซ้อนโดยใช้แผนภูมิต้นไม้ (Tree Diagram) และนำมาออกแบบเพื่อวัดระดับความต้องการของลูกค้าและความพึงพอใจของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กรณีศึกษา โดยแบบสอบถามแบบสอบถามได้กำหนดระดับคะแนนไว้ทั้งหมด 5 ระดับคะแนน สำรวจจากกลุ่มลูกค้าจำนวน 100 คน จากนั้นนำค่าคะแนนความต้องการของลูกค้าสูงสุด 20 อันดับแรกมาเป็นตัวกำหนดความต้องการของลูกค้า (WHATs) ที่จะแปรผันกับข้อกำหนดทางเทคนิค (HOWs) ซึ่งเมื่อสร้างเป็นบ้านแห่งคุณภาพ (House of Quality) ซึ่งสามารถค้นหาความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าที่มีต่อกุนเชียงได้ ซึ่งระดับความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อแต่ละปัจจัยสามารถได้จากค่าน้ำหนักของข้อกำหนดทางเทคนิค (ร้อยละ) ซึ่งมีค่าแตกต่างกันพอสมควร สามารถจัดอันดับ 5 อันดับแรก ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงค่าน้ำหนักของข้อกำหนดทางเทคนิค (ร้อยละ) สูงสุด 5 อันดับแรก

อันดับ	ข้อกำหนดทางเทคนิค	คะแนนร้อยละ
1	วัตถุดิบ	15.35
2	รส	13.58
3	ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์	13.57
4	ตรารับรองความปลอดภัย	8.12
5	ราคаждับหน่วยสินค้า	7.70

ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักของข้อกำหนดทางเทคนิค (ร้อยละ) แล้วพบว่าวัตถุดิบและรส มีค่าคะแนนที่มากกว่าปัจจัยอื่นซึ่งในปัจจัยทั้งสองอย่างนี้สามารถควบคุมและปรับเปลี่ยนตามอัตราส่วนของส่วนผสมได้ ผู้วิจัยจึงนำปัจจัยในเรื่องวัตถุดิบและรส มาทดสอบหาส่วนผสมที่เหมาะสมซึ่งวัตถุดิบหลักประกอบไปด้วย เนื้อหมู มันหมู น้ำตาล เกลือ พริกไทย ซีอิ๊วขาว ซึ่งจะมีผลต่อคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์กุนเชียงที่ลูกค้าต้องการและส่งผลต่อเนื่องเกี่ยวกับราคاجัดจำหน่ายสินค้าด้วย โดยวัตถุดิบหลักที่สำคัญทั้งหมดนี้จะนำไปปรับปรุงผลิตภัณฑ์โดยใช้เทคนิคการออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบอีกทريمเรอร์ทิส

5.2 สรุปผลการประยุกต์ใช้การออกแบบการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของผลิตภัณฑ์กุนเชียง

5.2.1 ผลการทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของเนื้อสัมผัส ในการประยุกต์ใช้เทคนิคการออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบເອົກທຽມເວ່ອງທີສ สามารถออกแบบส่วนผสมของวัตถุดับหลักที่ส่งผลต่อเนื้อสัมผัส โดยตั้งเงื่อนไขว่า เนื้อหมูมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 50 (ไม่รวมเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 90 (ไม่รวมเครื่องปรุง) ในส่วนของมันหมูมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 10 (ไม่รวมเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 50 (ไม่รวมเครื่องปรุง) ได้ดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ส่วนผสมของวัตถุดับหลักที่ออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design
แบบເອົກທຽມເວ່ອງທີສ

สูตร	อัตราส่วน(ร้อยละ)	
	เนื้อหมู	มันหมู
1	90	10
2	80	20
3	70	30
4	60	40
5	50	50

หมายเหตุ: สูตรที่ 1 คือสูตรดั้งเดิม

ในการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test นี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วนที่ทดสอบ คือ

- การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะที่ปราภูของกุนเชียง
- การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านรสชาติของกุนเชียง
- การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง
- การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในทดลองเพื่อหาสูตรส่วนผสมของเนื้อสัมผัสและการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test ทั้ง 4 ส่วนที่ทดสอบสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 ตารางสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลความชอบทางประสาทสัมผัส

การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส	อัตราส่วนผสม (เนื้อหมู : มันหมู)	วิเคราะห์ผล
1. ด้านลักษณะที่ปราภูของกุนเชียง	70 : 30	มีผลต่อความชอบ
2. ด้านรสชาติของกุนเชียง	70 : 30	ไม่มีผลต่อความชอบ
3. ด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง	80 : 20	มีผลต่อความชอบ
4. ด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง	70 : 30	มีผลต่อความชอบ
รวมความชอบทุกด้าน	70 : 30	มีผลต่อความชอบ

จึงสรุปได้ว่า ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่สูตรอัตราส่วนเนื้อหมูต้มมันหมู เฉลี่ยร้อยละ 70 ต่อ 30 ซึ่งเป็นสูตรผสมที่ออกแบบขึ้นใหม่

5.2.2 ผลการวิเคราะห์สูตรที่เหมาะสมของรสชาติ ในการประยุกต์ใช้เทคนิคการออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบເອົກທຽມເວ່ອຣ໌ທີສ สามารถออกแบบส่วนผสมของวัตถุดิบหลักที่ส่งผลตอรสชาติ โดยตั้งเงื่อนไข่ว่า น้ำตาลมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 50 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 80 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) ในส่วนของเกลือมีส่วนผสมต่ำสุดที่ร้อยละ 20 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) และสูงสุดที่ร้อยละ 50 (พิจารณาเฉพาะอัตราส่วนเครื่องปรุง) ส่วนของพริกไทยและชีวิตัว เป็นอัตราส่วนที่ตายตัวที่ 1 ช้อนชาหั่งครึ่ง ได้ดังตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 ส่วนผสมของเครื่องปรุงที่ออกแบบการทดลองด้วยวิธี Mixture Design แบบເອົກທຽມເວ່ອຣ໌ທີສ

สูตร	อัตราส่วนเครื่องปรุง (ร้อยละ)	
	น้ำตาล	เกลือ
1	80	20
2	72.5	27.5
3	65	35
4	57.5	42.5
5	50	50

หมายเหตุ: สูตรที่ 1 คือสูตรดังเดิม

ในการทดสอบความชอบทางรสชาติด้วยการใช้แบบสอบถามวิธี 9-Point Hedonic Scale Test ได้นำข้อมูลระดับคะแนนความชอบทางรสชาติมาวิเคราะห์ภาพรวมโดยการทดลองมหาความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองการทดลอง และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งสรุปผลการทดสอบความชอบทาง

รสชาติ ส่วนผสมของวัตถุดิบหลักในส่วนของเครื่องปรุงมีผลต่อระดับคะแนนความชอบทางรสชาติของกุนเชียง ซึ่งระดับคะแนนที่มากสุดอยู่ที่สูตรส่วนผสมน้ำตาลต่อเกลือ เฉลี่ยร้อยละ 72.5 ต่อ 27.5

จากการทดสอบทั้งสองรูปแบบทั้งการทดสอบความชอบทางประสาทสมัพสและการทดสอบความชอบทางรสชาติสามารถสร้างสูตรส่วนผสมขึ้นมาใหม่ที่มีผลต่อความชอบมากที่สุด ได้ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 สูตรส่วนผสมที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความชอบมากที่สุด

อัตราส่วนวัตถุดิบหลัก	เฉลี่ยร้อยละ
เนื้อหมู : มันหมู	70 : 30
น้ำตาล : เกลือ	72.5 : 27.5

จากการประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ (Quality Function Deployment: QFD) และเทคนิคการออกแบบการทดลอง (Design of Experiment: DOE) ใน การทดสอบขั้นต้นเห็นได้ว่าเมื่อใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพในส่วนของการสร้างบ้านแห่งคุณภาพและการออกแบบส่วนผสมร่วมกันนั้นสามารถช่วยในการปรับปรุงส่วนผสมของวัตถุดิบหลักในการผลิตกุนเชียง ซึ่งประกอบไปด้วย เนื้อหมู มันหมู น้ำตาล และเกลือ สามารถทำให้เห็นถึงระดับความชอบทางประสาทสมัพและความชอบทางรสชาติที่เปลี่ยนไปทางแนวทางที่ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์กุนเชียงกรณีศึกษาสามารถปรับปรุงผลิตภัณฑ์กุนเชียงเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าตลอดจนตัวแทนจำหน่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับกลุ่มผู้บริโภคต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และความต้องการของลูกค้ามีการเปลี่ยนแปลงเสมอ ขึ้นอยู่กับแนวโน้มบริโภคนิยมในแต่ละช่วง ดังนั้นควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยการประยุกต์ใช้เทคนิค QFD อย่างต่อเนื่อง

5.3.2 การสำรวจความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการช่วยกำหนดรูปแบบคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ หากมีการเปลี่ยนแปลงทีมหรือกลุ่มลูกค้ารูปแบบผลิตภัณฑ์อาจมีการเปลี่ยนแปลงตาม ดังนั้นควรจัดหาผู้ปฏิบัติงานที่ออกสำรวจเสียงของกลุ่มลูกค้าให้เหมาะสมกับการออกแบบผลิตภัณฑ์

5.3.3 การประยุกต์ใช้เทคนิค QFD ในผลิตภัณฑ์อาหาร จะแตกต่างจากในผลิตภัณฑ์อื่นๆ เนื่องจากในการแปลงความต้องการของผู้บริโภค จะมีการพิจารณาข้อกำหนดทางเทคนิคโดยใช้ข้อมูลทั้งจากทางด้านประสาทสมัพของผลิตภัณฑ์ และข้อมูลคุณสมบัติทางเคมี และกายภาพที่สามารถวัดค่าได้จากเครื่องมือ marrow กันพิจารณา

5.3.4 การประยุกต์ใช้เทคนิค QFD ใน การเลือกปัจจัยที่นำมาเป็นตัวกำหนดความต้องการของลูกค้า(WHATs) ควรมีการเลือกที่หลายแบบ เช่น เลือกอันดับผลต่างที่มีรายหางมากที่สุดระหว่างความต้องการของลูกค้ากับความพึงพอใจของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กรณีศึกษาเป็นต้น

5.3.5 การทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสโดยให้ผู้บริโภคทดสอบหลายตัวอย่างพร้อมกัน ควรแบ่งช่วงเวลา โดยแต่ละช่วงไม่ควรเกิน 5 ตัวอย่าง หากตัวอย่างที่ทดสอบซึมมากเกินไปจะทำให้ผู้บริโภคเกิดความล้าและส่งผลต่อการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอย่างมาก เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้บริโภคเกิดความลำเอียงในการให้คะแนน

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประจำเดือนมกราคม 2558. กรุงเทพฯ: สำนักข้อมูลและวิจัย, 2559.
- กัลยา วนิชย์บัญชา. หลักสูตร พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- เกรียงไกร ธรรมสร. การปรับปรุงกระบวนการเตรียมสีสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องเรือนโดยใช้ วิธีการออกแบบส่วนผสม. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2555.
- จารวัฒน์ หล่ำวงศ์ชัย และพิพัฒน์ เถาหม้อ. การใช้สารทดแทนเนื้อสัตว์และไขมันในไดร์ฟอร์ แฟรงค์เฟอร์เตอร์. โครงการพิเศษปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2550.
- จิตรา ญาติบลีม และศิริกาญจน์ ประจันบาล. ชนิดและปริมาณของสมุนไพรที่เหมาะสมในการทำไส้ กรอกปลาดุก. โครงการพิเศษปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี, 2547.
- ฉวีวรรณ พันธ์ไชยศรี และคณะ. “การผลิตกุนเชียงไขมันต้มจากเจลบุก”, วารสารอาหาร. 4(38): 355-362; ตุลาคม-ธันวาคม, 2551.
- นภิสพร มีมังคล และคณะ. “การประยุกต์ใช้ QFD เพื่อค้นหาคุณลักษณะผลิตภัณฑ์สำหรับการ ออกแบบอุปกรณ์ผู้ระหว่างผู้ป่วย”, วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. 17(4): 515-527, 2555.
- นฤชยา สาตแหง. การออกแบบผลิตภัณฑ์จากข้าวและการพัฒนาระบวนการผลิตด้วยเทคนิคการ กระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรม ศาสตรบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- ประชาสรรค์ แสนภักดี. แผนที่ความคิด 7 เครื่องมือบริหาร. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.
- ไฟโรมัน วิริยะjar. การประเมินทางประสานสัมผัส. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- รุจเรข กาญจนรุจวัฒน์. การปรับปรุงเทคโนโลยีการกระจายหน้าที่การทำงานเชิงคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ลักษณา รุจนะไกรกานต์. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเนื้อสัตว์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2533.
- วรพจน์ มีถม. การเลือกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่โดยกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ :กรณีศึกษา บริษัทผลิตของเล่นเพื่อการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- วัสสนัย วรรธนัจจริยา และเทพฤทธิ์ เล็กกิจเจริญชัย, “การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระแสเบื้องมุงหลังคาดินเพา โดยใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ”, ใน การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรม อุตสาหกรรมประจำปี 2554. น.782-788. ชลบุรี: โรงแรมแอมบาสซาดอร์ชิตตี้, 2554.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วิชัย สิมโชคดี. จิตวิทยาองค์การอุตสาหกรรม การพัฒนาองค์กรและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี, 2537.
- วิชัย สิมโชคดี. "ปฏิรูปงานผ่านวิกฤต", วารสาร TPA News. 14(158): 20, 2553
- สายรุ้ง อินทร์เลิศ. การประยุกต์เทคนิคคิวเอฟดีเพื่อพัฒนาโครงสร้างระบบประกันคุณภาพใน โรงพยาบาล. rogipimphprachathit@nu.ac.th: วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์ มหาบัณฑิต: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ใสรัจ พฤฒิโภก. การศึกษาความเป็นไปได้ของผลิตภัณฑ์เก้าอี้ที่ทำจากไม้ไผ่อัดประสานเพื่อ จำหน่ายภายในและภายนอกประเทศโดยใช้เทคนิคการแปลงหน้าที่ทางคุณภาพและการ ดำเนินการเชิงวิเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2552.
- อรรถกร เก่งพล. รายงานการวิจัยการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยการประยุกต์ใช้ เทคนิคการแปลงหน้าที่ทางคุณภาพ (QFD) สำหรับอุตสาหกรรมขนาดเล็กถึงกลาง. ฉบับสมบูรณ์: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2548.
- อภิชาติ จำปา. การประยุกต์เทคนิคควบคู่กับตัวอย่างชั้นดีเพื่อการประเมินคุณภาพ: กรณีศึกษาโรงงานผลิตห่อโพลีเอทิลีน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์ มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- อมรรัตน์ ปันตา. การปรับปรุงสินค้าโดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการแปลงหน้าที่ทางคุณภาพ (QFD): กรณีศึกษาโรงงานผลิตของเล่นไม้เพื่อการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2545.
- อรดี พฤติศรัณยนนท์. การประยุกต์เทคนิคการแปรหน้าที่งานคุณภาพเพื่อออกแบบโครงสร้างของ ระบบทะเบียนนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรม ศาสตร์มหาบัณฑิต: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- อรสิริ ทุติยภาค. การประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่การทำงานเชิงคุณภาพในอุตสาหกรรม อาหาร: กรณีศึกษา ผลิตภัณฑ์ก๋วยเตี๋ยว ก๋วยเตี๋ยวเจ๊สำเร็จรูป. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549.
- อารีย์วัล แสนสนิท. การพัฒนาผลิตภัณฑ์สบู่เหลวจากเมล็ดลำไยโดยใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่ เชิงคุณภาพและการออกแบบการทดลอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์ มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553.
- อิศรพงษ์ พงษ์ศรีกุล. (2550). "ISBN 974-657-533-3 ", การวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูปสำหรับอุตสาหกรรมเกษตร. http://202.28.24.44/e_books/issrapong/stat_for_agro_industry.pdf. มีนาคม, 2557.
- Akao Yoji (1997). "QFD: Past, present, and future", In International Symposium on QFD. p.1-12. Linkoping: Linko ping University, 1997.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- Bevilacqua, M., Ciarapica, F. E., and Marchetti, B. "Development and test of a new fuzzy-QFD approach for characterizing customers rating of extra virgin olive oil", *Food Quality and Preference*. 24(1): 75–84, 2012.
- Chee-Cheng Chen. "Application of quality function deployment in the semiconductor industry: A case study", *Computers & Industrial Engineering*. 58(4): 672–679, 2010.
- Cor P.M. Govers. "QFD not just a tool but a way of quality management", *Int. J. Production Economics*. 69: 151-159, 2001.
- Charley, H. *Food Science*. New York: John Wiley & Son, 1982.
- Forrest, J.C., E.D. Aberle, H.B. Hedrick, M.D. Judge and R.A. Merkel. *Principle of Meat Science*. Virginia: W.H. Freeman and Company, 1975.
- Houshmand, A.A. and Lall, V. "Continuous Quality Improvement Tools at Work: Case Study at the University of Cincinnati", *Quality Engineering*. 12: 133 – 148, 1999.
- J de Fátima Cardoso, N Casarotto Filho and P Augusto Cauchick Miguel. "Application of Quality Function Deployment for the development of an organic product", *Food Quality and Preference*. 40: 180–190, 2015.
- Kim, K.-J. "Determining optimal design characteristic levels in quality function deployment", *Quality Engineering*. 10(2): 295-307, 1997.
- Kristianto, Y., Ajmal, M., and Sandhu, M. "Adopting TQM approach to achieve customer satisfaction: a flour milling company case study", *The TQM Journal*. 24(1): 29–46, 2012.
- Lowe, A., Ridgway, K., and Atkinson, H. "QFD in New Production Technology Evaluation", *Int. J. Prod. Econ*. 67: 103–112, 2000.
- Mazur, G. H. "The application of quality function deployment (QFD) to design a course in total quality management (TQM)", In *International Conference on Quality*. p.1-7. Yokohama: Yokohama University, 1996.
- Myers R.H. and Montgomery D.C. *Response Surface Methodology*. New York: Wiley, 2002.
- Park, S.-H., Ham, S. and Lee, M.-A. "How to improve the promotion of Korean beef barbecue, bulgogi, for international customers. An application of Quality Function Deployment", *Appetite*. 59(2): 324–332, 2012.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- Pinto, A. L. D., and Paiva, C. L. "Developing a functional ready to bake dough for pies using the Quality Function Deployment (QFD) method", **Food Science and Technology**, 30: 36–43, 2010.
- Shin, J., S., and Kim, K., J. "Effect and Choice of the Weighting Scale in QFD", **Quality Engineering**. 12(3): 347-356, 2000.
- Viaene, J., and Jenuszewska, R. "Quality function deployment in the chocolate industry", **Food Quality and Preference**. 10: 377–385, 1999.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ความต้องการของลูกค้า

แบบสัมภาษณ์ความต้องการของลูกค้า การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและวิธีการออกแบบ การทดลอง คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาอุตสาหการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ชื่อผู้ถูกสัมภาษณ์.....เบอร์โทรศัพท์..... ชื่อผู้สัมภาษณ์.....วัน/เดือน/ปี.....

คำถาม	ความต้องการของลูกค้า
ท่านมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์กุนเชียงที่ขายทั่วไป	
ท่านต้องการให้ผลิตภัณฑ์กุนเชียง เป็นอย่างไร/คุณลักษณะต้องการ เป็นอย่างไร	
ในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ กุนเชียง ท่านพิจารณาจากเกณฑ์ ใดบ้าง	

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ 1 ความพึงพอใจของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อ “ความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง”

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (กรุณาทำเครื่องหมาย หน้าข้อความต่อไปนี้)

เพศ ชาย หญิง

อายุ (โปรดระบุ).....

สถานภาพการสมรส โสด สมรส อื่นๆ (เช่น หย่า/ม่าย/แยกกันอยู่)

รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 5,000-10,000 10,000-20,000 มากกว่า 20,000

สถานะ รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง

พนักงานบริษัทเอกชน ค้ายา/ธุรกิจส่วนตัว นักศึกษา

เมียบ้าน อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ภูมิลำเนาปัจจุบัน กรุงเทพและปริมณฑล จังหวัดในภาคกลาง

จังหวัดในภาคเหนือ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดในภาคตะวันออก จังหวัดในภาคใต้

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ท่านเคยซื้อผลิตภัณฑ์กุนเชียงประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1)

กุนเชียงหมู กุนเชียงปลา

ท่านซื้อผลิตภัณฑ์กุนเชียงประเภทใดบ่อยที่สุด (ตอบได้เพียง 1)

กุนเชียงหมู กุนเชียงปลา

ความถี่ในการซื้อผลิตภัณฑ์กุนเชียง เฉลี่ยต่อเดือนโดยประมาณ

ไม่เกิน 1 ครั้ง/เดือน 2 ครั้ง/เดือน 3 ครั้ง/เดือน

4 ครั้ง/เดือน 5 ครั้ง/เดือน มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน

มูลค่าการซื้อผลิตภัณฑ์กุนเชียง เฉลี่ยครั้งละประมาณเท่าไร

ไม่เกิน 100 บาท ไม่เกิน 200 บาท ไม่เกิน 300 บาท

ไม่เกิน 400 บาท ไม่เกิน 500 บาท มากกว่า 500 บาท

กรณีที่ซื้อผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยตัวเอง ท่านซื้อจากแหล่งใด (ตอบได้เพียง 1)

ตลาดสด ร้านในตัวเมือง ร้านในงานแสดงสินค้า

ชุมเปอร์มาร์เก็ต อื่นๆ (โปรดระบุ).....

จุดมุ่งหมายของการซื้อผลิตภัณฑ์กุนเชียงของท่านเพื่อสิ่งใดมากที่สุด (ตอบได้เพียง 1)

บริโภคเอง ผู้อื่นฝากซื้อ ซื้อเป็นของฝากผู้อื่น

เป็นวัสดุในร้านอาหาร นำไปรับประทานต่อ

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อ “ความต้องการที่มีผลต่อคุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียง”

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ เกณฑ์การตอบแบบสอบถามนี้เป็นแบบประเมิน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- 5 หมายถึง สำคัญมากที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง สำคัญมากและมีผลต่อความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง สำคัญปานกลางและมีผลต่อความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง สำคัญน้อยและมีผลต่อความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจน้อยที่สุด

		ความต้องการที่มีผลต่อคุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียง	ระดับคะแนน				
			5	4	3	2	1
คุณลักษณะ ของกุนเชียง	คุณลักษณะ ทางประสาทสัมผัส	มีสีสันตามธรรมชาติ					
		ไม่มีกลิ่นหืน					
		มีความสดใหม่					
		ขนาดพอตัว					
		ไม่มันเกินไป					
		ไม่แข็งเกินไป					
		ไม่เค็มเกินไป					
		รสชาติอร่อย					
	ปริมาณ	มีปริมาณให้เลือกหลากหลาย					
	มีประโยชน์และ ไม่ทำลายสุขภาพ	มีส่วนของสมุนไพร					
		ไม่มีผงชูรส					
		ไม่มีสารแต่งสีและกลิ่น					
		ไม่ใส่วัตถุกันเสีย					
		คอเลสเตอรอลต่ำ					
	ได้รับมาตรฐานรับรอง คุณภาพ	แคลอรี่ต่ำ					
	ได้รับมาตรฐานรับรอง คุณภาพ	ผ่านมาตรฐานรับรองความปลอดภัยต่อ [*] ผู้บริโภค (อ.ย.)					
		ผ่านมาตรฐานรับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)					

ความต้องการที่มีผลต่อคุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียง		ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
บรรจุภัณฑ์	ฉลากและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์	แสดงข้อมูลโภชนาการ				
		แสดงข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับจากส่วนประกอบ				
		แสดงข้อมูลส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์				
		แสดงตราธงความปลอดภัยในการบริโภค				
		มีตราสินค้าอย่างชัดเจน				
		แสดงวันผลิตและหมดอายุอย่างชัดเจน				
		น้ำหนักตั้งตามที่ระบุไว้				
	บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพที่ดี	ระบุราคาที่ชัดเจน				
		ปิดผนึกสมบูรณ์ มิดชิด				
		พกพาสะดวก				
การตลาด	ราคา	ราคาเหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์				
	ช่องทางในการจัดจำหน่าย	มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่ดี				
		สามารถหาซื้อได้่าย				
		ตั้งอยู่ในสถานที่เข้าถึงสะดวก				
		ตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย				
		ตกแต่งร้าน สวยางามเหมาะสม				
		มีสถานที่จอดรถ				
		มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ตະกร้ารถเข็น				
		มีสุขาสะอาด				

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามที่ 2 ความพึงพอใจของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยตัวอย่าง

- คำชี้แจง** กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
หมายเหตุ เกณฑ์การตอบแบบสอบถามนี้เป็นแบบประเมิน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
5	หมายถึง สำคัญมากที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง สำคัญมากและมีผลต่อความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง สำคัญปานกลางและมีผลต่อความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง สำคัญน้อยและมีผลต่อความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง สำคัญน้อยที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจน้อยที่สุด

ความต้องการที่มีผลต่อคุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยตัวอย่าง		ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
คุณลักษณะทางประสาทสัมผัส	มีสีสันตามธรรมชาติ					
	ไม่มีกลิ่นหืน					
	มีความสดใหม่					
	ขนาดพอตี					
	ไม่มันเกินไป					
	ไม่แข็งเกินไป					
	ไม่เค็มเกินไป					
	รสชาติอร่อย					
	ปริมาณ	มีปริมาณให้เลือกหลากหลาย				
คุณลักษณะของกุนเชียง	มีส่วนของสมุนไพร					
	ไม่มีงูรส					
	ไม่มีสารแต่งสีและกลิ่น					
	ไม่ใส่วัตถุกันเสีย					
	คงเหลาเตอรอลต่ำ					
	แคลอรีต่ำ					
คุณภาพ	ได้รับมาตรฐานรับรอง	ผ่านมาตรฐานรับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อ.ย.)				
		ผ่านมาตรฐานรับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)				

ՀԱՅՈՒԹԵՎԱԾՐԱՅԻՆ ԱԿԱԴԵՄԻԱՆ

		ՎԼԵՇՄԱՆ ՀԱՅ									
		ՎԼԵՇՄԱՆ ՀԱՅ									
		ՎԼԵՇՄԱՆ ՀԱՅ									
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4
ՏԱՐԱԾՔՆԵՐՆ ԽԱՐԱՐԱՐԱԾ ՄԱՍԻՆ ԽԱՐԱՐԱՐԱԾ ՄԱՍԻՆ ՀԱՅ		ՎԼԵՇՄԱՆ ՀԱՅ					ՎԼԵՇՄԱՆ ՀԱՅ				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

ภาคผนวก ค
สรุประดับค่าแนวแบบแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ 1 ความพึงพอใจของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อ “ความต้องการที่มีผลต่อคุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียง”
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ เกณฑ์การตอบแบบสอบถามนี้เป็นแบบประเมิน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- 5 หมายถึง สำคัญมากที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง สำคัญมากและมีผลต่อความพึงพอใจ
- 3 หมายถึง สำคัญปานกลางและมีผลต่อความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง สำคัญน้อยและมีผลต่อความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจน้อยที่สุด

คุณลักษณะ ของกุนเชียง	ความต้องการที่มีผลต่อคุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียง	ระดับคะแนน					
		5	4	3	2	1	
คุณลักษณะ ทางประสาทสัมผัส	มีสีสันตามธรรมชาติ	15	46	17	2	1	
	ไม่มีกลิ่นหืน	33	28	14	5	1	
	มีความสดใหม่	22	23	30	6	0	
	ขนาดพอตัว	19	38	20	4	0	
	ไม่มันเกินไป	26	24	19	11	1	
	ไม่แข็งเกินไป	24	29	20	7	1	
	ไม่เค็มเกินไป	20	33	22	6	0	
	รสชาตiorอย	38	18	21	2	2	
มีประโยชน์และ ไม่ทำลายสุขภาพ	ปริมาณ	มีปริมาณให้เลือกหลากหลาย	21	33	21	6	0
		มีส่วนของสมุนไพร	18	25	23	10	5
		ไม่มีงูสวัด	21	24	21	11	4
		ไม่มีสารแต่งสีและกลิ่น	20	23	26	9	3
		ไม่ใส่วัตถุกันเสีย	17	32	17	13	2
		คงเหลาเดอรอลต้า	26	14	27	11	3
		แคลอรีต่ำ	24	22	23	9	3
ได้รับมาตรฐานรับรอง คุณภาพ	ผ่านมาตรฐานรับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อ.ย.)	34	23	18	5	1	
	ผ่านมาตรฐานรับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)	35	22	17	7	0	

ความต้องการที่มีผลต่อคุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียง		ระดับคะแนน					
		5	4	3	2	1	
บรรจุภัณฑ์	ฉลากและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์	แสดงข้อมูลโภชนาการ	23	32	18	8	0
		แสดงข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับจากส่วนประกอบ	27	27	22	5	0
		แสดงข้อมูลส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์	16	34	23	8	0
		แสดงตรารับรองความปลอดภัยในการบริโภค	26	26	23	5	1
		มีตราสินค้าอย่างชัดเจน	23	30	23	5	0
		แสดงวันผลิตและหมดอายุอย่างชัดเจน	34	20	20	7	0
		น้ำหนักตรงตามที่ระบุไว้	22	31	19	5	4
		ระบุราคาที่ชัดเจน	26	30	20	3	2
บรรจุภัณฑ์มีคุณภาพที่ดี		ปิดผนึกสมบูรณ์ มิดชิด	26	20	28	7	0
		พอกพาระดูแล	23	24	26	8	0
		มีสีสันน่าดึงดูด	23	29	20	9	0
การตลาด	ราคา	ราคาเหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์	30	22	27	2	0
		มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่ดี	22	34	19	5	1
		สามารถหาซื้อได้ง่าย	21	34	19	6	1
		ตั้งอยู่ในสถานที่เข้าถึงง่าย	22	33	18	8	0
		ตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย	25	35	16	5	0
		ตกแต่งร้าน สวยงามเหมาะสม	21	26	22	10	2
		มีสถานที่จอดรถ	19	30	24	8	0
		มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ตະกร้า รถเข็น	19	36	21	5	0
		มีสุขาสะอาด	28	26	17	8	2

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามที่ 2 ความพึงพอใจของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียงตัวอย่าง

- คำชี้แจง** กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
หมายเหตุ เกณฑ์การตอบแบบสอบถามนี้เป็นแบบประเมิน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
 5 หมายถึง สำคัญมากที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจมากที่สุด
 4 หมายถึง สำคัญมากและมีผลต่อความพึงพอใจมาก
 3 หมายถึง สำคัญปานกลางและมีผลต่อความพึงพอใจปานกลาง
 2 หมายถึง สำคัญน้อยและมีผลต่อความพึงพอใจน้อย
 1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุดและมีผลต่อความพึงพอใจน้อยที่สุด

ความต้องการที่มีผลต่อกุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียงตัวอย่าง		ระดับคะแนน					
		5	4	3	2	1	
คุณลักษณะทางประสาทสัมผัส	มีสีสันตามธรรมชาติ	22	37	19	0	3	
	ไม่มีกลิ่นทึบ	23	34	19	3	2	
	มีความสดใหม่	29	28	16	6	2	
	ขนาดพอตี	18	35	19	7	2	
	ไม่มันเกินไป	20	27	25	8	1	
	ไม่แข็งเกินไป	23	31	20	5	2	
	ไม่เค็มเกินไป	20	21	33	4	3	
	รสชาติอร่อย	20	29	21	10	1	
	ปริมาณ	มีปริมาณให้เลือกหลากหลาย	22	31	22	5	1
	มีประโยชน์และไม่ทำลายสุขภาพ	มีส่วนของสมุนไพร	22	25	25	7	2
คุณภาพ	ไม่มีพงชูรส	20	25	24	10	2	
	ไม่มีสารแต่งสีและกลิ่น	21	27	21	10	2	
	ไม่ใส่วัตถุกันเสีย	22	29	19	10	1	
	คงเลสเตอร์อลต่ำ	23	25	24	8	1	
	แคลอรี่ต่ำ	24	27	19	9	2	
ได้รับมาตรฐานรับรอง	ผ่านมาตรฐานรับรองความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อ.ย.)	24	20	27	7	3	
	ผ่านมาตรฐานรับรองระบบการผลิตที่ดี (GMP)	31	21	19	8	2	

ความต้องการที่มีผลต่อคุณลักษณะผลิตภัณฑ์กุนเชียงตัวอย่าง		ระดับคะแนน						
		5	4	3	2	1		
บรรจุภัณฑ์	ฉลากและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์	แสดงข้อมูลโภชนาการ	18	38	18	5	2	
		แสดงข้อมูลประযุชน์ที่ได้รับจากส่วนประกอบ	23	32	17	6	3	
		แสดงข้อมูลส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์	20	24	28	7	2	
		แสดงตราหรับรองความปลอดภัยในการบริโภค	17	28	25	9	2	
		มีตราสินค้าอย่างชัดเจน	17	36	21	5	2	
		แสดงวันผลิตและหมดอายุอย่างชัดเจน	21	28	18	12	2	
		น้ำหนักตรงตามที่ระบุไว้	21	23	28	6	3	
		ระบุราคาที่ชัดเจน	17	40	15	7	2	
		ปิดผนึกสมบูรณ์ มิดชิด	18	29	17	13	4	
การตลาด	ช่องทางในการจัดจำหน่าย	พกพาสะดวก	22	23	26	7	3	
		มีสีสันไม่ดูดดด	17	26	26	8	4	
		ราคา	ราคามาตรฐานกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์	21	32	21	4	3
		มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่ดี	19	32	18	9	3	
		สามารถหาซื้อได้ง่าย	16	31	27	4	3	
		ตั้งอยู่ในสถานที่เข้าถึงสะดวก	16	34	22	7	2	
		ตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย	19	31	16	13	2	
		ตกแต่งร้าน สวยงามเหมาะสม	19	25	24	7	6	
		มีสถานที่จอดรถ	20	28	21	6	6	
		มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ตະกร้ารถเข็น	13	25	27	9	7	
		มีสุขาสะอาด	26	19	22	8	6	

ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบประเมินความชอบ

แบบประเมินความชอบทางประสานสัมผัสต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมิน แบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสโดยการทดสอบความชอบต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (กรุณาทำเครื่องหมาย หน้าข้อความต่อไปนี้)

เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
อายุ	(โปรดระบุ).....	
สถานภาพสมรส	☐ โสด	☐ สมรส
ภูมิลำเนาปัจจุบัน	☐ กรุงเทพและปริมณฑล	☐ จังหวัดในภาคกลาง
	☐ จังหวัดในภาคเหนือ	☐ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
	☐ จังหวัดในภาคตะวันออก	☐ จังหวัดภาคใต้
	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสโดยการทดสอบความชอบต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจง: กรุณารอกระดับคะแนนในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ: เกณฑ์การตอบแบบประเมินนี้เป็นแบบประเมิน 9 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด
- คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก
- คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง
- คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย
- คะแนน 5 หมายถึง เထยๆ
- คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย
- คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก
- คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

การทดสอบประสานสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียง

ลักษณะกุนเชียงที่ปรากฏขึ้นที่	ระดับคะแนน
1	
2	
3	
4	
5	

การทดสอบประสิทธิภาพด้านรัฐชาติของกุนเชียง

รัฐชาติกุนเชียงชั้นที่	ระดับคะแนน
1	
2	
3	
4	
5	

การทดสอบประสิทธิภาพด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง

ด้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียงชั้นที่	ระดับคะแนน
1	
2	
3	
4	
5	

การทดสอบประสิทธิภาพด้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง

ความชอบโดยรวมของกุนเชียงชั้นที่	ระดับคะแนน
1	
2	
3	
4	
5	

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความชอบทางรัฐาติต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมิน แบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสโดยการทดสอบความชอบต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (กรุณาทำเครื่องหมาย หากมีข้อความต่อไปนี้)

เพศ ชาย หญิง

อายุ (โปรดระบุ).....

สถานภาพการสมรส โสด สมรส อื่นๆ (เช่น หย่า/ม่าย/แยกกันอยู่)

ภูมิลำเนาปัจจุบัน กรุงเทพและปริมณฑล จังหวัดในภาคกลาง

จังหวัดในภาคเหนือ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดในภาคตะวันออก จังหวัดในภาคใต้

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสโดยการทดสอบความชอบต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจง: กรุณารอกระดับคะแนนในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ: เกณฑ์การตอบแบบประเมินนี้เป็นแบบประเมิน 9 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย

คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง

คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก

คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

คะแนน 5 หมายถึง เฉยๆ

การทดสอบความชอบทางรัฐาติของกุนเชียง

รัฐาติของกุนเชียงชั้นที่	ระดับคะแนน
1	
2	
3	
4	
5	

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
สรุประดับคะແນນແບບປະເມີນຄວາມຂອບ

แบบประเมินความชอบทางประสานสัมผัสต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมิน แบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสโดยการทดสอบความชอบต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (กรุณาทำเครื่องหมาย หน้าข้อความต่อไปนี้)

เพศ ชาย หญิง

อายุ (โปรดระบุ).....

สถานภาพการสมรส โสด สมรส อื่นๆ (เช่น หย่า/ม่าย/แยกกันอยู่)

ภูมิลำเนาปัจจุบัน กรุงเทพและปริมณฑล จังหวัดในภาคกลาง

จังหวัดในภาคเหนือ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดในภาคตะวันออก จังหวัดในภาคใต้

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสโดยการทดสอบความชอบต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจง กรุณารอกระดับคะแนนในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ เกณฑ์การตอบแบบประเมินนี้เป็นแบบประเมิน 9 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด

คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก

คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง

คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย

คะแนน 5 หมายถึง เฉยๆ

คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย

คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก

คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

การทดสอบประสานสัมผัสด้านลักษณะที่ปรากฏของกุนเชียง

ลักษณะกุนเชียงที่ปรากฏขึ้นที่	ระดับคะแนนความชอบ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	เฉลี่ย
1	0	2	12	11	5	0	0	0	0	3.63
2	0	0	0	8	14	5	2	1	0	5.13
3	0	0	0	0	3	7	10	7	3	7.00
4	0	0	0	7	20	3	0	0	0	4.87
5	0	0	3	7	18	2	0	0	0	4.63

การทดสอบประสิทธิภาพสัมผัสต้านรศชาติของกุนเชียง

รสชาติกุนเชียงชั้นที่	ระดับคะแนนความชอบ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	เฉลี่ย
1	0	0	0	0	5	9	7	7	2	6.73
2	0	0	0	0	3	9	12	6	0	6.70
3	0	0	0	0	4	8	6	12	0	6.87
4	0	0	0	0	5	6	9	10	0	6.80
5	0	0	0	0	4	8	10	7	1	6.77

การทดสอบประสิทธิภาพสัมผัสต้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียง

ต้านเนื้อสัมผัสของกุนเชียงชั้นที่	ระดับคะแนนความชอบ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	เฉลี่ย
1	0	2	2	10	2	7	7	0	0	5.03
2	0	0	3	6	5	2	4	5	5	6.10
3	0	0	0	3	10	7	4	6	0	6.00
4	0	0	0	11	5	7	7	0	0	5.33
5	0	0	0	5	8	6	2	9	0	6.07

การทดสอบประสิทธิภาพสัมผัสต้านความชอบโดยรวมของกุนเชียง

ความชอบโดยรวมของกุนเชียงชั้นที่	ระดับคะแนนความชอบ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	เฉลี่ย
1	0	0	0	10	9	11	0	0	0	5.03
2	0	0	0	1	6	5	7	6	5	6.87
3	0	0	0	0	7	5	5	4	9	7.10
4	0	0	0	4	4	6	6	10	0	6.47
5	0	0	0	10	7	5	8	0	0	5.37

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความชอบทางรัฐศาสตร์ต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมิน แบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสโดยการทดสอบความชอบต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (กรุณาทำเครื่องหมาย หน้าข้อความต่อไปนี้)

เพศ ชาย หญิง

อายุ (โปรดระบุ).....

สถานภาพการสมรส โสด สมรส อื่นๆ (เช่น หย่า/ม่าย/แยกกันอยู่)

ภูมิลำเนาปัจจุบัน กรุงเทพและปริมณฑล จังหวัดในภาคกลาง

จังหวัดในภาคเหนือ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดในภาคตะวันออก จังหวัดในภาคใต้

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2: ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสโดยการทดสอบความชอบต่อผลิตภัณฑ์กุนเชียง

คำชี้แจง: กรุณารอกระดับคะแนนในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ: เกณฑ์การตอบแบบประเมินนี้เป็นแบบประเมิน 9 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ไม่ชอบเล็กน้อย

คะแนน 8 หมายถึง ชอบมาก

คะแนน 3 หมายถึง ไม่ชอบปานกลาง

คะแนน 7 หมายถึง ชอบปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ไม่ชอบมาก

คะแนน 6 หมายถึง ชอบเล็กน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

คะแนน 5 หมายถึง เထยฯ

การทดสอบความชอบด้านรัฐศาสตร์ของกุนเชียง

รัฐศาสตร์ของกุนเชียงชั้นที่	ระดับคะแนนความชอบ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	เฉลี่ย
1	0	0	0	0	2	11	8	9	0	6.80
2	0	0	0	0	4	4	7	6	9	7.40
3	0	0	0	7	4	6	8	5	0	6.00
4	0	4	11	6	5	1	3	0	0	3.90
5	0	11	8	10	1	0	0	0	0	3.03

ส่วนที่ 3: ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ฉ

รายชื่อผู้เข้าทดสอบความชอบทางภาษาทั้งหมด

**รายชื่อผู้เข้าร่วมการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส
การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและวิธีการ
ออกแบบการทดลอง**

คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาอุตสาหการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ลงชื่อเข้า
1	นางสาวอโณที เคนพรಮ	๔๙๕๒ แทนใจ
2	นางสาวนุกูล คำสมพร	๔๙๕๓ คำสมพร
3	นางสาวนฤมล สีจำปา	๔๙๕๔ สีจำปา
4	นางสาวพลิษา โยธาธุ์	๔๙๕๕ โยธาธุ์
5	นางสาวปิยธิดา เสิงประโคน	๔๙๕๖ เสิงประโคน
6	นางสาวชุดิมา ญาติบำรุง	๔๙๕๗ ญาติบำรุง
7	นางสาวสุดารัตน์ โสเรรัมย์	๔๙๕๘ สุดารัตน์
8	นางสาวอรอนงค์ จันทร์โอ	๔๙๕๙ จันทร์โอ
9	นางสาววิราวรณ วงศ์วิราช	๔๙๖๐ วงศ์วิราช
10	นางสาวชลลดา นารายณ์	๔๙๖๑ นารายณ์
11	นางสาวพัชราภรณ์ สาธุจรัณ	๔๙๖๒ พัชราภรณ์ สาธุจรัณ
12	นางสาวณฤทัย ภูธร	๔๙๖๓ ณฤทัย
13	นางสาวดาวเรือง อุปสุ	๔๙๖๔ ดาวเรือง
14	นางสาวสุนิสา โพสาวงศ์	๔๙๖๕ สุนิสา โพสาวงศ์
15	นางสาวธิดาภรณ์ เมินแก้ว	๔๙๖๖ ธิดาภรณ์ เมินแก้ว

รายชื่อผู้เข้าร่วมการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส
การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและวิธีการ
ออกแบบการทดลอง

คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาอุตสาหการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ลงชื่อเข้า
16	นายธนินทร์ แย้มเยี้ยน	ธนา แย้ม
17	นายจิรศักดิ์ บุญลา	จิรศักดิ์ บุญลา
18	นายณัฐวัตร ยานิวงศ์	ณัฐวัตร ยานิวงศ์
19	นายนนวัตร เจริญชูนิตร	นนวัตร เจริญชูนิตร
20	นายพงศกร พงศ์สุวรรณ	พงศ์สุวรรณ
21	นายอริยะ สรรเสริญ	อริยะ
22	นายนครินทร์ พุทธจักร	นครินทร์ พุทธจักร
23	นายปัญญา รถหอม	ปัญญา รถหอม
24	นายสมพงษ์ ทองคำ	สมพงษ์ ทองคำ
25	นายสรวิช บุตรพรหม	สรวิช บุตรพรหม
26	นายราúร ทรงงาม	ราúร ทรงงาม
27	นายธรรมนูญ ณ ธรรม	ธรรมนูญ ณ ธรรม
28	นายวรพล เกษแก้ว	วรพล เกษแก้ว
29	นายศุภากฤต ผิวผ่อง	ศุภากฤต ผิวผ่อง
30	นายคณิต ประกอบใจ	คณิต ประกอบใจ

ภาคผนวก ช
รายชื่อผู้เข้าทดสอบความชอบทางรัฐชาติ

รายชื่อผู้เข้าร่วมการทดสอบความชอบทางรสชาติ
การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและวิธีการ
ออกแบบการทดลอง

คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาอุตสาหการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ลงชื่อเข้า
1	นางสาวออฤตี เคนพรหม	อรุณี เกษชัย
2	นางสาวนุกูล คำสมพร	นุกูล คำสมพร
3	นางสาวนฤมล สีจำปา	นฤมล สีจำปา
4	นางสาวพลิษา โยรายุทธ	พลิษา โยรายุทธ
5	นางสาวปิยธิดา เสิงประโคน	ปิยธิดา เสิงประโคน
6	นางสาวชุดิมา ญาติบำรุง	ชุดิมา ญาติบำรุง
7	นางสาวสุดรัตน์ โลเรรัมย์	สุดรัตน์ โลเรรัมย์
8	นางสาวอรอนงค์ จันทร์โอ	อรอนงค์ จันทร์โอ
9	นางสาววิราวรรณ วงศ์วิราษ	วิราวรรณ วงศ์วิราษ
10	นางสาวชลลดา นาราษฎร์	ชลลดา นาราษฎร์
11	นางสาวพัชราภรณ์ สารจุรัส	พัชราภรณ์ สารจุรัส
12	นางสาวณฤทัย ภูริ	ณฤทัย ภูริ
13	นางสาวดาวเรือง อุปสุ	ดาวเรือง อุปสุ
14	นางสาวสุนิสา โพสารัง	สุนิสา โพสารัง
15	นางสาวฐิตาภรณ์ เมินแก้ว	ฐิตาภรณ์ เมินแก้ว

รายชื่อผู้เข้าร่วมการทดสอบความชอบทางรสชาติ
การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพและวิธีการ
ออกแบบการทดลอง

คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาอุตสาหการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ลงชื่อเข้า
16	นายธนานิทร์ แย้มเยี้ยน	ธนานิทร์
17	นายจิรศักดิ์ บุญล่า	จิรศักดิ์
18	นายณัฐวรรษ ยานิวงศ์	ณัฐวรรษ ยานิวงศ์
19	นายนนวัตร เจริญชุตินิตย์	นนวัตร
20	นายพงศกร พงศ์สุวรรณ	พงศ์สุวรรณ
21	นายอริยะ สรรเสริญ	อริยะ
22	นายนครินทร์ พุทธจักร	นครินทร์
23	นายปัญญา รหอม	ปัญญา รหอม
24	นายสมพงษ์ ทองคำ	สมพงษ์
25	นายสรวิศ บุตรพรหม	สรวิศ บุตรพรหม
26	นายวราภูต ทรงงาม	วราภูต ทรงงาม
27	นายธรรมนูญ ณ ธรรม	ธรรมนูญ ณ ธรรม
28	นายวรวพล เกษแก้ว	วรวพล เกษแก้ว
29	นายศุภกฤต ผิวผ่อง	ศุภกฤต ผิวผ่อง
30	นายคณิต ประกอบใจ	คณิต ประกอบใจ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายเกียรติวิทย์ สมทอง
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2543-2549 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
	พ.ศ. 2549-2554 มหาวิทยาลัยอุบราชานี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2554-2555 ตำแหน่งวิศวกร ที่บริษัท Yahata Fastener Thai Co.,ltd. นิคมอุตสาหกรรมเวลโกว์ กิโลเมตรที่ 36 เลขที่ 127 หมู่ 9 ถนนบางนา-ตราด ตำบลบางวัว อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24180 พ.ศ. 2555-ปัจจุบัน ประกอบธุรกิจงานอิสระเกี่ยวกับวิศวกรรมและการ ออกแบบ เลขที่ 121 หมู่ 6 ตำบลห้วยตามอญ อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ